

KONTRA

«Εξοδος στις αγορές»

**«Κανονική χώρα»
με κινεζοποίηση και
αποικισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Επιστολή ικεσίας στο ΔΝΤ με δεσμεύσεις

**Επαναφέρουν παλιές
αντεργατικές διατάξεις**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ξεπέρασαν κάθε όριο οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

**Τυφώνας ενάντια στα
άλση και τα πάρκα**

ΣΕΛΙΔΑ 8

«Γήπεδο Μελισσανίδη»

**Καυτά ερωτήματα
στους υπηρεσιακούς
παράγοντες του ΥΕΝ**

ΣΕΛΙΔΑ 13Νέα φάση στο δικαστικό σκάνδαλο
κατά Ηριάννας και Περικλή

**Αρνήθηκαν την
αποφυλάκιση!**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Στο πεδίο της
σκανδαλογίας η
ενδοαστική αντιπαράθεση**

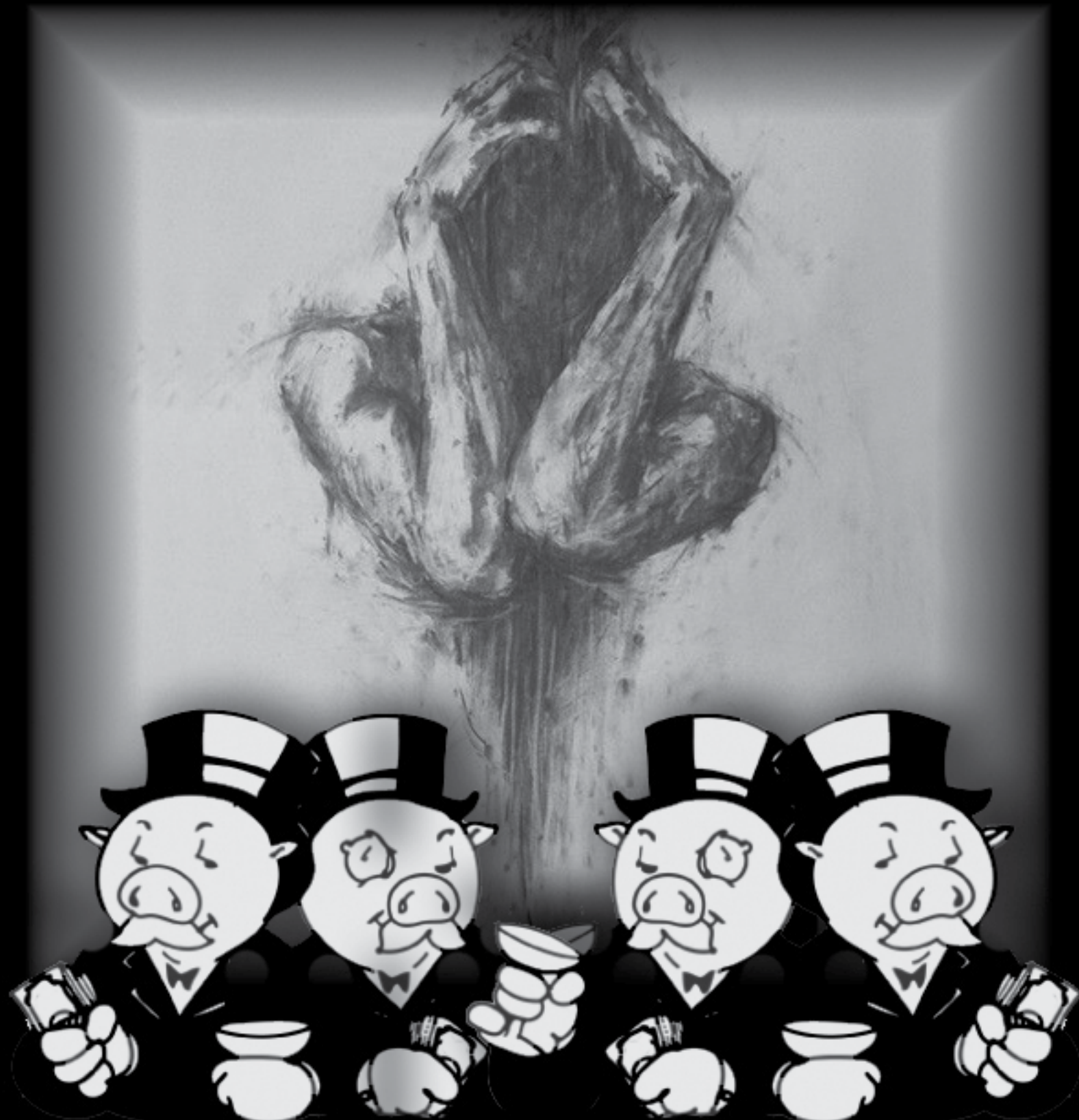
ΣΕΛΙΔΑ 3

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 925 - 22 Ιούλη 2017

www.eksegersi.gr

Προκλητικές φιέστες success story με τη βαρβαρότητα να βαθαίνει

**ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΙΚΙΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ**

Scripta... Verba...

Αναρωτιέμαι αν αυτοί που υπέγραψαν την ανακοίνωση προβληματίζονται άραγε γιατί η εμπιστοσύνη των πολιτών στον θεσμό της Δικαιοσύνης έχει κατακυλίσσει τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στους αντίστοιχους δείκτες καταγραφής.

Δημήτρης Παπαγγελόπουλος

Πού ήταν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ο Παπαγγελόπουλος; Σε περίοπτα πόστα της αστικής Δικαιοσύνης και των μυστικών υπηρεσιών, ως στέλεχος της καραμανλικής ΝΔ.

Ισως θα έπρεπε επίσης [οι δικαστικές ενώσεις] να απαντήσουν για ποιον λόγο, αφού τόσο πολύ νοιάζονται για τον ίδιο θεσμό, ερίζουν για τη διανομή της εξουσίας μέσα από το πλήθος και τον εμφύλιο των ενώσεων.

Documento

Θυμάται, άραγε, η συριζοφυλλάδα, ότι η Θάνου υπήρξε εκ των πρωταγωνιστών αυτού του εμφύλιου για τη διανομή της εξουσίας στο εσωτερικό του δικαστικού μηχανισμού;

Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα φύγουν γιατί με τη φορομνηκτική πολιτική τους «ματώνουν» τους Έλληνες.

Βασίλης Κικιλίας

Μέτριος ως μπασκεμπολίστας, κάκιστος ως αστός πολιτικός. Μιλάνε, ωρέ Κικιλία, για σκονί στο σπίτι του κρεμασμένου;

Είναι ιδιαίτερα συμβολική στιγμή για την Ελλάδα. Υστερα από τόσα πολλά χρόνια θυσιών του ελληνικού λαού, η χώρα δρέπει τελικά τους καρπούς των προσπαθειών της.

Πιερ Μοσκοβισί

Ο τύπος τα λέει στα σοβαρά, ενώ στην Ελλάδα όλοι τα παίρνουν σαν «τρολιά».

Ο γιος μου Ντόναλντ τα πήγε πολύ καλά. Ήταν ανοιχτός, διαφανής και αθώς. Πρόκειται για το μεγαλύτερο κινήριμα μαγισσών στην πολιτική μας ιστορία. Λυπηρό!

Ντόναλντ Τραμπ

Η εκδίκηση της αμερικάνικης κοινωνικής χυδαιότητας επί της εξευγενισμένης αμερικάνικης πολιτικής.

Θέλω να γίνω καγκελάριος που λύνει προβλήματα.

Μάρτιν Σουλτς

Με το «θέλω» τον βλέπουμε να μένει τον «πολλά βαρύ» γερμανό σοσιαλδημοκράτη.

Το καλύτερο είναι ότι πληρώνεσαι γι' αυτό που παραδίδεις. Γι' αυτό και η ιστορία της τέχνης δεν είναι τίποτε άλλο από μια ιστορία μεγάλων αμοιβών.

Γκόραν Μπρέγκοβιτς

Τι αμοιβές πήραν ο Μαγιακόβσκι, ο Σοστακόβιτς, ο Αϊζενστάιν, ο Ρίτσος, ο Λειβαδίτης; Όταν όμως πουλάς κλεμμένη μουσική, νομίζεις πως όλοι είναι σαν τα μούτρα σου.

ΡΙΠΕΣ

◆ Τελικά, φτάσαμε στο καλοκαίρι με τη δεύτερη αξιολόγηση και δεν «καήκαμε», όπως προειδοποιούσε ο Τσακαλώτος ◆ Η μήπως «καήκαμε»; ◆ Δεν ξέρουμε για τον ελληνικό καπιταλισμό, όμως ο ελληνικός λαός είναι μόνιμα «καμένος» ◆ Και το κακό θα είναι να το συνηθίσει ◆ Ο κοινωνικός मिθριδατισμός είναι ό,τι χειρότερο ◆ Σε ειδικό δικαστήριο, σε στρατιωτικό δικαστήριο ή και σε ορχήστρα θεάτρου δηλώνει έτοιμος να καταθέσει ο Μπαρουφάκης ◆ Ρε σεις, μετά την «κάτω πλατεία» θέλει την Επίδαυρο! ◆ Ελπίζουμε να μην μπουν τίποτα «καινά δαιμόνια» στο μυαλό κάποιου «πρωτοποριακού» σκηνοθέτη ◆ Γιατί ο τύπος θα ήθελε να παίξει Προμηθέα Δεσμώτη ◆ Και να πειράξουν το έργο, ώστε αντί για φωτιά να έχει ΙΟΥ ◆ Καλά, Τσίπρας και Παππάς δεν πρέπει να κατάλαβαν «γρυ» από το plan B που τους παρου-

σίασε ο Μπαρουφ «ένα μεσημέρι της Κυψέλης τα μέρη» ◆ Ο Δραγασάκης, που κατάλαβε, δεν τους είπε τίποτα; ◆ Η «παιδική χαρά» μάζευε τις ψήφους σαν το χαλάζι εκείνη την περίοδο ◆ Κι αυτός ήθελε να γίνει αντιπρόεδρος της κυβέρνησης ◆ «Μετά θα τα μαζέψω τα παλιόπαιδα τ' ατίθασσα» πρέπει να σκέφτηκε ◆ Ο Τατσόπουλος θα κατέβει, λέει, υποψήφιος με τη ΝΔ στη Β' Αθήνας ◆ Και μεις που νομίζαμε ότι τα «πηδήματα» τα έκανε κυρίως περίξ του Κωλανακίου, δηλαδή στην Α' Αθήνας ◆ Ανακάλυψα προχθές στο ψυγείο μου ένα ρόδι, που πρέπει να ήταν εκεί καμιά διετία και δεν είχε σαπίσει ◆ Λέτε να είναι σαν το κάστανό του αγίου Παΐσιου; ◆ Το κακό είναι ότι για να με αγιοποιήσετε και να κονομήσετε, πρέπει πρώτα να πεθάνω ◆ Και δεν είναι στα σχέδιά μου αυτή την περίοδο ◆ Το ρόδι, πάντως, θα το κρατήσω ◆ Πιο

μάγκας είναι ο φοιτητής που κράτησε το βλοημένο κάστανό κι ύστερα έγινε παπάς και το περιφέρει για προσκύνημα από πόλη σε πόλη και από εκκλησιά σε εκκλησιά; ◆ Παιδιά, όσοι σκοπεύετε να παντρευτείτε, το ξέρετε το κόλπο ◆ Μετά τον γάμο, ντουγγού για το προεδρικό μέγαρο, για να δώσετε μπομπονιέρα στον πρόεδρο Πάκη ◆ Και να φωτογραφιστείτε μαζί του ◆ Εχουν διευρυνθεί τα καθήκοντα του προέδρου της Δημοκρατίας ◆ Εκτός από παρελάσεις, δοξολογίες, αρτοκλασίες και εγκαίνια, περιλαμβάνουν πλέον και υποδοχή νεόνυμφων με photo opportunity ◆ Είναι η συμβολή του ανώτατου πολιτειακού παράγοντα στην επίλυση του δημογραφικού ◆ Κάντε το όπως ο Sakis ◆ Που πάει για βουλευτής, γιατί τέτοια μυαλά δεν πρέπει να πηγαίνουν χαμένα! ◆ Συνάντηση με τον Κούλη στην έδρα της ΝΔ, συνάντηση με τον Τζέρυ στην

αρχιεπισκοπή, συνάντηση με τον Πάκη στην Ηρώδου του Αττικού, και πάντα με επιμελημένη φωτογραφική απαθανάτιση ◆ Ενώ ο άλλος, του Survinor, το πολύ που βλέπει είναι η δημαρχία Σκιάθου ◆ Το βλέπουμε να την παθαίνει σαν τον Τσάκα, όμως ◆ Μέχρι να γίνουν οι δημοτικές εκλογές θα τον έχει ξεχάσει και η κοπέλα του ◆ Αυτός ο τύπος που πότε κυκλοφορεί πεζός και «τρολάρει» τον υφυπουργό Πετρόπουλο και πότε με μηχανάκι και «τρολάρει» τον υφυπουργό Μπαλάφα πρέπει να είναι μεγάλη μούρη ◆ Γιατί να δεχτούμε ότι με τον δικηγόρο Πετρόπουλο τα πράγματα ήταν σχετικά εύκολα ◆ Με τον Μπαλάφα, όμως, αλλάζει το πράγμα ◆ Διότι ο τύπος δεν είναι καμιά λουλού, είναι της οικοδομής ◆ Οπότε το «τρολ» πρέπει να έχει τεράστια υποκριτικά προσόντα ◆ Σαουμπίνε και βάλε, ρε παιδί μου ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κάτι υπάλληλοι εφορίας, που έδωσαν φορολογική ενημερότητα στον Γιάννο και τη σύζυγό του, πάνε κατηγορούμενοι μαζί με το ζεύγος. Ένας αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, που διετέλεσε για κάνα τετράμηνο πρόεδρος του «Ντινάν», πάει κατηγορούμενος μαζί με τον Μαρτίνη και του ζητούν και 1,6 εκατ. ευρώ (άλλα τόσα ζητούν από τον Μαρτίνη). Οι συνάδελφοί του δικαστές δε δέχτηκαν τον ισχυρισμό του ότι «δεν προέβη σε πραγματική διοίκηση». Τ' ακούτε εκεί στην οδό Αμαλιάδος, πρώτη παράλληλη μετά την οδό Βατοπεδίου; Εσάς θα κυνηγάνε, κακομοιρήδες, έτσι και βάλετε υπογραφή στην άδεια του «Γατούλη», επειδή σας το ζητούν οι άνθρωποι του κυρ-Αλέκου.

Brexit. «Δεν ακούω κανένα σφύριγμα, μόνο το τικ-τακ του ρολογιού» ήταν η πληρωμένη απάντηση του διαπραγματευτή της ΕΕ, Μισέλ Μπαρνιέ. Κι ακόμα δε βγήκαν τα μεγάλα μαχαίρια στη μάχη ανάμεσα στα ηπειρωτικά και στο νησιωτικό ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα της Ευρώπης.

Κ Δεν ξέρουμε αν ο Πατούλης, που έσπευσε να ανακοινώσει πρώτος την

υποψηφιότητά του για τον Δήμο Αθήνας, έχει την -παρασκηνιακή έστω- έγκριση του Κούλη (χλομό το κόβουμε) ή αν απλώς προσπαθεί να αιφνιδιάσει το κόμμα του και τους αντιπάλους του, όμως ως γνήσια στήλη παραπολιτικού σχολιασμού οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ζούμε για να δούμε την Πατούλαινα πρώτη κυρία της Αθήνας. Μετά την Τράμπαϊνα, η Πατούλαινα, ό,τι πιο κατάλληλο για να απαλλαγούμε από τον μίζερο

βαλκανικό επαρχιωτισμό μας.

Κ Και μια που μιλάμε για το... τραμπέικο, να πούμε ότι τέτοιο δόλωμα μόνον ένας χάχας θα το έχασε. Κι όπως φαίνεται, ο Ντόναλντ τζούνιор είναι χάχας με περικεφαλαία. «Προφανώς και ήθελαν τέτοιες πληροφορίες, τις ήθελαν πραγματικά» δήλωσε η ρωσίδα δικηγόρος Νατάλια Βεσελνίτσκαγια για τον γιο, τον γαμπρό και τον σύμβουλο του Τραμπ, που συναντήθηκαν προεκλογικά μαζί της, όταν αυτή είπε στον Τραμπ τζούνιор ότι έχει να του «πουλήσει»

πληροφορίες για σχέσεις της Κλίντον με τη Ρωσία. Αντί να στείλουν κάποιον παρακατιανό να συναντηθεί με τη Ρωσίδα σε καμιά παμπ και να δει «τι μέρος του λόγου είναι», ο Τραμπ τζούνιор πήρε τους άλλους δύο και φώναξαν τη Ρωσίδα στον «πύργο Τραμπ» για να κάνουν συνάντηση με όλους τους τύπους και να διαπιστώσουν με απογοήτευση ότι η Ρωσίδα δεν είχε να τους «πουλήσει» τίποτα και προσπαθούσε απλώς να βολέψει κάποιους πελάτες της. Τους «έστησαν» κανονικότητα οι άνθρωποι της Κλίντον, όπως ο Γιαννουσάκης τον Καμμένο.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η απο-ιδιωτικοποίηση είναι ο ακριβώς αντίθετος όρος από την απο-κρατικοποίηση. Σημαίνει την απαλλαγή από κρίσιμους τομείς της κοινωνικής πολιτικής και στρατηγικούς τομείς της εθνικής οικονομίας κρατικοδιδαιτων ολιγοπωλίων και μονοπωλίων. Σημαίνει ότι ξεκινάμε να ανακτάμε τη χαμένη μας εθνική κυριαρχία και να εφαρμόζουμε πολιτικές που πιστεύουμε.

Χρήστος Σπίρτζης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

22/7: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης (1944)
22/7/1943: Διαδήλωση 300.000 Αθηναίων για αποχώρηση βούλγαρων φασιστών από Θεσσαλονίκη. Παναγιώτα Σταθοπούλου, Κούλα Λίλη και άλλοι τριάντα νεκροί, διακόσιοι τραυματίες, πεντακόσιοι φυλακίστηκαν
22/7/2002: Σύλληψη Θωμά Σερίφη για συμμετοχή στη 17Ν 23/7: Αίγυπτος, Λιβύη, Αιθιοπία, Ομάν: Εθνική γιορτή (1952), Ολλανδία: Ημέρα τουλίπας 23/7/1967: 43 νεκροί σε ταραχές στο Ντιτρόιτ 23/7/1978: Δεκατρείς βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά 23/7/1996: Νεκρός σε καμπίνα του πλοίου «Πήγασος», μετά από επιχείρηση ΕΚΑΜ, ο Χριστόφορος Μαρίνος 24/7: Εκουαδόρ, Βενεζουέλα: Ημέρα Μπολίβαρ (1783) 24/7/1909: Ίδρυση (Θεσσαλονίκη) Εργατικής

Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας (Φεντερασιόν) 24/7/1933: Συγκρούσεις καπνεργατών-αστυνομικών (Καβάλα) 24/7/1974: Μεταπολίτευση 24/7/2002: Σύλληψη Κώστα Τέλλιου για συμμετοχή στη 17Ν 25/7: Ολλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τυνησία: Ημέρα δημοκρατίας (1957) 25/7/1929: Ψήφιση Ν.4299 («ιδιώνυμο») 25/7/1944: Δολοφονείται από δωσίλογους με βασανιστήρια η Ηλέκτρα Αποστόλου 25/7/2002: Σύλληψη Πάτροκλου Τσελέντη και Παύλου Σερίφη για συμμετοχή στη 17Ν 26/7: Ημέρα διαχειριστών συστημάτων, Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μαλβίδες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) έξω από κέντρο "Διόνυσος" (Σύνταγμα), ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών 26/7/1979: Βόμβα σε κτίριο υπορ-

γείου Παιδείας (ΕΛΑ) 26/7/1986: Βόμβες (ΕΛΑ) σε γραφεία Πειραϊκής-Πατραϊκής και Σκαλιστήρη, τραυματισμός αστυφύλακα 26/7/2002: Σύλληψη Νίκου Παπαναστασίου για συμμετοχή στη 17Ν 27/7: Φινλανδία: Ημέρα υπναράδων 27/7/1794: Κατατόμηση Ροβεσπιέρου 27/7/1929: Διαμαρτυρία χιλίων ατόμων κατά «ιδιώνυμο» (Καλλιθέα), τραυματισμοί, συλλήψεις 27/7/1967: Καταδίκη έξι μελών ΠΑΜ 27/7/1967: 15λεπτη αντιχουντική εκπομπή από δύο μαγνητόφωνα σε μπαλκόνι της Πανεπιστημίου 65 (ΠΑΜ) 27/7/1969: Ανεύρεση βόμβας (ΔΑ) στο προαύλιο μονής Πετράκη 27/7/1996: Ένας νεκρός, έντεκα τραυματίες από βόμβα στην Ολυμπιάδα της Ατλάντα 28/7: Ημέρα κατά ηπατίτιδας, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/2005: Ο IRA ανακοινώνει τερματισμό ένοπλου αγώνα μετά από 36 χρόνια δράσης.

Σύνθημα: σωτηρία - Παρασύνθημα: Καμμένος

Στο πεδίο της σκανδαλογολίας η ενδοαστική αντιπαράθεση

«Εμείς δε θα χωρίσουμε ποτέ» τραγουδούσε προ ετών διάσημη ιέρεια της νύχτας. Λάτρης του είδους ο Πάνος Καμμένος, το είπε με διαφορετικά λόγια, αλλά αυτή είναι η ουσία: «θα είμαστε μαζί μέχρι τέλους. Μην ελπίζουν ότι θα βάλουν μεταξύ μας διαόλους – ζιζάνια να μας χωρίσουνε, ούτε να δημιουργηθεί έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ μας».

Δεν είχαμε καμιά αμβολία επ' αυτού. Χρόνια στη ΝΔ ο ακροδεξιός Καμμένος, πέρα από το βουλευτικό, το μόνο που κατάφερε ήταν να γίνει υφυπουργός Αιγαίου στη δεύτερη κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή. Ενώ με τον ΣΥΡΙΖΑ έγινε πρωτοκλασάτος υπουργός και συγκυβερνών εταίρος. Είναι δυνατόν να παρατήρει τα μεγαλεία, τις στρατιωτικές στολές, τις μετακινήσεις με στρατιωτικά ελικόπτερα εντός Ελλάδας και με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο εκτός; Αστείρα πράγματα. Φέρτε μου Μνημόνια να υπογράψω είναι το μότο του.

Πλέον, έχει κι έναν επιπλέον λόγο: την εμπλοκή του στη βρόμικη υπόθεση του «Noor 1», όπου τα κατάφερε σαν... Καμμένος. Τον «έστησε» ο Μαρινάκης, πιάνοντάς τον στο δόκανο

που πήγε να του στήσει. Ο ερασιτεχνισμός στο απόγειό του, όμως ο Καμμένος ξέρει ότι ο Τσίπρας θα τον στηρίξει μέχρι τέλους, γιατί άλλος κυβερνητικός εταίρος δε φαίνεται στον ορίζοντα. Εκτός αν έρθουν τα πάνω κάτω στο πολιτικό σκηνικό, εξέλιξη που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει (εκτός αν αρέσκεται στη σεναριολογία).

Με τις... ντετεκτιβιστικές δραστηριότητές του ο Καμμένος πρόσφερε το καλύτερο δώρο στη ΝΔ, που έψαχνε εναντίον να βρει νέο «αφήγημα» μετά το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης. Της έδωσε τη δυνατότητα να μεταφέρει τη συζήτηση από την πραγματική πολιτική στη σκανδαλογολία. Από την -με πόνο ψυχής- αμφισβήτηση της μνημονιακής πολιτικής, στην αμφισβήτηση του «ηθικού πλεονεκτήματος» που είχαν κάνει σημαία τους οι Τσιπροκαμμένοι. Βέβαια, αν η ΝΔ δεν είχε στο πλευρό της τα μεγαλύτερα αστικά ΜΜΕ, δύσκολα θα τα κατάφερνε στο πεδίο της σκανδαλογολίας. Ούτε θα μπορούσε να σύρει το ΠΑΣΟΚ, που αναγκαστικά χορεύει στο χαβιάρι που του παίζουν οι «βαρόνοι», αποφεύγοντας κάθε προσέγγιση με τον ΣΥΡΙΖΑ. Κι αυτό, όμως, ήρθε σαν αποτέλεσμα των χειρισμών που έκαναν

οι Τσιπραίοι, καθώς πίστεψαν ότι μπορούν να βάλουν τους «βαρόνους» στην υπηρεσία τους και στο φινάλε έσπασαν τα μούτρα τους.

Η συζήτηση στη Βουλή επί της πρότασης της ΝΔ για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τις επαφές του Καμμένου με τον ισοβίτη Γιαννουσάκη αναβλήθηκε την τελευταία στιγμή, λόγω του φονικού σεισμού που έπληξε την Κω. Το βέβαιο είναι πως από τέτοιες συζητήσεις εκείνος που χάνει είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Αναγκάζεται να αμυνθεί επιστρατεύοντας βλακώδη επιχειρήματα, χωρίς να μπορεί να αντιγιστρώνει τις κατηγορίες στην αντιπολίτευση (η κατηγορία ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ λειτουργούν ως υπερασπιστές του Μαρινάκη, παρά τη βασιμότητά της, έχει εξαντλήσει τη δυναμική της και δεν μπορεί να αποδώσει όσο δε δίνονται σαφείς εξηγήσεις για τις επαφές του Καμμένου με τον Γιαννουσάκη, με «προξενική» τον Τριανταφυλόπουλο). Ασε που μέχρι πρόσφατα ο Μαρινάκης ήταν ομοτράπεζος των Τσιπροπαπάδων, γεγονός που αδυνατίζει εξαρχής τις κατηγορίες κατά ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Είτε αποφασιστεί η δημιουργία Εξεταστικής Επιτροπής εί-

τε όχι, το θέμα δεν πρόκειται να κλείσει. Έχει ήδη αποφασιστεί να κληθεί τον Σεπτέμβριο ο Καμμένος στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη και η δικαστική έρευνα, μετά από δυο αναφορές στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, μία του Γιαννουσάκη και μία του Μαρινάκη. Οπότε... το πράγμα έχει δρόμο ακόμα. Δεν ξέρουμε αν η πλευρά Μαρινάκη έχει και κάποιους «άσους στο μανίκι», που θα τους χρησιμοποιήσει την κατάλληλη στιγμή, όμως και να μην υπάρχει τίποτ' άλλο πέραν αυτών που έχουν ήδη δει το φως της δημοσιότητας, η ΝΔ και ο Μαρινάκης θα το τραβήξουν όσο περισσότερο μπορούν.

Το δυστύχημα για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν έχει αυτός «άσους στο δικό του μανίκι». Και δεν αναφερόμαστε σε σκανδαλογολία ενάντια στη ΝΔ (η οποία δεν κυβερνά), αλλά σε πρακτικές πολιτικές κινήσεις που θα μπορούσαν ν' αλλάξουν την ατζέντα. Με δεκασέλιδα non paper που μιλούν για το success story των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, προκαλώντας τον ελληνικό λαό, δεν αλλάζει η ατζέντα. Ετσι, αναγκαστικά θα σέρνονται μέχρι το τέλος.

ονομάζεται «ανακριτική διείδυση» είχε από την αρχή καταρριφθεί. Πέραν αυτού, οι «ειδικές ανακριτικές πράξεις», και όταν διατάσσονται εκτάκτως από τον εισαγγελέα ή τον ανακριτή, πρέπει εντός τριών ημερών να εισαχθούν στο δικαστικό συμβούλιο. Φυσικά, τίποτα απ' αυτά δεν έχει γίνει.

Ο Παρασκευόπουλος, ως μορφωμένος νομικός και θεωρητικός του Ποινικού Δικαίου, γνωρίζει πολύ καλά ότι η δράση του Καμμένου είναι από την αρχή μέχρι το τέλος παράνομη. Γι' αυτό και προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει κάποιον υπερασπιστικό ισχυρισμό, καταντώντας στο φινάλε μπαίγνιο του Βενιζέλου, που αμφισβητεί την ίδια την επισημότητα του.

ΥΓ. Ακόμα πιο βαριά είναι η ποινική ευθύνη του αξιωματικού του Λιμενικού Π. Χριστοφορίδη. Ο Καμμένος έχει την προστασία της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, ενώ ο Χριστοφορίδης δεν έχει καμιά προστασία. Κι ο Μαρινάκης δεν είναι κανένα... χριστιανόπουλο για να τον συγχωρήσει. Είναι τόσο αδιάτακτος όσο και οι αντίπαλοί του.

Πολιτικό είναι το ζήτημα

«Κανείς δεν δικαιούται να καταλογίζει “συναλλαγή ή πελατεϊκή σχέση” μεταξύ εμού και της κυβέρνησης γιατί τις υπηρεσίες μου αυτές τις παρέχω χωρίς καμία αμοιβή. Οι μόνες αποδοχές που θα έχω είναι η σύνταξή μου από το δικαστικό Σώμα, οι οποίες είναι λίγο πάνω από τις 2.000 ευρώ μηνιαίως. Θεωρώ ότι είναι μεγάλη ανοησία από αυτούς που το είπαν (ότι θα παίρνει οδοιπορικά)», δήλωσε σε συνέντευξή της η πρώην πρωθυπουργός, πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου και νυν επικεφαλής του Νομικού Γραφείου του πρωθυπουργού, Βασιλική Θάνου.

Δεν ξέρουμε αν θα παίρνει ή δε θα παίρνει οδοιπορικά, όμως δε νομίζουμε ότι ένα πρόσωπο με το στάτους της Θάνου θα εξαγοράζονταν για μερικές εκατοντάδες ευρώ το μήνα. Πολιτικό είναι το ζήτημα που έχει προκύψει, όχι... ψιλικάτζιδικο.

Η Β. Θάνου ισχυρίζεται: «Αποδέχτηκα την πρόταση του πρωθυπουργού για να αναλάβω την Διεύθυνση της Νομικής Υπηρεσίας του πρωθυπουργικού γραφείου, διότι θέλω να εξακολουθήσω να υπηρετώ από μία κρατική, θεσμική θέση, προσφέροντας την εμπειρία και τις επιστημονικές γνώσεις που απέκτησα στα 42 χρόνια της δικαστικής μου σταδιοδρομίας». Δικαίωμά μας να μην πιστεύουμε τον ισχυρισμό της. Η Β. Θάνου μεταπήδησε κατευθείαν από τον Αρειο Πάγο στην ενεργό πολιτική (τέτοιο είναι το πόστο που ανέλαβε), γιατί θέλει να κάνει πολιτική καριέρα. Το μέλλον θα δείξει αν και σε ποιο βαθμό θα τα καταφέρει.

Και βέβαια, δεν είναι η πρώτη που κάνει αυτή τη μεταπήδηση. Ο Αθανάσιος (ΝΔ) και ο Παπαγγελόπουλος (ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) είναι δυο εν ενεργεία παραδείγματα δικαστικών που κάνουν πολιτική καριέρα. Για ένα φεγγάρι από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πέρασε και ο Νικολούδης, αλλά μετά χάθηκαν τα ίχνη του, χωρίς ποτέ να μάθουμε γιατί δεν κρίθηκε ικανός να συνεχίσει το έργο της... καταπολέμησης της διαφθοράς. Το διαφορετικό στην περίπτωση της Θάνου είναι ότι δεν κρατήθηκαν κάποια προσχήματα. Δέκα μέρες μετά τη συνταξιοδότησή της, πέρασε ως στέλεχος στο πολιτικό γραφείο του Τσίπρα (γενική γραμματεία πρωθυπουργού). Αυτό δίνει λαβή στους πολιτικούς αντιπάλους των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να λένε ότι και ως πρόεδρος του Αρείου Πάγου η Θάνου λειτουργούσε ως κομματικό στέλεχος και όχι ως... ανεξάρτητη δικαστής. Επίσης, δημιουργεί την υπόνοια μιας άλλου τύπου συναλλαγής. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν τόλμησε να υιοθετήσει την... ακροβατική (αντι)συνταγματική ερμηνεία της Θάνου και με νόμο να αυξήσει το όριο συνταξιοδότησης των ανώτερων και ανώτατων δικαστικών πέραν των 65 ετών, που ορίζει ως υποχρεωτικό όριο συνταξιοδότησης το Σύνταγμα. Μπορεί, λοιπόν, να εικάσει κάποιος ότι δεν της έκανε μεν αυτό το χατίρι, όμως της υποσχέθηκε να της εξασφαλίσει μια λαμπρή καριέρα. Με αντάλλαγμα, φυσικά, σ' αυτή την περίπτωση, τη χρησιμοποίηση των διασυνδέσεων που έχει η Θάνου -όχι μόνο ως επί διετία πρόεδρος του Αρείου Πάγου, αλλά και ως συνδικαλίστρια και πρώην πρόεδρος της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (την οποία διέσπασε, δημιουργώντας την Ένωση Ανώτατων Δικαστικών)- στον δικαστικό μηχανισμό.

Όσο για μας, και τα προσχήματα να κρατούσαν, το ίδιο θα σήμαινε. Ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχουν νήματα που συνδέουν τους ανθρώπους του δικαστικού μηχανισμού με τα αστικά κόμματα και τις κυβερνήσεις τους (περιττεύει να αναφερθούμε στα νήματα που συνδέουν ανθρώπους του δικαστικού μηχανισμού με καπιταλιστές και καπιταλιστικές επιχειρήσεις). Οι υποκριτές της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που καταγγέλλουν τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τη Θάνου, ας κοιταχτούν στον καθρέφτη. Αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ «δε δικαιούται για να ομιλεί». Τα ίδια με τους άλλους κάνει, παρά τη θεσμολαγνεία που κάποτε είχε στην προμετωπίδα του. Λογικό και αναμενόμενο.

Στα αστικά συστήματα, ο δικαστικός μηχανισμός πάντοτε εμπλέκεται στην άσκηση της αστικής πολιτικής. Κι αυτό δε συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Ουμνηθείτε τι έγινε στη Γαλλία προεκλογικά με τον Φιγιόν και τη Λεπέν. Δείτε τι γίνεται στις ΗΠΑ με τον Τραμπ. Οι συριζαίοι αναρριχήθηκαν στην κυβερνητική εξουσία με τη φιλοδοξία να κυβερνήσουν όσο γίνεται περισσότερο κι όταν χάσουν, να μπορέσουν να επανέλθουν το συντομότερο δυνατό. Οντας μακριά από την κυβερνητική εξουσία καθ' όλη την ιστορική τους διαδρομή, ήταν επόμενο να μη διαθέτουν ανθρώπους σε καίρια πόστα του δικαστικού μηχανισμού. Γι' αυτό «ανακάλεσαν από την αποστρατεία» τον καραδεξιό Παπαγγελόπουλο, που ανέλαβε αυτή τη δουλειά. «Κάτι» έχει καταφέρει, όχι πάντως τον έλεγχο του μηχανισμού.

ΥΓ1. Μία από τις πρώτες δηλώσεις της Β. Θάνου ως κυβερνητικού στελέχους ήταν να υπερασπιστεί τον Παπαγγελόπουλο, δηλώνοντας ότι «κακώς έσπευσαν ορισμένοι από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ενωσης Εισαγγελέων να βγάλουν ανακοίνωση εις βάρος του αναπληρωτή υπουργού».

ΥΓ2. Η Β. Θάνου είναι πλέον πολιτικό στέλεχος. Οπότε δε θα έχει την «άνεση» να κάνει μηνύσεις επικαλούμενη «περιφρόνηση και μείωση της τιμής και της υπόληψής μου αλλά και μείωση του κύρους του αξιώματος της Προέδρου του Αρείου Πάγου που η πολιτεία μου ενεπιστεύει και δικαιούμαι να απολαμβάνω».

Μπαίγνιο του Βενιζέλου

Πού μπορεί να καταλήξει ένας καθηγητής Ποινικού Δικαίου, όταν προσπαθεί να υπερασπιστεί μια μη υπερασπίσιμη υπόθεση; Να γίνει μπαίγνιο του Βενιζέλου! Αυτό έπαθε ο Νίκος Παρασκευόπουλος στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, στην οποία πήγε το «ζήτημα Καμμένου-Γιαννουσάκη». Στριμωγμένος από το αίτημα της αντιπολίτευσης, που ζητούσε να κληθεί σε ακρόαση ο Καμμένος, ο τέως υπουργός Δικαιοσύνης και νυν απλός βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ υποστήριξε πως αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε ιδιώτη «στον οποίο μπορούν να δοθούν κατάλληλες οδηγίες ή εντολές για να μπορέσει να διερευνήσει κάτι», τότε «πολύ περισσότερο μπορεί να το κάνει αυτό ένας δημόσιος λειτουργός, που δεν έχει αρμοδιότητα κατά τα άλλα, αλλά την αποκτά **έπειτα από μια εντολή**».

Είναι προφανές ότι εννοούσε πως ο Καμμένος λειτουργήσε σαν οιονεί ανακριτικός υπάλληλος, έχοντας εντολή από τον αρμόδιο εισαγγελέα! Αν αυτά τα έλεγε στους φοιτητές του, δύσκολα θα γλίσωνε τα ειρωνικά χάχανά τους. Στη Βουλή εισέπραξε μια από τις γνωστές (προ-

σποιητές) εκρήξεις του Βενιζέλου που αναρωτήθηκε αν «είναι δυνατόν να λέγονται αυτά από καθηγητή της Νομικής». Παρά την προσπάθεια της προέδρου Τασίας Χριστοδουλοπούλου να τον κόψει, ο Βενιζέλος συνέχισε στο ίδιο οργισμένο ύφος: «Μα είναι δυνατόν να προβάλλεται εδώ ο πολιτικός ισχυρισμός ότι ενήργησε ο Καμμένος κατ' εντολήν της Δικαιοσύνης ως ενδιάμεσο πρόσωπο; Αυτή είναι η θέση της πλειοψηφίας; Οτι ενήργησε δηλαδή κατά νόμον, έχοντας εντολή των ανακριτικών αρχών;». Φυσικά, ολοκλήρωσε με τις γνωστές κορόνες για κατάλυση του κράτους και της διάκρισης των εξουσιών, με την υποστήριξη του παρακράτους, όμως εμείς παραβλέπουμε την πολιτική σπέκουλα και μένουμε σ' αυτά που έχουν νομική ουσία.

Ζεματισμένος ο Παρασκευόπουλος, μίλησε για «παρεξήγηση» και προσπάθησε να μαζέψει αυτά που είχε πει: «Έκανα μια αναφορά νομική και αυτό το οποίο προσπάθησα να εξηγήσω είναι ότι υπάρχουν θεσμοί οι οποίοι προβλέπουν πράξεις χορήγησης πληροφοριών, ευνοϊκών μέτρων υπέρ εκείνων οι οποίοι τις χορηγούν, ενώ δι-

νουμε και μια ευελιξία δικτική προκειμένου να υπάρχουν αυτές οι διαλευκάνσεις, και καθόλου δεν είπα ότι αυτό έγινε ή το άλλο έγινε!» Δεν ήταν, βέβαια, πανεπιστημιακό αμφιθέατρο η αίθουσα που συνεδρίαζε η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, για να κάνει ο Παρασκευόπουλος διάλεξη περί γενικών νομικών ζητημάτων. Συγκεκριμένο ήταν το υπό συζήτηση θέμα (οι ευθύνες του Καμμένου) και ό,τι λέχθηκε αφορούσε αυτό το θέμα και κανένα άλλο.

Αν ο Καμμένος είχε πάρει για συνήγορο σε δικαστήριο τον Παρασκευόπουλο, αυτός θα τον είχε κάψει. Γιατί προσπάθησε με άγαρμπο τρόπο να του αλλάξει την υπερασπιστική γραμμή και να πει ότι δήθεν ο Καμμένος ενήργησε με εισαγγελική εντολή. Όμως, ο ίδιος ο Καμμένος έχει πει πως την υπόθεση του την έκανε πάσα ο Ζούγκλας, αυτός επικοινωνήσε με τον κρατούμενο και μετά ειδοποίησε τον Κοντονή για να στείλει εισαγγελέα. Οπότε, το επιχείρημα ότι ο Καμμένος ενεργούσε ως οιονεί agent provocateur, ως ειδικός ανακριτικός υπάλληλος, που πραγματοποιεί αυτό που

Χέρι-χέρι Κούρδοι και Αμεरिकάνοι

Μετά την απόφαση των Αμερικάνων να ενισχύσουν τη μόνιμη παρουσία τους στη Συρία, τεχνικοί του αμερικάνικου στρατού έχουν ήδη ξεκινήσει να κατασκευάζουν νέα στρατιωτική αεροπορική βάση στη Ροτζάβα στη βόρεια Συρία, περιοχή που ελέγχεται από τους Κούρδους. Μετά την ολοκλήρωσή της, αυτή η βάση θα είναι η τρίτη πλήρως λειτουργική αμερικάνικη βάση στην ευρύτερη περιοχή του Συριακού Κουρδιστάν μαζί με τις βάσεις στο Κομπάνι και στο Ρουμαϊλάν.

Σύμφωνα με αμερικάνικες πηγές, οι βάσεις θα χρησιμοποιηθούν μόνο για τον ανεφοδιασμό των κουρδικών πολιτοφυλακών που μάχονται το Ισλαμικό Κράτος και έχουν την υποδομή να δεχτούν μικρά στρατιωτικά αεροπλάνα, ενώ επισημώς η κυβέρνηση Τραμπ τονίζει ότι η αμερικάνικη παρουσία στη χώρα είναι παροδική. Όλες οι πλευρές όμως γνωρίζουν ότι οι Αμερικάνοι ήρθαν για να μείνουν, γι' αυτό και εγκαθίστανται αποκλειστικά στις κούρδικες περιοχές, ώστε η μόνιμη παρουσία τους στην περιοχή να αποτελέσει τμήμα των μελλοντικών διαπραγματεύσεων. Οι ίδιες πηγές επιβεβαιώνουν ότι οι Αμερικάνοι έχουν σαν στόχο, μέσα από την εγκατάσταση βάσεων στην ευρύτερη περιοχή, να θέσουν υπό την άμεση επιρροή τους μια ενιαία έκταση υπό τον έλεγχο των αντικαθεστωτικών Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων, ανατολικά του ποταμού Ευφράτη. Η εγκατάσταση βάσεων σε Ιράκ και Συρία δεν αποτελεί πρωτοβουλία της κυβέρνησης Τραμπ, αλλά όπως όλα δείχνουν είχε ξεκινήσει να γίνεται ήδη από τους τελευταίους μήνες της διακυβέρνησης Ομπάμα.

Η διαπλοκή του κουρδικού στοιχείου της βόρειας Συρίας με τους Αμερικάνους δεν είναι κάτι καινούργιο. Ο πραγματισμός που χαρακτηρίζει τα αστικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα είναι ο λόγος που οι Κούρδοι στράφηκαν στη συμμαχία με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο εξυπηρετούν τον στόχο τους για ανεξαρτησία. Αυτή η εξέλιξη γίνεται μάθημα σε όσους έσπευσαν να χαρακτηρίσουν τη Ροτζάβα νησίδα αυτοοργάνωσης και αντιιερραρχικών κοινωνικών δομών.

Δουλειά μέχρι τα γεράματα!

Αν νομίζετε ότι η τάση αύξησης των ορίων ηλικίας για τη σύνταξη στον καπιταλισμό έχει άνω όριο, διαβάστε αυτή την είδηση. Οι προτάσεις μίας επιτροπής της Γιαπωνέζικης Γηριατρικής Εταιρίας ανοίγουν τον δρόμο για δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα! Σε πρόσφατη ανακοίνωσή τους, οι γιατροί που έχουν αφιερώσει τις γνώσεις τους στην υπηρεσία του κεφαλαίου αποφάσισαν ότι η ηλικία στην οποία επέρχονται τα γεράματα (κι επομένως παύει η ικανότητα για εργασία) είναι τα 75 χρόνια. Η περίοδος από τα 64 μέχρι τα 75 χρόνια χαρακτηρίζεται ως «προ-γεραμάτων» και συνεπώς οι άνθρωποι αυτοί θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να δουλεύουν. Ετσι αρχίζει το παραμύθι: γιατί να μην επιτρέψουμε σε κάποιους να δουλεύουν μέχρι τα 75; Ταυτόχρονα, μπαίνουν τα πρώτα εμπόδια στη συνταξιοδότηση με τα κατάλληλα «κίνητρα» για να εργαστείς περισσότερο. Αν η σύνταξη δε βγαίνει, τα «κίνητρα» αποτελούν καθαρό εκβιασμό: ή αρκείσαι σε ψίχουλα ή δουλεύεις. Τόσο απλά!

Για τα ψηφαλάκια

«Ο Σόιμπλε ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την επιβολή της 13ης περικοπής συντάξεων. Και ενώ χιλιάδες οικογένειες στην Ελλάδα βυθίζονται ακόμα πιο βαθιά στη φτώχεια, ο Σόιμπλε καταγράφει ταυτόχρονα χοντρά κέρδη από τους τόκους». Αυτά δήλωσε ο σοσιαλδημοκράτης υποψήφιος για την καγκελαρία, Μάρτιν Σουλτς, παρουσιάζοντας το πρόγραμμά του για τις εκλογές του Σεπτεμβρίου.

Αν δεν... κάνουμε λάθος, τη Γερμανία δεν την κυβερνά ο Σόιμπλε, αλλά ένας «μεγάλος συνασπισμός» Χριστιανοδημοκρατών-Σοσιαλδημοκρατών. Και δεν είδαμε καμιά αντίδραση από το κόμμα του Σουλτς για τη γερμανική πολιτική έναντι της Ελλάδας. Ούτε από τον ίδιο τον Σουλτς, που ήταν πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ακούσαμε κάτι σχετικό. Όταν όμως κυνηγάς τα ψηφαλάκια (μεταξύ των οποίων και των ελληνικής καταγωγής γερμανών πολιτών), γίνεσαι και λίγο... Τσίπρας.

Βενεζουέλα

Πολιτικάντικα παιχνίδια σε ματωμένο φόντο

Φυσικά, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν στο άτυπο δημοψήφισμα που οργάνωσε η αντιπολίτευση στη Βενεζουέλα συμμετείχαν πράγματι γύρω στα 7.2 εκατομμύρια ψηφοφόροι, όπως ανέφεραν οι διοργανωτές του (οι εγγεγραμμένοι στη χώρα είναι 19.5 εκατομμύρια, ενώ τα 7.2 εκατομμύρια που φέρονται να συμμετείχαν στο άτυπο δη-

μοψήφισμα είναι κατά μισό εκατομμύριο λιγότεροι από τις ψήφους που συγκέντρωσαν οι υποψήφιοι της αντιπολίτευσης στις εκλογές του 2015). Η αντιπολίτευση έχει κάθε λόγο να φουσκώσει το νούμερο για ευνοήτους λόγους. Το σίγουρο όμως είναι, ότι η κυβέρνηση Μαδούρο βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα ολοένα και αυξανόμενο κύμα λαϊκής δυσαρέ-

σκείας που μέχρι σήμερα έχει κοστίσει τη ζωή σε 100 άτομα.

Γι' αυτό και δε χρειάζεται το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος (το 98% των ψηφοφόρων τάχθηκε υπέρ των εκλογών για νέο πρόεδρο, στην ψηφοφορία που θα γίνει στη Βουλή στις 30 Ιούλη, και υπέρ της υπεράσπισης του συντάγματος από τον στρατό!), το οποίο θα αποτελέσει απλά ένα ακόμα όχημα για τα πολιτικά παιχνίδια της αμερικανόδουλης αντιπολίτευσης, για να μας πείσει ότι ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» έχει ξοφλήσει

εδώ και καιρό στη Βενεζουέλα που διανύει τον πέμπτο χρόνο βαθιάς οικονομικής κρίσης. Γι' αυτό και θεωρούμε εντελώς γελοίες τις εκκλήσεις των υποστηρικτών του Μαδούρο (όπως το φιλοσαβικό πρακτορείο *Venezuelanalysis*) για κινητοποίηση της διεθνούς Αριστεράς υπέρ του Μαδούρο, γιατί σε αντίθετη περίπτωση στοιχίζεται πίσω από την αντιπολίτευση! Τέτοια ψευτοδιλήμματα υπάρχουν ανά τον κόσμο από την εποχή του... Παπάγου και του Πλαστήρα. Ας μην τσιμπήσουμε λοιπόν!

Στην υγεία των τοκογλύφων!

Για να έχετε μία εικόνα τι σημαίνει κερδοσκοπία με τα κρατικά χρέη, αρκεί να διαβάσετε το δημοσίευμα της γερμανικής εφημερίδας *Süddeutsche Zeitung* (<http://www.sueddeutsche.de/wirtschaft/griechenland-deutschland-macht-mit-hilfen-fuer-griechenland-milliardengewinn-1.3582710>). Σύμφωνα με το δημοσίευμα, το οποίο επικαλείται στοιχεία από το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών, τα κέρδη δύο γερμανικών τραπεζών από τον δανεισμό στην Ελλάδα για τα χρόνια από το 2009 μέχρι το 2012 ανέρχονται στο ποσό των 1.34 δισ. ευρώ. Μπορεί το ποσό να μην είναι μεγάλο, συγκρινόμενο με αυτό του ελληνικού χρέους, είναι όμως ένα διόλου ευκαταφρόνητο, γρήγορο και σίγουρο κέρδος!

Πιο συγκεκριμένα, η Bundesbank κόνιωσε 952 εκατομμύρια ευρώ, δανειζόμενα στην Ελλάδα μέσω του συστήματος των κεντρικών τραπεζών της Ευρωζώνης, ενώ η KfW (γερμανική τράπεζα «ανάπτυξης») κόνιωσε 393 εκατομμύρια ευρώ από ένα δάνειο αξίας 15.2 δισ. ευρώ που έδωσε στην Αθήνα το 2010. Δάνεισε δηλαδή με επιτόκιο 2.5%, τη στιγμή που το μέσο επιτόκιο της ζώνης του ευρώ κυμαίνεται μεταξύ 1.5% και 2.5%.

Υποτίθεται ότι τα κράτη της Ευρωζώνης θα έπρεπε να επιστρέψουν τα κέρδη αυτά στην Τράπεζα της Ελλάδας, όμως αυτό ανεστάλη το 2015 (με το τρίτο Μνημόνιο των Τσιπροκαμμένων) και έκτοτε έχει παγώσει.

Η ιστορία με το μπούκωμα των τοκογλύφων δεν είναι τωρινή. Εχουμε ξαναγράψει γι' αυτήν αρκετές φορές, βάσει των στοιχείων που δημοσιεύει το ίδιο το ελληνικό υπουργείο Οικονομικών (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/784/Οικονομία/21974.Μπουκώνουν-τους-τοκογλύφους>), σύμφωνα με τα οποία οι τοκογλύφοι κερδίζουν ακόμα μεγαλύτερα επιτόκια από αυτά που φαίνεται να προκύπτουν από το δημοσίευμα της *Süddeutsche Zeitung*. Απλά, τώρα επιβεβαιώνεται για μία ακόμα φορά η κερδοσκοπία των τοκογλύφων.

Οι Radiohead στο Ισραήλ

Για τα λεφτά τα κάνεις όλα

Οι εκκλήσεις των ομοτέχνων τους, που έγιναν έγκαιρα, ώστε να έχουν όλο τον χρόνο να ακρώσουν την εμφάνισή τους, δεν στάθηκαν ικανές να αποτρέψουν τους Radiohead να παίξουν στο Ισραήλ. Ούτε οι σημαίες της Παλαιστίνης που ύψωσαν θεατές στη συναυλία τους στο φεστιβάλ TRNSMT, ούτε τα αιχμηρά σχόλια στο twitter, που τους καλούσαν ν' αποφασίσουν με ποιους είναι, με τον καταπιεστή ή με τον καταπιεζόμενο. Ήταν πολλά τα λεφτά και η βρετανική μπάντα προτίμησε τα λεφτά από την αλήθεια.

Ήδη από τον Απρίλη, όταν έγινε γνωστό ότι οι Radiohead θα παίξουν στις 17 Ιούλη στο Τελ Αβίβ, πληθώρα καλλιτεχνών τους απηύθυνε μια δημόσια επιστολή, καλώντας τους να το ξανασκεφτούν, γιατί «παίζοντας στο Ισραήλ θα παίξεις σ' ένα κράτος για το οποίο οι αναφορές του ΟΗΕ λένε ότι «ένα σύστημα apartheid έχει επιβληθεί επί του παλαιστινιακού λαού». Την επιστολή υπέγραψαν μουσικοί όπως ο Ρότζερ Γουόττερς, ο Λόου-Κι, ο Ρόμπερτ Γουάιτ, οι Γιανγκ Φάδερς, ο Ντάγκλας Χαρτ, ο Τσαρλς Χέιγουορντ, ο Θάρστον Μουρ, ο Νικ Σέιμουρ, ηθοποιοί όπως η Τζούλι Κρίστι, η Μίριαμ Μαργκιούλις, η Πολίν Μελβίλ, η Κίκα Μάρχαμ, σκηνοθέτες όπως ο Κεν Λόουτς, ο Μάικ Λι, ο Πέτερ Κοσμίνσκι, η Σέιν

Ντέμπσεϊ, ο Ιάν Ρίκσον, ο Ρότζερ Μίτσελ, συγγραφείς, θεατρικοί συγγραφείς και σεναριογράφοι όπως η Άλις Γουόκερ, η Ειριν Ντε Αντζελις, η Ιβ Ενσλερ, ο Πολ Λάβερτι, η Σούζαν Γούντριντς, ο Τζέιν Σέιμους, ο αιδεσιμότατος Ντέσμοντ Τούτου και πολλοί ακόμα. «Παρακαλούμε, κάντε ό,τι έκαναν οι καλλιτέχνες στη Νότια Αφρική την εποχή της καταπίεσης: μείνετε μακριά, μέχρι να τελειώσει το apartheid» ήταν τα τελευταία λόγια της επιστολής, τα οποία ο Τομ Γιορκ και η παρέα του έγραψαν εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

«Η ξεροκέφαλη άρνησή τους να συζητήσουν με τους επικριτές της απόφασής τους μου δείχνει ότι θέλουν ακούσουν μόνο μια άποψη. Αυτή που στηρίζει την καταπίεση» έγραψε ο Λόουτς στο twitter. Ο Γιορκ του απάντησε με μια σοφολογιώτικη δήλωση, που ξεκινούσε με τη γνωστή στρεψοδικία («το να παίζεις σε μια χώρα δεν σημαίνει ότι στηρίζεις την κυβέρνηση της») και κατέληγε προκλητικά: «Η μουσική, η τέχνη και ο κόσμος της γνώσης μας κάνει να ξεπερνάμε τα σύνορα όχι να τα χτίζουμε, έχει να κάνει με τα ανοιχτά μυαλά και όχι με τις παρωπίδες, σχετίζεται με τον ανθρωπισμό που μοιραζόμαστε, τον διάλογο και την ελευθερία της έκφρασης».

Πιέσεις για αντι-Brexit

Επίσκεψη στον ευρωπαϊκό ασθενή. Αυτός ήταν ο τίτλος ανταπόκρισης της γερμανικής «Χάντλεσμπλατ» από το Λονδίνο (λογοπαίγνιο με τον «Αγγλό ασθενή»). Η ανταπόκριση αναφερόταν στη μουντή ατμόσφαιρα που επικρατεί (από όλες τις απόψεις) στη Βρετανία, ασκούσε την απαραίτητη «τρομοκρατία των αριθμών» (όλοι οι δείκτες έχουν χειροτερεύσει από τότε που στο δημοψήφισμα επικράτησε το Brexit, ενώ η γερμανική εφημερίδα τόνιζε ιδιαίτερα τη μείωση των μισθών!), καταλήγοντας ότι συμβαίνει το αντίθετο απ' αυτό που οι «αναχωρητές» είχαν υποσχεθεί στους βρετανούς εργαζόμενους: οι φτω-

χοί γίνονται φτωχότεροι ενώ οι πλούσιοι μένουν αghρατζούνιστοι.

Αξιοσημείωτη είναι η εξής αναφορά της γερμανικής εφημερίδας: «Αναπτύσσεται πίεση στην κυβέρνηση να διεξαγάγει ένα δεύτερο δημοψήφισμα. Είναι καιρός οι ελίτ “να ξαναπάρουν τον έλεγχο”, επιχειρηματολογεί ο Γκίντεον Ραχμάν, αρθρογράφος των *Financial Times*. Ο πρώην πρωθυπουργός Τόνι Μπλερ έχει επίσης καλέσει την κυβέρνηση να βάλει όλες τις επιλογές στο τραπέζι, συμπεριλαμβανομένης μιας **εξόδου από το Brexit** (exit from Brexit). “Αισθανόμαστε σαν μια χώρα που έχασε το βηματισμό της και σκουντουφλάει” έγραψε πρόσφατα».

Αμερικάνικο δικαστικό σύστημα

Πλήρης ασυλία στους μπάτσους

Πριν από έναν χρόνο, ο Ομπάμα αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι δύο περιστατικά αστυνομικής βίας που κατέληξαν στον θάνατο δύο Αφροαμερικανών, τον Ιούλη του 2016, το πρώτο στη Μινεσότα και το δεύτερο (μία μέρα μετά) στη Λουϊζιάνα, δεν ήταν μεμονωμένα, αλλά «σύμπτωμα των ευρύτερων φυλετικών ανισοτήτων που υπάρχουν στο ποινικό μας σύστημα». Ήταν η πρώτη φορά που αμερικάνος πρόεδρος αναγκαζόταν να παραδεχτεί κάτι τέτοιο. Αυτό δεν οφειλόταν στις «ευαισθησίες» του έγχρωμου Ομπάμα, αλλά στη σκληρή πραγματικότητα της έξαρσης της αστυνομικής βίας επί των ημερών του. Ενας τρόπος για να κατασιγαστεί η λαϊκή αγανάκτηση από τις αλληπάλληλες δολοφονίες και ταπεινώσεις έγχρωμων Αμερικανών είναι η παραδοχή αυτών των φαινομένων και η υπόσχεση ότι θα αλλάξουν τα πράγματα.

Το μπαλάκι πήρε τότε η Χίλαρι (που ήταν φαβορί στην κούρσα διαδοχής του Ομπάμα). Αυτή παραδέχτηκε ότι κάτι πάει στραβά και έχουν σκοτωθεί τόσοι Αφροαμερικανοί σε περιστατικά που εμπλέκεται η αστυνομία, κάνοντας τόσους πολλούς Αφροαμερικανούς να πιστεύουν ότι η χώρα τους δεν τους θεωρεί το ίδιο σημαντικό με τους άλλους, εξαιτίας του χρώματος του δέρματός τους. Ήταν τόσο πρόδηλα ρατσιστικά και εξοργιστικά τα δύο αυτά περιστατικά εν ψυχρώ δολοφονίας Αφροαμερικανών από αστυνομικούς, που οι διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας υποχρεώθηκαν να πουν κάτι.

Στο πρώτο περιστατικό, της εν ψυχρώ δολοφονίας του 37χρονου πλανόδιου πωλητή CD, Άλτον Στέρλινγκ, στο Μπατόν Ρουζ της Λιουιζιάνα, οι μπάτσοι τον εκτέλεσαν χωρίς να τους απειλεί και ενώ ήταν ακινητοποιημένος στο έδαφος. Η ιστορία, όπως βγήκε από τις καταθέσεις μαρτύρων και τα βίντεο που κυκλοφόρησαν τότε, είναι πραγματικά πέρα από κάθε φαντασία. Ο Στέρλινγκ κατηγορήθηκε από ιδιοκτήτη καταστήματος ότι τον απειλησε με όπλο. Προφανώς, ενοχλούσε τον... καθωσπρέπει καταστηματούχο ή υπαρξη ενός μικροπωλητή, γι' αυτό και πήρε την αστυνομία να τον διώξει. Ο ένας εκ των δύο μπάτσων που κατέφθασαν, χωρίς καν ο Στέρλινγκ να τους έχει απειλήσει, όρμηξε επάνω του και τον έριξε στο έδαφος. Την ίδια στιγμή, έπεσε πάνω του και ο δεύτερος ακινητοποιώντας τον. Κι ενώ τον είχαν ρίξει κάτω και τον σημάδευαν και οι δύο με τα πιστόλια τους, ο ένας ανακάλυψε ότι ο Στέρλινγκ έχει όπλο στην τσέπη του! Χω-

ρίς δεύτερη κουβέντα άνοιξαν πυρ πυροβολώντας τον θανάσιμα στο στήθος! Το Διαδίκτυο πήρε φωτιά από τα βίντεο που ακόμα και το CNN έβγαλε στη φόρα (<https://www.youtube.com/watch?v=3EbYOkXkqY>). Οι μπάτσοι τέθηκαν σε διαθεσιμότητα και ξεκίνησε ανάκριση.

Εναν χρόνο μετά (τον περασμένο Μάη), οι δικαστικές αρχές αποφάσισαν να μην ασκήσουν καν δίωξη στους δύο μπάτσους, προκαλώντας αγανάκτηση στους κατοίκους της περιοχής, που δεν δήλωσαν έκπληκτοι γιατί αυτό συμβαίνει συχνά. Όπως δήλωσε ένας από αυτούς στους Τάιμς της Νέας Υόρκης, «τα ίδια πράγματα συμβαίνουν ξανά. Σκοτώνουν έναν άνθρωπο και τη γλιτώνουν, μόνο και μόνο επειδή φοράνε μπλε στολή».

Το δεύτερο περιστατικό είναι ακόμα πιο εξοργιστικό. Όπως αποκαλύπτουν τα βίντεο που αναρτήθηκαν στο Διαδίκτυο (<http://edition.cnn.com/2017/06/20/us/philando-castile-shooting-dashcam/index.html> και <https://www.youtube.com/watch?v=PMKcWz5nNoM>), ένα περιπολικό σταματά το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο 32χρονος Φιλάντο Καστίλ στη Μινεσότα. Φαινόταν ότι πρόκειται για έναν τυπικό έλεγχο της Τροχαίας. Ο Καστίλ τους ενημέρωσε ότι έχει άδεια οπλοφορίας και ο μπάτσος τον προειδοποίησε να μην ακουμπήσει το όπλο. Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, ακούγονται απανωτοί πυροβολισμοί από τον μπάτσο που στεκόταν έξω από το αυτοκίνητο προς το μέρος του καθημένου στη θέση του οδηγού Καστίλ. Ο μπάτσος ούρλιαζε προς τον Καστίλ να μην πλησιάσει το όπλο. Προφανώς θεώρησε «υπόπτες» τις κινήσεις του Καστίλ και χωρίς δεύτερη κουβέντα τον έκανε κόσκινο με πέντε πυροβολισμούς, σκοτώνοντάς τον μπροστά στη φίλη του και το τετράχρονο παιδί του!

Η υπόθεση αυτή τη φορά πήρε τη δικαστική οδό, αλλά

τον περασμένο Ιούνη ο μπάτσος που δολοφόνησε τον Καστίλ απαλλάχτηκε από όλες τις κατηγορίες στο δικαστήριο του δεύτερου βαθμού! Μετά από 27 ώρες συνεδρίασης, οι ένορκοι έκριναν ότι ο μπάτσος έδρασε νόμιμα και τον απάλλαξαν πλήρως από κάθε κατηγορία. Το ποιες ακριβώς πιέσεις ασκήθηκαν στους 12 ενόρκους (μεταξύ των οποίων και δύο μαύροι) δεν μπορούμε φυσικά να το γνωρίζουμε, θεωρούμε δεδομένο όμως ότι ασκήθηκαν, από τη στιγμή που σύμφωνα με τη νομοθεσία το δικαστήριο θα πρέπει να καταλήξει οπωσδήποτε σε ομόφωνη απόφαση, διαφορετικά η δίκη θα θεωρούνταν εσφαλμένη. Γι' αυτό και ο πρόεδρος του δικαστηρίου άσκησε το δικαίωμά του και τους εξανάγκασε να συνεχίσουν τη συνεδρίαση για τρεις μέρες, μέχρι να καταλήξουν σε ομόφωνη απόφαση! Σύμφωνα με τη νομοθεσία της Πολιτείας, έχει το δικαίωμα αυτό, απεριόριστες φορές. Αυτό θα πει... δικαιοσύνη!

Άλλος ένας μπάτσος δολοφόνος γυρίζει ελεύθερος. Σε μια προσπάθεια να κατασιγαστεί η λαϊκή αγανάκτηση, η αστυνομία δήλωσε ότι ο δολοφόνος θα απαλλαγεί των καθηκόντων του και θα του δώσουν ευκαιρία να κάνει άλλη καριέρα! Αυτό όμως δεν αλλάζει σε τίποτα τη σημασία της δικαστικής απόφασης που αθώνει τους δολοφόνους μόνο και μόνο επειδή ανήκουν στο αστυνομικό σώμα.

Μπορεί ορισμένοι να θεωρήσουν ότι οι πρόσφατες αθώσεις των δολοφόνων με στολή είναι αποτέλεσμα της νέας φιλοσοφίας της κυβέρνησης Τραμπ, η οποία βουλιάζει σε ακροδεξιό βούρκο. Χωρίς να αμφισβητούμε αυτό το γεγονός, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι και επί κυβέρνησης Ομπάμα οι μπάτσοι πυροβολούσαν χωρίς τον φόβο των συνεπειών, γιατί και τότε η «δικαιοσύνη» τους έκανε πλάτες. Σύμφωνα με την Ουάσινγκτον Ποστ (http://www.washingtonpost.com/investigations/cleveland-police-officer-found-not-guilty-in-fatal-shooting-of-two-people/2015/05/23/280844f0-f028-11e4-a55f-38924fca94f9_story.html), από το 2005 μέχρι τον Απρίλη του 2015, 54 μπάτσοι είχαν υποστεί διώξεις για δολοφονίες πολιτών. Από τις 35 περιπτώσεις που έκλεισαν, οι 21 αθώωθηκαν και μόνο σε 11 περιπτώσεις είχαμε καταδίκες.

Εκτοτε, οι μπάτσοι αθώνονταν ο ένας μετά τον άλλον. Αθώωθηκε ο Ντάρντ Γουίλσον που τον Αυγούστο του 2014 είχε δολοφονήσει τον 18χρονο Μάικλ Μπράουν στο Φέργκιουσον του Μιζούρι, γεγονός που προκάλεσε βίαιες διαδηλώσεις που κράτησαν μέρες. Αθώωθηκε ο Ντάνιελ Πανταλέο που δολοφόνησε με κεφαλοκλειδώμα τον αφροαμερικανό Ερικ Γκάρνερ τον Ιούλη του 2015, παρά το γεγονός ότι ο μπάτσος είχε πλούσιο παρελθόν βίαιης συμπεριφοράς. Αθώωθηκε ο Μάιλα Μπρέλο που το 2012 είχε ανέβει στο καπό του αυτοκινήτου που επέβαινε ένα ζευγάρι Αφροαμερικανών, πυροβολώντας 49 φορές με αποτέλεσμα να σκοτωθούν και οι δύο. Ο Μπρέλο ήταν ο μπάτσος με τον «υπερβάλλοντα ζήλο» μεταξύ των συναδέλφων του που συμμετείχαν στη δολοφονία με συνολικά 137 πυροβολισμούς!

Τελευταίο κρούσμα αστυνομικής βαρβαρότητας ήταν η δολοφονία μίας 40χρονης Αυστραλίδας στην Μινεάπολη. Τραγική ειρωνεία: η γυναίκα ήταν αυτή που είχε καλέσει την αστυνομία, γιατί διαπίστωσε ότι κάτι ύποπτο συμβαίνει έξω από το σπίτι της. Οι μπάτσοι, αντί να την σώσουν, την σκότωσαν! Για την ώρα δεν γνωρίζουμε περισσότερα, πέρα από το γεγονός ότι έκλεισαν τις κάμερες που φέρουν πριν φτάσουν στην περιοχή του εγκλήματος.

Όταν η αστυνομική βαρβαρότητα έχει δικαστικές πλάτες γιατί να μη συνεχιστεί; Πρώτα πυροβολάμε και μετά ρωτάμε είναι η μόνη αρχή που έχουν οι δολοφόνοι με στολή!

Ανατολική Ιερουσαλήμ Ενοπλη επίθεση εναντίον ισραηλινών μπάτσων

Κόντρα στην συντριπτική υπεροπλία και την κτηνώδη καταστολή των σιωνιστών σε βάρος του παλαιστινιακού λαού της Δυτικής Οχθης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, την Παρασκευή 14 Ιούλη μια ομάδα τριών αποφασισμένων παλαιστίνιων νεολαίων κατάφερε νέο πλήγμα στους σιωνιστές σκοτώνοντας δύο ισραηλινούς μπάτσους και τραυματίζοντας άλλον ένα. Η επίθεση έγινε δίπλα στο τέμενος Αλ-Ακσα, ενώ οι παλαιστίνιοι μαχητές λίγο μετά έπεσαν βαριά τραυματισμένοι από τις σφαίρες της ισραηλινής αστυνομίας και αφέθηκαν να πεθάνουν, καθώς η αστυνομία απαγόρευσε στους διασώστες και τα ασθενοφόρα να προσεγγίσουν το σημείο της επίθεσης.

Η εκπρόσωπος Τύπου της ισραηλινής αστυνομίας δήλωσε ότι οι νεκροί μαχητές ήταν ένας 29χρονος και δυο 19χρονοι που ανήκαν όλοι στην ίδια οικογένεια. Όλοι τους ήταν ισραηλινοί πολίτες παλαιστινιακής καταγωγής, κάτοικοι της πόλης Ουμ Αλ Φαμ, ενώ κανείς τους δεν είχε ποινικό μητρώο. Είναι άγνωστο αν είχαν σχέσεις με οργανώσεις της Αντίστασης.

Η ισραηλινή αστυνομία έχει απαγορεύσει την πρόσβαση στην Παλιά Πόλη και το τέμενος Αλ-Ακσα, με τους Παλαιστίνιους να φοβούνται ότι αυτό είναι το πρώτο βήμα για την αλλαγή του status της περιοχής, όπως έγινε με το τέμενος του Ιμπραήμ στη Χεβρώνα, μετά τη δολοφονία 29 παλαιστίνιων προσκυνητών από τον φασίστα εβραίο έποικο Μπαρούχ Γκολντστάιν, τον Φλεβάρη του 1994. Εκτοτε, το τέμενος έχει διαιρεθεί στα δυο, με το ένα τμήμα του να έχει μετατραπεί σε εβραϊκή συναγωγή, ενώ το Ισραήλ έχει περιορίσει την πρόσβαση των Παλαιστίνιων στο τέμενος και στην είσοδο υπάρχει σημείο ελέγχου των προσκυνητών από τον ισραηλινό στρατό. Η τελευταία φορά που είχε απαγορευτεί η πρόσβαση στο τέμενος του Αλ-Ακσα για τις προσευχές της Παρασκευής ήταν το 2014, μετά την επίθεση ενάντια στον κακόφημο ισραηλινό ακροδεξιό Γιεχούντα Γκλικ από παλαιστίνιο μαχητή. Ο Γκλικ είναι πλέον μέλος της ισραηλινής Κνεσέτ.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, ο εκπρόσωπος Τύπου της Χαμάς, Σάμι Αμπού Ζούχρι χαιρέτισε την πράξη αντίστασης στους σιωνιστές από τους τρεις παλαιστίνιους νέους χαρακτηρίζοντάς την ως μια φυσική απάντηση στον τρόπο που επιβάλλει το Ισραήλ και στη βεβήλωση του τεμένους Αλ-Ακσα. Παράλληλα, η Φατάχ Αλ Ιντιφάντα, οργάνωση που προήλθε από διάσπαση της Φατάχ τη δεκαετία του '80, χαιρέτισε και αυτή την επίθεση χαρακτηρίζοντάς την απόδειξη ότι ο παλαιστινιακός λαός μπορεί να αντισταθεί στη σιωνιστική κατοχή. Στον ίδιο τόνο κινήθηκε και το κοινό ανακοινωθέν των ένοπλων τμημάτων όλων των οργανώσεων της Αντίστασης στη Γάζα, που προειδοποίησαν τους σιωνιστές ότι ο αποκλεισμός της Παλιάς Πόλης και του τεμένους είναι σπίθα που μπορεί να προκαλέσει έκρηξη στην περιοχή. Παράλληλα, τονίζει ότι οι οργανώσεις της Αντίστασης δεν πρόκειται να επιτρέψουν στον εχθρό να εισβάλλει στους χώρους λατρείας και να απαγορεύει στους Παλαιστίνιους της Ιερουσαλήμ να εισέρχονται ελεύθερα σε αυτούς.

Σύμφωνα με τον Χάμιζα Αμπού Σανάμπ, πολιτικό αναλυτή, η επίθεση εναντίον των ισραηλινών μπάτσων στην Ιερουσαλήμ αποτελεί μια ποιοτική αναβάθμιση για την αντίσταση ενάντια στο Ισραήλ και για την Ιντιφάντα της Ιερουσαλήμ, όπως αποκαλείται η εξέγερση των παλαιστίνιων νεολαίων στην ευρύτερη περιοχή, που ξεκίνησε τον Οκτώβρη του 2015. Το Ισραήλ φοβάται πολύ τις επιθέσεις από αυτόνομους πυρήνες μαχητών ή από άτομα που δεν έχουν οργανική σχέση με την Αντίσταση, αφού είναι εντελώς απρόβλεπτες και διαλύουν αποτελεσματικά όχι μόνο την επίπλαστη εικόνα ασφάλειας που με τόσο κόπο επιχειρεί το ισραηλινό κράτος να οικοδομήσει στο εσωτερικό του αλλά και την εντύπωση ότι ο ισραηλινός στρατός και η αστυνομία είναι ανίκητοι. Η χρονική σύμπτωση της επίθεσης με την όξυνση του αποκλεισμού της Γάζας, με την παύση της ηλεκτροδότησής της από τους σιωνιστές, και τη γενικότερη υποβάθμιση της Παλαιστινιακής Υπόθεσης σε διεθνές επίπεδο, λόγω της γενικότερης υποχώρησης του επαναστατικού κινήματος, αποδεικνύει ότι ο παλαιστινιακός λαός βρίσκει το κουράγιο και τη δύναμη να αντισταθεί στους σιωνιστές ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες.

στο ψαχνό

Προκλήσεις «τελειωμένων»

«Παράλληλα με την υλοποίηση της συμφωνίας με τους δανειστές, την διαπραγμάτευση και την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, η κυβέρνηση τηρεί τις δεσμεύσεις της προς την κοινωνική πλειοψηφία, υλοποιεί το πρόγραμμά της, ικανοποιεί δίκαια κοινωνικά αιτήματα (...) εξισορροπεί αποφασιστικά, για πρώτη φορά, μετά από χρόνια μνημονίων, τις συνέπειες της δημοσιονομικής προσαρμογής με την ανάγκη η κοινωνία όχι μόνο να μείνει όρθια, αλλά να αισθανθεί ότι βγαίνει από το σκοτάδι της κρίσης, στο φως της δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης (...) Αλλάζουμε το θεσμικό πλαίσιο, ικανοποιούμε τις κοινωνικές ανάγκες, ρυθμίζουμε εκκρεμότητες που λίκνιζαν για χρόνια, ξαναχτίζουμε το κοινωνικό κράτος. Και όσο και αν προσπαθούν κάποιοι να τα αποκρύψουν, η υλοποίησή τους αλλάζει, σταδιακά, την καθημερινότητα του πολίτη».

Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης του υπουργικού συμβουλίου την περασμένη Τετάρτη, δόθηκε στη δημοσιότητα ένα non paper - ποταμός, που καμάρωνε για τα επιτεύγματα της κυβέρνησης, προκαλώντας με την ιταμότητά του τον ελληνικό λαό. Δεν είναι και λίγο να του λένε ότι έχει αλλάξει η ζωή του αλλά αυτός δεν το βλέπει! Δεν είναι και λίγο να μιλούν για «δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη», όταν έχουν από τώρα νομοθετήσει νέα εφιαλτικά μέτρα για μισθωτούς και συνταξιούχους για το 2019 και το 2020.

Αν όμως παραμερίσουμε την οργή και δούμε από κάποια απόσταση αυτό το προκλητικό non paper, θα διαπιστώσουμε ότι πρόκειται για κίνηση αμνηστίας, για να μην πούμε πανικού. Με έναν όγκο δέκα σελίδων και 3.168 λέξεων παραβίασαν ακόμα και στοιχειώδεις δημοσιογραφικούς κανόνες. Κανένας δεν κάθησε να διαβάσει όλη αυτή την φλυαρία του ψεύδους, αλλά όλοι σχολίασαν τον όγκο της.

Οπως ακριβώς έκαναν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο το 2014, μιλώντας για success story και αναγγέλλοντας «το τέλος των Μνημονίων», έτσι και οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ διαφημίζουν ανύπαρκτες επιτυχίες και μοιράζουν συγχαρητήρια μεταξύ τους, χωρίς να συνειδητοποιούν το μέγεθος της πρόκλησης που συνιστά αυτή η προπαγάνδα. Οπως και η προπαγάνδα που κάνει ο Τσίπρας όταν επισκέπτεται υπουργεία και οργανώνει φιέστες σαν την πρόσφατη στο υπουργείο Εργασίας («η πιο σημαντική είδηση αυτής της περιόδου είναι η σταθερή μείωση των ποσοστών ανεργίας» ήταν η πρώτη φράση που είπε μπροστά στις κάμερες).

Ο λαός ξεγελιέται όταν υπάρχει το κατάλληλο έδαφος, όμως τέτοιο κουτόχορτο δεν τρώει. Γι' αυτό και οι Τσιπροκαμμένοι θα την πάθουν όπως την έπαθαν οι Σαμαροβενιζέλοι. Με την εικονική πραγματικότητα που προσπαθούν να παρουσιάσουν πιο πολύ θα θυμώσουν τον κόσμο.

Αυτό όμως είναι το ζητούμενο; Να περιμένουμε τις επόμενες εκλογές για να δούμε τη θεαματική πτώση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ από την εξουσία και τη δημιουργία ενός άλλου κυβερνητικού συνδυασμού (με ή χωρίς τη συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ), που θα συνεχίσει την ίδια πολιτική;

Ας δώσουμε, λοιπόν, στον θυμό μας δημιουργική κατεύθυνση. Η τιμωρία μέσω της κάλπης αφορά τα κυβερνητικά κόμματα και όχι το σύστημα. Το σύστημα δεν μπορείς να το τιμωρήσεις, μπορείς μόνο να το νικήσεις. Και οι νίκες, ακόμα και οι επιμέρους, ακόμα και οι πιο μικρές, καταχτούνται στους δρόμους, όχι στις κάλπες.

Δοκιμαστική έξοδος στις «αγορές» πραγματοποίησαν ο Φίλης με τον Ξυδάκη. Αφού προετοίμασαν το έδαφος -μετά την έξοδό τους από την κυβέρνηση- κάνοντας τάχαμους κριτικές δηλώσεις για την κυβερνητική πολιτική (την ίδια ώρα που υπέγραφαν τα πάντα), θεωρήσαν ότι η παρουσία τους σε μια συγκέντρωση αλληλεγγύης στους αδικώς καταδικασμένους και φυλακισμένους Ηριάννα και Περικλή θα ήταν επιτυχημένη. Πλην όμως, οι «αγορές» έδειξαν το... σκληρό τους πρόσωπο. Κάτι φραπέδες και κάτι νερά, συνοδευόμενα από τα απαραίτητα μπινελίκια, έδειξαν στα προκλητικά κυβερνητικά στελέχη ότι παντού θα βρίσκονται κάποιοι που θα τους λένε και θα τους δείχνουν ότι είναι ανεπιθύμητοι. Δεν μασάει κουτόχορτο ο κόσμος.

KONTRES

Μαζεύονται;

Διαβάζουμε στη φιλοκυβερνητική Documento: «Επίσης έγινε γνωστό ότι το Μαξίμου πρόκειται να ζητήσει από τους υπουργούς και τα κυβερνητικά στελέχη να "μην πέφτουν στην παγίδα της ΝΔ και κυκλωμάτων που επιδιώκουν αλλότριους σκοπούς" και να χαμηλώσουν τους τόνους της κριτικής, ακόμη και για αποφάσεις που έχουν σαφή αντιπολιτευτικά κίνητρα».

Δεν γνωρίζουμε πώς «έγινε γνωστό» τι θα ζητήσει το Μαξίμου από υπουργούς και στελέχη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ούτε από πού είναι παρμένο το εντός εισαγωγικών κείμενο της φιλοκυβερνητικής εφημερίδας. Δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν: ή το Μαξίμου συνειδητοποιεί ότι έχασε και διατάζει τον Πολάκη και τους υπόλοιπους να μαζευτούν (ρίχνοντας σ' αυτούς όλη την ευθύνη) ή υπάρχουν δύο κέντρα μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, ένα που θέλει την όξυνση της κόντρας ακόμα και με θεσμικά κέντρα, όπως είναι ο αστικός δικαστικός μηχανισμός, και ένα που θέλει να κατέβουν οι τόνοι, γιατί από την κόντρα εκείνος που χάνει είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Αν ισχύει το πρώτο, δηλαδή αν όντως το Μαξίμου δίνει εντολή να μαζέψουν τα «σκυλιά» για να μην αλυχτάνε, τότε θα πρόκειται για ένα ακόμα στραπάτσο της πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Εκεχειρία

Μούγκα στα κυβερνητικά στελέχη από τη δημόσια παρέμβαση του Στουρνάρα κατά της άμεσης «εξόδου στις αγορές». Ο μόνος που μίλησε ήταν ο Πιτσιόρλας που μέτρησε τα λόγια του χαρακτηρίζοντας απλώς «παράξενη» τη δήλωση Στουρνάρα. Για κατανάλωση από τον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ προσφέρθηκε η δήλωση του γραμματέα Ρήγα, που κάλεσε τον Στουρνάρα «να είναι προσεκτικός και να μην ασκεί πολιτική», συμπληρώνοντας με νόημα ότι ο Στουρνάρας «ήταν και υπουργός Οικονομικών. Αυτό σημαίνει ότι έχει

εσωτερικεύσει και τα πολιτικά λάθη που έχει κάνει. Δεν μπορεί να προσπαθεί να τα δικαιολογήσει τώρα που είναι κεντρικός τραπεζίτης. Είναι άλλος ο θεσμικός του ρόλος».

Στα καπάκια, ήρθε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Τζανακόπουλος να κηρύξει εκκεχειρία, δηλώνοντας στην Documento: «Όσο για την άποψη του κ. Στουρνάρα, είναι καλοδεχούμενη. Όλοι εξάλλου εκφράζουν τελευταία την άποψή τους για τον καταλλήλο τρόπο εξόδου!»

Είναι φανερό ότι η κυβερνητική ηγεσία δε θέλει σύγκρουση με τον Στουρνάρα σ' αυτή τη φάση, εκτιμώντας ότι μια τέτοια σύγκρουση θα λειτουργούσε αρνητικά στο επίπεδο της -πολιτικής στόχευσης- «εξόδου στις αγορές». Ασε που ο Στουρνάρας έχει την προστασία της ΕΚΤ και προσωπικά του Ντράγκι.

Της καρπαζιάς

Περιμένοντας να φτιάξει το κλίμα για να διεκδικήσει την επάνοδο του στην πρωθυπουργία, έγραψε και ο Ματέο Ρέντσι ένα βιβλίο, με τίτλο (τι άλλο;) Avanti (Εμπρός). Αυτά τα βιβλία, για να γίνουν ευπώλητα, πρέπει να περιέχουν μπόλικο «αλατοπίπερο». Δηλαδή, περιγραφές κλειστών διαδικασιών, με γεγονότα υπαρκτά ή φανταστικά, δοσμένα με ακρίβεια ή παραποιημένα έτσι που να αναδεικνύουν τη σπουδαιότητα του συγγραφέα.

Ο Ρέντσι, λοιπόν, αναφέρεται και στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 12-13 Ιούλη του 2015, παρουσιάζοντας έναν Τσίπρα της καρπαζιάς, που κατά τις 3 τα χαράματα κλάταρε και τότε ανέλαβαν ο Ρέντσι με τον Ολάντ να δώσουν «μάχη» ώστε το Υπερταμείο Ιδιωτικοποιήσεων να μην έχει έδρα το Λουξεμβούργο, όπως ήθελαν «δύο από το Βορρά». Η περιγραφή είναι... ιταλική και ρεντσική: «Στη συνέχεια, όταν [ο Τσίπρας] απομακρύνεται για να τηλεφωνήσει στην Αθήνα, παίρνω τον λόγο μαζί με τους

Γάλλους για να υπερασπιστώ όσα είναι δυνατόν. Υψώνω την φωνή. Η συνεδρίαση διακόπτεται. Και έξω, στους διαδρόμους, αρχίζουμε να φωνάζουμε: "σε τι σας χρησιμεύει το να ταπεινώνετε έναν λαό;" ρωτώ τους δυο πιο φανατικούς υποστηρικτές της εξόδου της Ελλάδας, και οι δυο από τον Βορρά. Ξεκινά η πιο έντονη λεκτική διαμάχη που έχω ζήσει μέσα σε μια τριετία. Ο συμβιβασμός θα φτάσει μόνον στις οκτώ το πρωί, με τον Τσίπρα σωματικά κουρασμένο, αλλά εντός Ευρώπης».

Καλή μπίζνα

Εμείς το είχαμε προεξοφλήσει από την πρώτη στιγμή που ο Τραμπ απέλυσε -με σκaiότητα- τον επικεφαλής του FBI, Τζέι-

Ξεφτιλίκια

Τον Γιωργάκη τον σταματούσαν συνταξιούχοι και του έλεγαν να τους κόψει κι άλλο τη σύνταξη για να βγει η χώρα από την κρίση. Ο Σαμαράς πήγαινε να φάει κάπου στην Κορινθία και ο κόσμος του έλεγε «γερά Αντώνη». Ο Τσίπρας «κυκλοφορεί» και βλέπει πόσο ο κόσμος εκτιμά τις κυβερνητικές προσπάθειες. Τον Πετρόπουλο τον σταματούσαν στο δρόμο οι έμποροι και μόνο που δεν του φιλούσαν τα χέρια για το ασφαλιστικό Κατρούγκαλου. Ε, να μην σταματήσει και τον Μπαλάφα «ένα μηχανάκι» για να του πει (όχι το μηχανάκι, ο αναβάτης, αλλά ο Μπαλάφας δεν είναι καμιά λουλού, είναι της οικοδομής και μιλάει τη γλώσσα... του λαού) ότι θεωρεί την κυβέρνηση ευεργέτη (για το ασφαλιστικό Κατρούγκαλου);

Το ξεφτιλίκι είναι αυταπόδεικτο. Ας σκεφτούμε μόνο πόσο κοινωνικά απομονωμένη είναι η αστική πολιτική, ώστε να μην μπορεί να εφεύρει κάτι καινούργιο. Ανακυκλώνουν συνεχώς τα ίδια πράγματα, όπως οι παπάδες τα θαύματα του Ιησού.

μς Κόμει: ο τύπος πρέπει ήδη να έχει υπογράψει συμβόλαιο για την έκδοση βιβλίου. Η είδηση ήρθε την περασμένη Δευτέρα: ο Κόμει ανακοίνωσε την επικείμενη έκδοση ενός βιβλίου που «θα τα λέει όλα». Ετσι, ο Τραμπ, ο γιος του, η κόρη του και ο γαμπρός του θα κάθονται σε αναμμένα κάρβουνα μέχρι να κυκλοφορήσει το βιβλίο του Κόμει, ενώ στο παρασκήνιο άνθρωποί τους θα προσπαθούν να κλείσουν συμφωνία για την απόλυση κάποιων ενδεχόμενων αιχηρών αποκαλύψεων που πήρε μαζί του από τους φακέλους του FBI ο Κόμει. Μ' αυτά και μ' αυτά, ο διαβόητος Trump Tower έχει μετατραπεί σε... φωλιά σκαντζοχοίρων, καθώς η οικογένεια Τραμπ κλείνεται στο καβούκι της και προσπαθεί να αμυνθεί. Η υπόθεση μάλλον δε θα κλείσει σύντομα, καθώς από τις συνεχείς αποκαλύψεις δεν ευνοούνται μόνον οι Δημοκρατικοί (που μόνο μακροπρόθεσμα οφέλη μπορούν να προσδοκούν), αλλά γενικότερα η «ελίτ» της Ουάσινγκτον, που θέλει να βάλει τα δυο πόδια του Τραμπ σ' ένα παπούτσι (για να εξασφαλίσει την πολιτική σταθερότητα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού).

Κωμωδία

Υπάρχει εκπρόσωπος του παλιού καλού ΠΑΣΟΚ; Βεβαίως υπάρχει. Μην πάει ο νους σας σε κάναν Παναγιωτακόπουλο. Δε θα μπορούσατε να φανταστείτε ότι πρόκειται για τον... Πολ τον Γερουλάνο, τον άλλοτε στενό συνεργάτη του Γωργάκη, που δεν τον ακολούθησε στο ΚΙΔΗΣΟ, αλλά παρέμεινε στις επάλξεις του ΠΑΣΟΚ (και των ιχθυοκαλλιέργειών στην Κεφαλλονιά). Ο πορφυρογέννητος Πολ, λοιπόν, με άρθρο του στην ιστοσελίδα «Ανοιχτό Παράθυρο», την πέφτει άγρια στη Φώφη, κάνοντας λόγο για «εμμονή της σημερινής ηγεσίας να διαλύσει το ΠΑΣΟΚ», ενώ στηλιτεύει τη ΔΗΣΥ ως «κενή πολιτικού περιεχομένου» και την κατηγορεί ότι «χαραμίζεται σε ανούσιες κοινωνικές ζυμώσεις με κόμματα και πολιτικά μορφώματα που κατά κύριο λόγο προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ».

Ξέρεις τι είναι να έχεις παραμένει στο ΠΑΣΟΚ και να μη σου δίνει κανένας σημασία, τη στιγμή που ο κάθε τυχάρπαστος Ραγκούσης το παίζει μεγάλο πολιτικό στέλεχος και γίνεται δεκτός στο συνέδριο της ΔΗΣΥ ως ο παράκλητος που επέστρεψε στα πάτρια εδάφη;

Ζαλάδες

Ο Τραμπ το κατάφερε και αυτό: να αναγορεύσει τον Πούτιν σε αόρατο ρυθμιστή της αμερικάνικης πολιτικής ζωής. Ποιον προτιμούσε ο Πούτιν για πρόεδρο των ΗΠΑ; Αυτό είναι το κατά Τραμπ κρίσιμο ερώτημα. Γι' αυτό και εμφανίστηκε σε τηλεοπτική συνέντευξη για να πει τα εξής εκπληκτικά: «Ο πρόεδρος Πούτιν ξέρεi ότι εγώ μπορώ να υλοποιήσω ως πρόεδρος των ΗΠΑ πράγματα που δε θα τον διευκολύνουν. Δε θα συνέβαινε κάτι τέτοιο με τη Χίλαρι Κλίντον. Θα ήταν μια αδύναμη πρόεδρος, που δε θα μπορούσε να προσάψει τα συμφέροντα της χώρας μας έναντι της Ρωσίας. Γι' αυτό και ο πρόεδρος Πούτιν προτιμούσε τη Χίλαρι και όχι εμένα στον Λευκό Οίκο!»

Αυτό κι αν ήταν... σοκ

«ΣΟΚ για την κόρη του Mr Coca Cola, Ανδρέα Δαυίδ». Τι της έκαναν της κοπέλας; αναρωτηθήκαμε όταν είδαμε τον τίτλο της Espresso. Μετά... ησυχάσαμε. Διότι, σύμφωνα με το δημοσίευμα, η μαντάμ Αλεξία-Ελένη υπέστη σοκ όταν μπήκε στην πολυτελή βίλα που έχει νοικιάσει στο «Grand Resort Lagonissi» και είδε να λείπουν τα κοσμήματα που είχε σε μία τσάντα. Και μη φανταστείτε τίποτα «φο μπιζού» απ' αυτά που φοράει ο λαουτζίκος. Ενα εκατομμύριο ευρώ κόστιζαν, λέει, τα κοσμήματα που είχε μέσα στην τσάντα! Άλλος παθαίνει σοκ όταν βλέπει το λογαριασμό της ΔΕΗ κι άλλος όταν του κλέβουν 1.000.000 ευρώ σε κοσμήματα που είχε αφήσει απρόσεκτα σε μια τσάντα σε ένα ανοιχτό χρηματοκιβώτιο! Είναι ζήτημα... ταξικής διαφοράς. Και σας ρωτάμε: στις χολιγουντιανές ταινίες, που σίγουρα έχετε δει, με κάτι «τζίνιους» διαρρήκτες που κλέβουν πλουσιόσιπτα, ποιους έχετε συμπαθήσει, τους διαρρήκτες ή τους ιδιοκτήτες των πλουσιόσιπτων;

Ξεπεσμός

Στη Σκιάθο έστησαν εξέδρα για να υποδεχτούν τον νικητή του Survivor, σε μια κιτς αναβίωση του τελετουργικού της υποδοχής των Ολυμπιονικών από τις αρχαιοελληνικές πόλεις. Μολονότι το φαινόμενο δεν είναι πρωτοφανές (εδώ κόσμος παθαίνει υστερία όταν κάνει κωλοτούμπες ή σκίζει το φανελάκι του ο Ρουβάς, για να μη θυμηθούμε τον Σαββόπουλο που έβγαζε την Καλομοίρα μέσα από μια τούρτα στο Ηρώδειο), δεν παύει να μας προκαλεί θλίψη για τη δυνατότητα του καπιταλισμού να εμπλέκει λαϊκό κόσμο σε τέτοια φαινόμενα. Και πάλι, όμως, η υποδοχή του σκιαθίτη «επιβίωσαντα» μοιάζει αθώα μπροστά στην τελετή που οργάνωσε ο Καμμένος (το επίσημο κράτος, δηλαδή, η κυβέρνηση της ΝΥ-ΡΙΖΑΝΕΛ) στη Σίφνο, για να γιορτάσει το θάύμα της Παναγίας! Μιλάμε για κανονική απάτη, για χυδαίο χριστεμπόριο από τον εκπρόσωπο ενός ακροδεξιού κόμματος, με την ανοχή του ψευτοαριστερού κυβερνητικού συνεταίρου του. Χριστεμπόριο που στόχο έχει την άγρα ψήφων από το ακροατήριο που αγρεύουν η Χρυσή Αυγή και η ΝΔ (με την ακροδεξιά της πτέρυγα).

Θεοκρατία και χριστεμπόριο

Διαβάζεις και δεν ξέρεις αν πρέπει να σκάσεις στα γέλια ή να οργιστείς: «Με το που αντιλήφθηκα το πρώτο χτύπημα ασυναίσθητα έκανα το σταυρό μου και ζήτησα από την Παναγία να με βοηθήσει. Κατευθειάν κατέβηκε, την είδα ολοζώντανη, με ξερίζωσε με το πάτωμα και το κάθισμα μαζί, την ένιωσα την εξίψωση προς τα πάνω και με τοποθέτησε τέρμα πίσω, αριστερά από το ελικόπτερο με μισογυρισμένη την πλάτη για να μην θυμάμαι καμία εικόνα». Η αρχιλοχίας Βασιλική Πλεξίδα είδε την Παναγία αυτοπροσώπως! Προφανώς, η Παναγία είχε προηγουμένα με τους άλλους τέσσερις στρατιωτικούς, που σκοτώθηκαν από την πτώση του ελικoptέρου.

Αρχικά, βέβαια, η τυχερή αρχιλοχίας δεν είχε πει κάτι περί παρέμβασης της Παναγίας. Όπως έγραφαν τότε οι εφημερίδες, είχε καταθέσει: «Πετούσαμε χαμηλά όταν πέσαμε σε ομίχλη. Η ορατότητα ήταν άκρως περιορισμένη έως μηδενική. Το ελικόπτερο ακούμπησε στα καλώδια της ΔΕΗ και έχασε την ισορροπία του. Ολα έγιναν σε κλάσμα του δευτερολέπτου. Με την πρόσκρουση στο έδαφος έχασα τις αισθήσεις μου και όταν ύστερα από αρκετή ώρα τις ξαναβρήκα ήταν να σαν να ξυπνούσα ύστερα από ένα εφιαλτικό όνειρο, όμως με αφόρητους πόνους σε όλο μου το σώμα».

Τέλος πάντων, δικαίωμά της να αλλάξει γνώμη. Δικαίωμά της να θέλει να γίνει η ελληνίδα... Ζαν ντ Αρκ. Εδώ άλλοι κονομάνε από το αγιασμένο κάστανο του Παΐσιου, στην Πλεξίδα που αφού είδε τον χάρο με τα μάτια της, θυμήθηκε ότι αμέσως μετά

πρόλαβε να δει και την Παναγία να ξεκολλάει το κάθισμα του ελικoptέρου θα κολλήσουμε; Αλλωστε, ζούμε στον τόπο που γέννησε τη μυθολογία. Τι είναι η Ιλιάδα εκτός από ένας απέραντος καυγάς των θεών, οι μισοί από τους οποίους ήταν με τους Αχαιούς κι οι άλλοι μισοί με τους Τρώες; Ειδικά η Ηρα με την Αφροδίτη, μαλλί με μαλλί πιάνονταν σε καθημερινή βάση και δεν άφηναν τον Δία να χωνέψει την μετά νέκταρος αμβροσία που χλαπάκιαζε. Θα πείτε, βέβαια, ότι η Ιλιάδα είναι έργο τέχνης, ενώ η διήγηση της Πλεξίδα δεν κάνει ούτε για το Δελφινάριο του Σεφερλή, αλλά μην κολλάτε σε... λεπτομέρειες.

Το πρόβλημα αρχίζει όταν η θρησκοληψία και οι γραφικοί της μύθοι γίνονται επίσημη κρατική πολιτική. Από εδώ και κάτω δεν μιλάει η αρχιλοχίας Πλεξίδα, αλλά ο υπουργός Καμμένος, που πήρε μαζί του τον αρχηγό ΓΕΣ, πήγε στη Σέριφο όπου η οικογένεια Πλεξίδα έκανε λειτουργία σε κάποιο μοναστήρι, παρήγγειλε και ένα αντίγραφο της Παναγίας Σουμελά και την ώρα που την παρέδιδε στην ηγουμένη δήλωσε on camera (το βίντεο είναι ανηρητημένο σε περίοπτη θέση της ιστοσελίδας του υπουργείου Αμυνας) τα εξής εκπληκτικά:

«Εκ μέρους του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού αλλά και όλων των Αξιωματικών, των Υπαξιωματικών, των Στρατιωτών μας και ολόκληρου του ελληνικού λαού να σας ευχαριστήσουμε για τη σημερινή δυνατότητα που μας δώσατε να ευχαριστήσουμε την Παναγία για το **θαύμα**

που έγινε. Να σας ευχαριστήσουμε ακόμα, γιατί εσείς, εδώ στο Αιγαίο, σε αυτή εδώ την αεροφωλιά φυλάτε Θερμοπίλες.

Επιτρέψτε μας να δώσουμε στο Μοναστήρι μία Εικόνα η οποία έχει συμβολική αξία. Εδώ, στο Αιγαίο, συνδέουμε ολόκληρο τον ελληνισμό. Αυτό κάνουν οι Ενοπλες Δυνάμεις.

Η Εικόνα είναι η Παναγία του Πόντου, η Παναγία Σουμελά. **Πόντος, Θράκη, Αιγαίο, Κύπρος είναι ένας και ενιαίος χώρος που τον προστατεύει η Παναγία.** Όπως **πήρε στην αγκαλιά της την Βασιλική και την κατέβασε από το ελικόπτερο.** Θέλω να ξέρετε ότι όσα αεροπλάνα των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, της Πολεμικής μας Αεροπορίας και όσα πλοία περνούν από εδώ, αλλά και οι στρατιώτες όσο μακριά και αν βρίσκονται από τον Πόντο, τη Θράκη, το Αιγαίο και την Κύπρο θα έχουν τη σκέψη τους σε εσάς που προσεύχεστε για την πατρίδα μας, με τη βοήθεια της **Παναγίας που φανερώθηκε πολλές φορές**».

Εδώ δεν έχουμε μόνο ντελίριο θρησκοληψίας και χριστεμπόριο προς άγραν ψήφων. Έχουμε και ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Αν δεν κάνουμε λάθος, ο Πόντος είναι έδαφος της Τουρκίας και η Κύπρος είναι ανεξάρτητο κράτος. Πώς ενώνονται με τη Θράκη και το Αιγαίο σε «έναν και ενιαίο χώρο»; Περιττεύει να σημειώσουμε ότι ο Καμμένος είναι υπουργός της κυβέρνησης Τσίπρα και οι δηλώσεις του -και μάλιστα σε επίσημες και όχι ιδιωτικές εκδηλώσεις- εκφράζουν την κυβέρνηση και όχι τον Καμμένο και το κόμμα του.

Στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου η μηνυτήρια αναφορά κατά Σπίρτζη για το «γήπεδο Μελισσανίδη»

Στις 27 Ιούνη υποβάλαμε τη μηνυτήρια αναφορά μας κατά Σπίρτζη και υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Μεταφορών για το σκάνδαλο του «γηπέδου Μελισσανίδη» (νομιμοποίησαν το παράνομο παραχωρητήριο από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ). Στις 10 Ιούλη, ο εισαγγελέας που «χρέωθηκε» την υπόθεση, τη διαχώρισε ως προς τον υπουργό Σπίρτζη και έστειλε τον φάκελο στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής για τους καταμνηνόμενους υπουργούς.

Ως προς τους υπόλοιπους

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΡΟΗΣ ΜΗΝΥΣΗΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΜΗΝΥΣΗΣ : ██████████
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ : ██████████
ΜΗΝΥΤΕΣ : Γ.Π., Α.Γ.
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ : Κ., Π.Ε., Σ.Χ., Τ.Δ.
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΕΙΚΗΜΑΤΟΣ : ██████████

ΕΝΕΡΓΕΙΑ	ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ	ΗΜ/ΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ	ΗΜ/ΝΙΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΙΝΗΣΗΣ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ		10/7/2017		ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 83 ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ Β. ΚΑΙ 86 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕ ΕΞΕΡΧ ██████████ -----ΕΞΗΧΘΗΣΑΝ Φ/ΦΑ ΓΙΑ ΛΟΙΠΟΥΣ ΚΑΤΑΜΗΝΥΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΑΒΑΝ ΑΒΜ ██████████

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΣΑ

(υπηρεσιακούς παράγοντες, υπεύθυνους της ιστοσελίδας aek365.com και κάθε άλλο υπεύθυνο), ο εισαγγελέας σημειώνει ότι έγιναν φωτοα- ντίγραφα του υλικού του φα- κέλου και η υπόθεση πήρε και- νούργιο ΑΒΜ (Αριθμός Βιβλί- ου Μήνυσης). Θα εξεταστεί, δηλαδή, όπως προβλέπεται από την Εισαγγελία Πρωτοδι- κών Αθηνών.

Επιμένει ο Λοβέρδος για λαθρεμπόριο από τη ΣΕΚΑΠ

Ανασφάλιστα τσιγάρα της ΣΕΚΑΠ βρέθηκαν στ' αμπάρια του ουκρανικού «τσιγαράδικου» που για πάνω από επτά μήνες βρίσκεται δεμένο στην Παλιόχωρα Χανίων, σύμφωνα με απόφαση που δόθηκε από την υφυπουργό Παπανάτσιου σε ερώτηση του βουλευτή της ΔΗΣΥ Λοβέρδου. Σύμφωνα με την απάντηση, επειδή το πλοίο δεν εντοπίστηκε σε ευρωπαϊκά ύδατα, ούτε προσπάθησε να πιάσει σε ελληνικό λιμάνι ή όρμο και δεν μπορούσε να διαπιστωθεί σε ποια χώρα θα πήγαιναν τα τσιγάρα, «δεν κατέστη δυνατή η στοιχειοθέτηση αντικειμενικής αλλά και υποκειμενικής

υπόστασης λαθρεμπορίας.

Ο Λοβέρδος επιμένει ότι «πρόκειται για λαθρεμπόριο και μάλιστα με λάμδα κεφαλαίο». Φόρτωσε στο Μαυροβούνιο και φερόταν να έχει προορισμό το Λίβανο. Αποστολέας των τσιγάρων φαίνεται να είναι η VELEX Europe Corporation Panama City, αγνώστων λοιπών στοιχείων, που ούτε είχε ασφαλίσει το εμπόρευμα (ασυνήθιστο για νόμιμο εμπόριο), αλλά και δεν επικοινωνήσε με το τελωνείο, δεν ενδιαφέρθηκε για το εμπόρευμά της! Η λιβανέζικη εταιρία που φέρεται ως παραλήπτης (Beirut For Transit SAL) είναι μεν υπαρκτή, όμως το τελωνείο του Λιβάνου επεσήμανε ότι αρνείται κάθε

ανάμιξη στην υπόθεση, ο δε διαχειριστής της δηλώνει ότι η εταιρία «δεν εμπλέκεται σε καμία συναλλαγή με την εταιρία-αποστολέα»!

Έχουμε, δηλαδή, ένα ψαράδικο που λειτουργεί ως εμπορικό και μετέφερε πάνω από 100.000 κούτες τσιγάρα, για την τύχη των οποίων ουδείς ενδιαφέρθηκε από τότε που το πλοίο έμεινε ακυβέρνητο, ρυμουλκήθηκε σε ελληνικό λιμάνι και βρέθηκε στ' αμπάρια του το εμπόρευμα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι τα τσιγάρα παρήχθησαν από τη ΣΕΚΑΠ, έχουν ημερομηνία παραγωγής προ τριετίας και φορτώθηκαν στο Μαυροβούνιο, έδρα των «τσιγαράδων»!

Οι παλιάτσοι του Σύριζα νομίζουν ότι ο ελληνικός λαός πάσχει από αμνησία

Στις 10 του Ιούλη του 2017, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Αποστόλου μαζί με τον Τσίπρα και τον υπουργό Ανάπτυξης Παπαδημητρίου εμφανίστηκαν ως μεγάλοι διαπραγματευτές στην οικονομική συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ιαπωνίας, τη στιγμή που δεν είχαν την παραμικρή ενεργή συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις, γιατί δεν μπορούσαν να έχουν. Καμάρωναν και αλληλοσυγκρίονταν σαν οι άνθρωποι που πέτυχαν να κατοχυρώσουν την ελληνική φέτα στη γιανπωλέζικη αγορά.

Όπως εξηγήσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας», οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών της ΕΕ δεν παίρνουν μέρος στις διαπραγματεύσεις με τρίτες χώρες, είτε αυτές είναι ιμπεριαλιστικές, όπως ο Καναδάς ή η Ιαπωνία, είτε είναι εξαρτημένες, όπως οι χώρες ΚΑΜΑ της Νότιας Αφρικής. Αποκαλύψαμε, επίσης, με βάση στοιχεία από το εμπορικό ισοζύγιο Ελλάδας-Ιαπωνίας, ότι το ενδιαφέρον των Ιαπώνων για την ελληνική φέτα είναι ισχνότατο.

Το αποτέλεσμα αυτών των αποκαλύψεων μας ήταν να σταματήσει ο Χαλιότατος Αποστόλου να αναφέρεται στη «μεγάλη επιτυχία» και να καταχρώσει της φέτας στη γιανπωλέζικη αγορά. Κάτι άλλο έπρεπε να βρει (βλέπετε, περνάμε την περίοδο του συριζανελίτικου success story σε όλους τους τομείς) και στις 17 Ιούλη άρχισε ξαφνικά να κάνει μεγάλο θόρυβο για τη μάχη που υποτίθεται πως έδωσε στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ, για το ελληνικό γιαιούρτι αυτή τη φορά. Μιλάμε για μεγάλο... πολεμιστή που κατατροπώνει ένα μετά τον άλλο τους... εχθρούς της πατρίδας.

Εχουμε ξαναγράψει ότι ο Αποστόλου και οι άλλοι παλιάτσοι του ΣΥΡΙΖΑ έχουν ασθενή μνήμη και νομίζουν ότι όλος ο ελληνικός λαός πάσχει από αμνησία. Νομίζουν, λοιπόν, ότι ξεχάσαμε τις ενέργειές τους για το ελληνικό γιαιούρτι.

Το ελληνικό γιαιούρτι μέχρι το 2009 παρασκευάζόταν με νωπό γάλα, σύμφωνα με τον Κανονισμό Τροφίμων και Ποτών (ΚΤΠ). Από το 2009, επί κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή, όλες οι γαλακτοβιομηχανίες, μικρές και μεγάλες, άρχισαν να χρησιμοποιούν εβαπορέ γάλα, το οποίο αραιώνουν με νερό σε αναλογία 1:3, για την παρασκευή γιαιουρτιού και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτό το κάνουν ακόμα και τώρα. Όλες οι κυβερνήσεις από τότε μέχρι σήμερα καθώς και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί γνωρίζουν για τη μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος και σιωπηλά την επιτρέπουν. Μάλιστα, πολλοί θεωρούν τον ΚΤΠ αναχρονιστικό, γιατί επιτρέπει τη χρήση μόνο νωπού γάλακτος στην παρασκευή τόσο του ελληνικού γιαιουρτιού όσο και των άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων.

Στις 5 Αυγούστου του 2016, οι αναπληρωτές υπουργοί Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛΑ, Τρ. Αλεξιάδης και Μ. Μπόλαρης εξέδωσαν υπουργική απόφαση (ΠΔΕΚ 2457 Β, 9.8.2016) με την οποία επιτρέπεται η χρήση εβαπορέ γάλακτος

στην παρασκευή ελληνικού γιαιουρτιού, το οποίο δε θεωρείται προϊόν ΠΟΠ ή ΠΓΕ, αλλά προϊόν ορισμένου τρόπου παρασκευής.

♦ Με την απόφαση αυτή τροποποίησαν το άρθρο 82 του ΚΤΠ και κατήργησαν την παράγραφο του, που επέτρεπε τη χρήση μόνο νωπού γάλακτος. Στη θέση του νωπού γάλακτος έβαλαν σκέτο γάλα. Το αρχικό εδάφιο του άρθρου 82 του ΚΤΠ ανέφερε: «Γιαιούρτι (...) χαρακτηρίζεται το προϊόν, το οποίο προκύπτει μετά από **πήξη αποκλειστικά και μόνο νωπού γάλακτος**». Το τροποποιημένο άρθρο 82 αναφέρει: «Γιαιούρτι χαρακτηρίζεται το γαλακτοκομικό προϊόν το οποίο παράγεται από τη **ζύμωση και πήξη του γάλακτος**».

♦ Με την παράγραφο 10 του άρθρου 1 της ΚΥΑ των Αλεξιάδη και Μπόλαρη, το ελληνικό γιαιούρτι δεν χαρακτηρίζεται προϊόν ΠΟΠ ή ΠΓΕ, αλλά τρόπος παρασκευής. Αναφέρει συγκεκριμένα αυτή η παράγραφος: «Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου αφορούν στα προϊόντα που παράγονται στην Ελλάδα, ενώ **κάθε προϊόν το οποίο έχει παρασκευαστεί ή και διατεθεί νομίμως στο εμπόριο σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ ή σε κράτος μέλος της ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενο μέλος της συνθήκης του ΕΟΧ ή στην Τουρκία, μπορεί να διατίθεται στην αγορά στην Ελλάδα, όταν έχει παρασκευαστεί σύμφωνα με πρότυπα, προδιαγραφές ή και διαδικασίες παρασκευής και δοκιμών που απο-**

δεδομέννα εγγυώνται ισοδύναμο επίπεδο ποιότητας και ασφάλειας με τις απαιτήσεις του παρόντος τεχνικού κανονισμού για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, ασφάλειας, των συμφερόντων του καταναλωτή και του περιβάλλοντος».

Με κυβερνητική (των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) βούλα, λοιπόν, ο όρος «ελληνικό γιαιούρτι» παραπέμπει σε τρόπο παρασκευής και μόνο, ενώ στην ελληνική αγορά μπορούν να διατίθενται γιαιούρτια που παρασκευάζονται ή δι-ατίθενται στην ΕΕ ή σε κράτη μέλη της ΕΖΕΣ, όταν έχουν παρασκευαστεί σύμφωνα με τον συγκεκριμένο τεχνικό κανονισμό. Με αυτή την ΚΥΑ οι Τσιπροκαμμένοι νομιμοποίησαν το γιαιούρτι «ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ», που παρασκευάζεται στην Τσεχία και σε άλλες χώρες της ΕΕ, όπως η Βρετανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Σλοβενία κ.ά. Στην αρθρογραφία μας το 2016 είχαμε αναφέρει ενδεικτικά αυτές τις χώρες, δημοσιεύοντας και σχετικές φωτογραφίες.

Είμαστε σίγουροι ότι και σε άλλες χώρες της ΕΕ παρασκευάζεται γιαιούρτι «ελληνικού τύπου», «ελληνικού στυλ» ή και σκέτα «ελληνικό». Το λέμε γιατί τον Ιούλη του 2016 ο επίτροπος της ΕΕ για την Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων, Βιτένς Αντριού-κάιτις, είχε στείλει, για λογαριασμό και του επιτρόπου Γεωργίας, Φιλ Χό-φμαν, αναπλητική επιστολή στον Αποστόλου, που διαμαρτυρόταν στην ΕΕ επειδή η Τσεχία επιχείρησε τότε να

νομοθετήσει τη χρήση του όρου «ελληνικό γιαιούρτι». Ο επίτροπος Υγείας ανέφερε στην επιστολή αυτή ότι η ΕΕ συμφωνεί με τη χρήση των όρων γιαιούρτι «ελληνικού τύπου», «ελληνικού τρόπου-στυλ» κτλ.

Δημοσιεύσαμε τότε αυτή την επιστολή, καθώς ο Αποστόλου αρνήθηκε να τη δημοσιεύσει ολόκληρη, γιατί προφανώς δεν ήθελε να μάθει ο ελληνικός λαός σε τι είχε συμφωνήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Θυμίζουμε τι έγραφε ο κομισάριος σχετικά με το τι είναι αποδεκτό για το ελληνικό γιαιούρτι: «Όσον αφορά άλλες ονομασίες όπως **“γαιούρτι ελληνικού τύπου” ή “γαιούρτι ελληνικού τρόπου-στυλ” ή “γαιούρτι ελληνικής συνταγής”, η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτές οι ονομασίες μπορεί να γίνουν αποδεκτές** ώστε να υποδείξουν ότι τα γιαιούρτια έχουν παχιά και κρεμώδη υφή λόγω των **ιδιαιτέρων μεθόδων παραγωγής** (...) Σχετικά με την παραπάνω ανάλυση, θα ήθελα να σε διαβεβαιώσω ότι είναι στην πρόθεση της Επιτροπής, να συνεισφέρει σε μια λύση σχετικά **την ονομασία “Ελληνικό γιαιούρτι”, όπως περιλαμβάνεται στην πρόταση Νομοθεσίας που κοινοποιήθηκε από τις Τσεχικές Αρχές**».

Ερχεται, λοιπόν, τώρα ο Αποστόλου και παραθέτει απόσπασμα από την παρέμβασή του στο συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ, στο οποίο φαίνεται να διαμαρτυρείται στον συνάδελφό του της Τσεχίας, επειδή «πρόσφατα η χώρα του υιοθέτησε

Βρετανία

Γερμανία

Σλοβενία

Γαλλία

νομοθεσία για το “ελληνικό γιαιούρτι”». Δεν είπε λέξη, όμως, για τη στάση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Αν δηλαδή δέχτηκε να χρησιμοποιεί η Τσεχία τον όρο «ελληνικό γιαιούρτι». Κι εμείς, επειδή δεν τρώμε το κουτόχορτο που μας σερβίρει ο κουτοπόνηρος Αποστόλου, ρωτάμε: τι όρο χρησιμοποιεί η Τσεχία, γιαιούρτι «ελληνικού τύπου» ή «ελληνικό γιαιούρτι»; Αν χρησιμο-

ποιούν τον όρο «ελληνικό γιαιούρτι», πώς το δέχτηκε η Κομισιόν; Και γιατί ο Αποστόλου δεν λέει λέξη για τις ευθύνες της Κομισιόν, αλλά απευθύνεται μόνο στον τσέχο υπουργό;

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε, ότι δεν είναι η πρώτη φορά που ο Αποστόλου (όπως και οι άλλοι παλιάτσοι του ΣΥΡΙΖΑ) λέει μισολογία και ψέματα. Το ψέμα είναι στο πολιτικό τους

DNA. Γι' αυτό και κρύβουν ακόμα και τώρα, κατακάλοιρο του 2017, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμφωνεί να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη της ΕΕ στο γιαιούρτι που παράγουν τους όρους «γαιούρτι ελληνικού τύπου» ή «γαιούρτι ελληνικού τρόπου-στυλ». Με την τακτική αυτή, δηλαδή να κρύβουν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχτηκε να χρησιμοποιούνται οι όροι «ελληνικού τύπου», «ελληνικού τρόπου-στυλ» κτλ., οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε λύνουν κανένα πρόβλημα, καθώς ήδη με την ΚΥΑ των Αλεξιάδη και Μπόλαρη υπονόμισαν το ελληνικό γιαιούρτι ως προϊόν ΠΟΠ (Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης).

Ας αφήσει, λοιπόν, κατά μέρος ο Αποστόλου τη δημαγωγία ότι προσπαθεί να σώσει το ελληνικό γιαιούρτι. Αν επεδίωκε κάτι τέτοιο, έπρεπε από τις αρχές Φεβραρίου του 2015 να απαγορεύσει ρητά τη χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αυτός όμως σφύριζε κλέφτικα. Όταν δε ζητήσαμε με αίτηση να μας δώσουν τα ισοζύγια γάλακτος, οι υπηρέσιες του Αποστόλου μας απάντησαν ότι δεν μπορούν να μας τα δώσουν, γιατί υπάρχουν προσωπικά δεδομένα!

Πριν από τον Αποστόλου είχαν κινηθεί οι δύο γενικοί γραμματείς του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Χ. Κασίμης και Ν. Αντώνου, για τη δήθεν υπεράσπιση του ελληνικού γιαιουρτιού. Προφανώς, ο Αποστόλου είχε ενημερωθεί για την

κίνηση αυτή και είχε συμφωνήσει μαζί τους. Οι δύο γενικοί γραμματείς κάλεσαν στις 7 Ιούνη του 2017 σε σύσκεψη εκπροσώπους των κτηνοτρόφων και του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων). Την επομένη, το Γραφείο Τύπου του υπουργείου εξέδωσε Δελτίο, με το οποίο γνωστοποιούσε ότι σκοπός της σύσκεψης ήταν, ανάμεσα στ' άλλα, και 1. Να διερευνηθεί η αναγκαιότητα για την υποβολή αίτησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την κατοχύρωση του προϊόντος «Ελληνικό Γιαιούρτι» ως προϊόν Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης (ΠΓΕ). 2. Για τη χρησιμοποίηση των όρων γιαιούρτι «ελληνικού τύπου», «ελληνικού γιαιούρτι», γιαιούρτι «ελληνικού στυλ».

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου, αποφάσισαν να φτιάξουν και μια ομάδα εργασίας για να ετοιμάσουν το φάκελο με τον οποίο θα ζητήσουν την κατοχύρωση του ελληνικού γιαιουρτιού ως ΠΓΕ στο Μητρώο ΠΟΠ και ΠΓΕ της ΕΕ.

Οι κτηνοτρόφοι αγροτοπατέρες, οι γενικοί γραμματείς του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και οι γαλακτοβιομηχανοί δουλεύουν εν ψυχρώ τους κτηνοτρόφους, όταν λένε ότι θέλουν να κατοχυρώσουν το ελληνικό γιαιούρτι ως προϊόν ΠΓΕ στο Μητρώο ΠΟΠ και ΠΓΕ της ΕΕ και ότι θέλουν να σταματήσει η παραπλάνηση των καταναλωτών στην ευρωπαϊκή αγορά (και όχι μόνο) με τη χρήση των όρων γιαιούρτι «ελληνικού τύπου», «ελληνικού τρόπου-στυλ» κτλ. Όλοι τους ή ιδιαίτερα οι γαλακτοβιομηχανοί δημαγωγούν αισχρά όταν λένε ότι θέλουν το ελληνικό γιαιούρτι να γίνει ΠΓΕ. Οι ίδιοι οι γαλακτοβιομηχανοί χρησιμοποιούν παράνομα –σε μαζική κλίμακα- εβαπορέ γάλα στην παραγωγή γιαιουρτιού και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων και έτσι υπονομεύουν το αίτημα να γίνει το ελληνικό γιαιούρτι ΠΓΕ. Κοροϊδεύουν εν ψυχρώ τους κτηνοτρόφους.

Εχουμε κατ' επανάληψη τονίσει και δε θα κουραστούνε να το επαναλαμβάνουμε, ότι το προϊόν «ελληνικό γιαιούρτι» δεν μπορεί να γίνει προϊόν ΠΓΕ, από τη στιγμή που χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα. Ενημερωτικά αναφέρουμε ότι ένα γαλακτοκομικό προϊόν δεν μπορεί ακόμη να ονομαστεί προϊόν ΠΓΕ ακόμα και αν για την παρασκευή του χρησιμοποιείται νωπό γάλα που δεν έχει παραχθεί στον ίδιο τόπο. Πόσω μάλλον όταν δεν χρησιμοποιείται νωπό γάλα!

Οι γαλακτοβιομηχανοί χρησιμοποιούν εβαπορέ γάλα στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων για να συμπίεσουν προς τα κάτω τις τιμές παραγωγού όλων των τύπων νωπού γάλακτος. Περιτελεί να πούμε ότι δημαγωγούν οι γενικοί γραμματείς του υπουργείου, όταν επιτρέπουν τη μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος.

Οι Τσιπροκαμμένοι συνεχίζουν την πολιτική των προκατόχων τους κυβερνήσεων. Την πολιτική της πλήρους ελευθερίας δράσης των γαλακτοβιομηχανών, που θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην παραπέρα συρρίκνωση της κτηνοτροφικής παραγωγής και του κτηνοτροφικού κόσμου.

Επιστολή ικεσίας στο ΔΝΤ με δεσμεύσεις

Επαναφέρουμε παλιές αντεργατικές διατάξεις

Επισήμως, η επιστολή ικεσίας προς το ΔΝΤ δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα. Η κυβέρνηση τηρεί αιδήμονα σιγήν, για ευνόητους λόγους. Η επιστολή (το γνωστό letter of intent) υπογράφεται από Τσίπρα, Τσακαλώτο και Στουρνάρα. Και είναι ο Τσίπρας αυτός που τον περασμένο Δεκέμβρη ζήτησε να φύγει το ΔΝΤ από το ελληνικό πρόγραμμα, γιατί δημιουργεί προβλήματα (ακόμα και σε συνέντευξη στους Financial Times το είπε). Όπως αντιλαμβάνεστε, είναι μεγάλο το ξεφτίλικι να υπογράψει (και) ο ίδιος επιστολή στην οποία παρακαλεί το ΔΝΤ να συμμετάσχει στο πρόγραμμα για 13 μήνες και 12 μέρες με χρηματοδότηση 1,6 δισ. ευρώ.

Η επιστολή αυτή απαιτήθηκε, προφανώς, από τη Λαγκάρτ που ήταν παρούσα στο τελευταίο Ευρογκρου, προκειμένου να τη θέσει υπόψη του ΔΣ του ΔΝΤ. Και όπως ισχύει πάντοτε γι' αυτού του τύπου τις επιστολές, υπάρχουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις που αναλαμβάνει η ελληνική κυβέρνηση, πέραν των προαπαιτούμενων που συμφώνησε με τους ευρωπαϊούς ιμπεριαλιστές. Δηλαδή, επαναλαμβάνει τη δήλωση συμμόρφωσης (θα εφαρμόσουμε πλήρως τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ψηφιστεί ώστε να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι του Μνημονίου). Και προσθέτει και μερικές ακόμα δεσμεύσεις, που τις απήτησε το ΔΝΤ. Θυμίζουμε ότι το ΔΝΤ θα πάρει απόφαση συμμετοχής υπό αίρεση. Δηλαδή, δε θα βάλει λεφτά παρά μόνο όταν συγκεκριμενοποιηθούν τα περιβόητα «μεσο-πρόθεσμα μέτρα» για το χρέος.

Για την επιστολή στο ΔΝΤ έγραψε η «Καθημερινή», σημειώνοντας ότι έχει πρόσβαση σ' αυτή. Και δε διαφεύσθηκε από την κυβέρνηση! Ο Τσίπρας δεσμεύεται ότι θα ολοκληρώσει τον επανυπολογισμό των συντάξεων (Δεκέμβριος 2017), για να πέσει το μαχαίρι. Ότι θα υποθετήσει ορίζοντα μέτρα προκειμένου να δεικνυθεί η αδειοδότηση επενδύσεων, για να μη βρίσκουν κανένα διοικητικό εμπόδιο (δασικό, αρχαιολογικό, πολεοδομικό κτλ.) οι πλιατσικολόγοι капиталιστές. Ότι θα ολοκληρώσει την εφαρμογή των συστάσεων του ΟΟ-ΣΑ για την απελευθέρωση των αγορών (toolkit III). Ότι θα νομοθετήσει την άρση των περιορισμών (γεωγραφικών, τιμολόγησης, εγκατάστασης κ.λπ.) σε σημαντικά επαγγέλματα, όπως παροχής υγείας, νομικών υπηρεσιών κ.ά., για να απλωθούν οι εταιρίες ανενόχλητα, εκπορίζοντας τους ελευθεροεπαγγελματίες. Ότι θα θέσει σε πλήρη εφαρμογή το σύστημα ηλεκτρονικών πλειστηριασμών για δανειολήπτες που δεν εξυπηρετούν τα δάνειά τους, για να μην μπορεί κανένας να ακυρώσει με μαχητική παρέμβαση το βγάλσιμο στο σφυρί σπιτιών οικογενών που χρωστούσαν μερικές χιλιάδες ευρώ. Ότι μέχρι το Σεπτέμβρη του 2017 θα υιοθετήσει νομοθεσία, με την οποία θα τίθεται ανώτατο όριο στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου για το 2017 και το 2018 και θα διασφαλίζεται πως όποιες συμβάσεις μεταπαύονται από ορισμένο σε αορίστο χρόνο με δικαστικές αποφάσεις δε θα επηρεάζουν τους στόχους του μεσοπρόθεσμου προγράμματος 2018-2021. Δεσμεύεται ακόμα ο Τσίπρας ότι τα αντιλαϊκά μέτρα που έχουν προνομοθετηθεί για τη διετία 2019-2020, δηλαδή το πετσόκομμα της «προσωπικής διαφοράς» στις συντάξεις και το πετσόκομμα του αφορολόγητου για μισθωτούς και συνταξιούχους, δε θα προσκορύνουν σε νομικά εμπόδια, καθώς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, το υπουργείο Δικαιοσύνης και ο Τσακαλώτος.

και ανεξάρτητοι νομικοί έχουν γνωμοδοτήσει πως το πετσόκομμα των συντάξεων και του αφορολόγητου είναι συμβατό με το Σύνταγμα. Οι συριζαίοι κατηγορούν την αστική Δικαιοσύνη ότι έκρινε συνταγματικούς όλους τους αντιλαϊκούς μνημονιακούς νόμους στο παρελθόν, αλλά τώρα προεξοφλούν πως θα κρίνει συνταγματικούς και τους δικούς τους αντιλαϊκούς νόμους!

Τέλος, ο Τσίπρας δεσμεύεται στο ΔΝΤ ότι μέχρι τον Σεπτέμβρη θα υιοθετηθούν αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο, που θα προβλέπουν ότι προκειμένου να υπάρχει απαρτία για να αποφασιστεί απεργία θα πρέπει να συμμετέχει το 50% των εργαζομένων που εκπροσωπούνται στα σωματεία! Το περιβόητο άρθρο 4 του νόμου 1365/1983, επί κυβερνήσεως Ανδρέα Παπανδρέου, που δεν εφαρμόστηκε ποτέ, γιατί είχε ξεσηκώσει την εργατική τάξη, επανέρχεται.

Όταν το 2013, επί Σαμαροβενιζέλου, ο Βρούτσης διέρρευσε σχέδιο αλλαγής του συνδικαλιστικού νόμου, που προέβλεπε και το 50%-ι των εργαζομένων για τη λήψη απόφασης για απεργία («δεν μπορεί να υποχρεωνόμαστε σε συνεχείς επιστράτευσεις απεργών για να λειτουργήσει η κοινωνία και την ίδια στιγμή, να διατηρούμε τη δυνατότητα ολιγομελών σωματείων να ακινητοποιούν δημόσιες επιχειρήσεις» δήλωνε στο «Εθνος» κορυφαίο στέλεχος της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλου), ο ΣΥΡΙΖΑ ανέβηκε στα κάγκελα, καταγγέλλοντας την τότε κυβέρνηση ότι «συνεχίζει τον αυταρχικό κατήφορό της, που δεν έχει τέλος, βάζοντας σε διακινδύνευση πλέον και την ίδια τη δημοκρατία στη χώρα μας». Αυτό που δεν τόλμησαν να ψηφίσουν οι Σαμαροβενιζέλοι (υπήρξαν αντιδραστικοί και από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ), δεσμεύονται ότι θα το ψηφίσουν οι Τσιπροκαμμένοι, γιατί αυτό αποτελεί απαίτηση από παλιά του ΔΝΤ, που λειτουργεί σαν πολιορκητικός κρίκος της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας (κρατά μόνιμα τον ρόλο του «κακού μπάτσου», για να μπορούν οι υποτελείς να κρύβονται παριστάνοντας τους «καλούς»).

ΥΓ. Ο Σκουρλέτης, που ξέρεi τι πρόκειται να γίνει, προσπαθεί να απαλλάξει τον εαυτό του από την ευθύνη. «Την απάντηση για το περιεχόμενο και την επιστολή αυτή καθεαυτή μπορούν να τη δώσουν όσοι την υπογράφουν, και εγώ την είδα όπως και εσείς από τα ΜΜΕ», έπρε σε συνέντευξή του στο ΑΠΕ, αποκαλύπτοντας εμμέσως ότι η επιστολή της επιστολής στο ΔΝΤ δεν είναι συλλογική κυβερνητική απόφαση, δεν αποφασίστηκε από το υπουργικό συμβούλιο. Για το ζήτημα της απεργίας είπε ότι «χρήζει αποσαφήνισης η ακριβής εννοούμε, διότι ορισμένα πράγματα μπορεί να ακούγονται έτσι ουδέτερα, αλλά στην πράξη μπορεί να χρησιμοποιηθούν για να καταστραφούν ή/και να είναι αβίαστα δικαιώματα των εργαζομένων, που είναι αυτό της απεργίας, που ταυτόχρονα χωρίς αυτό δεν μπορούμε να μιλάμε και για μια δημοκρατική λειτουργία της κοινωνίας». Αφού μίλησε για «πολύ κρίσιμο θέμα» και αναφέρθηκε στις «εισισθησίες της παρούσας κυβέρνησης πάνω σε αυτά τα ζητήματα», επανέλαβε το καρφί: «Αλλά, επαναλαμβάνω, αρμόδιοι σε αυτή τη φάση τουλάχιστον να απαντήσουν είναι αυτοί που φέρουν να υπέγραψαν την επιστολή». Δηλαδή, ο Τσίπρας και ο Τσακαλώτος.

Ο Φάμελλος συνεχίζει την επίθεση στο δάσος

Τυφώνας ενάντια στα άλσχη και τα πάρκα

Ηθελε να υπογράψει το ερώτημα, μολοντί η υπηρεσία είχε ήδη εκφραστεί θετικά σημειώνοντας: «Αποψη της υπηρεσίας μας είναι ότι, σύμφωνα με την υφιστάμενη νομολογία, η οποία είναι γενική και διευορφώθη επί των βασικών δασικών διατάξεων», **ως πάρκα ή άλσχη αντιμετωπίζονται και οι κοινοχρήστοι χώροι πρασίνου που στο σχέδιο πόλης μπορεί να μην έχουν τον χαρακτηρισμό αυτό όμως έχουν αποκτήσει εν τοις πράγμασι τέτοιον χαρακτήρα, και εμπίπτουν στο πλαίσιο των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας για την προστασία τους** (η επισήμανση δική μας).

Ηταν από τις λίγες φορές που ο προϊστάμενος α/α της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος θυμίζει το παλιό του εαυτό, τότε που υπερασπιζόταν με πάθος τον δασικό πλούτο της χώρας. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ξέφυγε από το πλαίσιο του δασοκτόνου νόμου 4280/2014 και κατέφυγε στη νομολογία, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί ιστορικά. Ο προϊστάμενος και το Τμήμα Επιτρεπτών Επεμβάσεων (ανήκει στην Διεύθυνση της οποίας προϊστάται) δεν υπέβαλαν το ερώτημα με δική του πρωτοβουλία. Δέχτηκαν, όπως

αναφέρουν, ερωτήματα από τις Διευθύνσεις Δασών της περιφέρειας, σχετικά με την προστασία του πρασίνου που βρίσκεται στους κοινόχρηστους χώρους των πόλεων, εντός σχεδίου, και που δεν έχει χαρακτηριστεί ως πάρκο ή άλσος.

Φαίνεται πως το ερώτημα και η υποθέτηση των υπηρεσιακών παραγόντων της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος για το αστικό πράσινο «ερέθισαν» τη γενική γραμματεία Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος, της οποίας προϊστάται η Ειρήνη Κλαμπασέα, γι' αυτό και άνοιξε αλληλογραφία μεταξύ της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΔΠΔΑ) και διευθύνσεων της Γενικής Γραμματείας Χωρικού Σχεδιασμού και Αστικού Περιβάλλοντος. Το περιεχόμενο αυτής της αλληλογραφίας δεν το γνωρίζουμε. Όμως, μετά από αίτημα της ΔΠΔΑ προς το Γραφείο Νομικού Συμβουλίου του ΥΠΕΝ είχε ανα-

στείλει προσωρινά η εξέταση του ερωτήματος από το ΝΣΚ.

Στις 2 Νοέμβρη του 2016, στάλθηκε από τον γενικό διευθυντή Προστασίας και Ανάπτυξης Δασών και Αγροπεριβάλλοντος

(ΓΔΠΑΔΑ) νέο έγγραφο στο Γραφείο Νομικού Συμβουλίου του ΥΠΕΝ, με το οποίο ζητήθηκε η ολοκλήρωση της εξέτασης των ερωτημάτων από το Γ' Τμήμα του ΝΣΚ. Πρέπει να σημειώσουμε ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το ΝΣΚ κλήθηκε να γνωμοδοτήσει ερμηνεύοντας νομικές διατάξεις και όχι να αποφανθεί για τον δασικό ή μη χαρακτήρα έκτασης ή εκτάσεων, για το οποίο είναι παντελώς αναρμόδιος.

Το Γ' Τμήμα του ΝΣΚ συνεδρίσσε στις 20 Μάρτη, εξέτασε το ερώτημα και την επομένη εξέδωσε τη Γνωμοδότηση 69/2017, η οποία υπερασπίζεται το εντός σχεδίου αστικό πράσινο. Παραθέτουμε την απάντηση του ΝΣΚ στο ερώτημα:

«Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του θεθέντος ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Γ' Τμήμα) **γνωμοδοτεί, ομοφώνως, ως εξής:**

Οι κοινοχρήστοι χώροι που στο σχέδιο πόλεως δεν χαρακτηρίζονται ως “πάρκα” ή “άλσχη”, ως “κοινόχρηστοι χώροι πρασίνου” ή γενικότερα ως “αστικό πράσινο”, ούτε φέρουν άλλον ειδικό πολεοδομικό χαρακτηρισμό, αλλά έχουν “εν τοις πράγμασι” τέτοιο

χαρακτήρα, δηλαδή φέρουν βλάστηση που μπορεί να δικαιολογήσει την εισαγωγή ρυμοτομικής ρύθμισης για τον χαρακτηρισμό τους ως “πάρκα” ή “άλσχη” αντιμεταφέροντας ως τέτοια και προστατεύοντας τις εξετάσεις της δασικής νομοθεσίας, εφ' όσον η σχετική διαπίστωση του ανωτέρω χαρακτήρα από την αρμόδια δασική υπηρεσία ανάγεται στον χρόνο ένταξής τους στο οικείο σχέδιο».

Πρόκειται για σημαντική Γνωμοδότηση, γιατί προστατεύει το αστικό πράσινο εντός των σχεδίων πόλης (δεν έχει απομείνει και πολύ) σε μια περίοδο που εξαπολύεται άγρια επίθεση στον δασικό πλούτο της χώρας (από τη στιγμή που δάσος ή δασική έκταση εντάσσεται σε σχέδιο πόλης **παιει αυτόματα να προστατεύεται από τη δασική νομοθεσία**).

Αστικό πράσινο υπάρχει άφθονο στην περιοχή που εκτείνεται από το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού μέχρι τον Άγιο Κοσμά και είναι αυτό που θέλουν να εξαφανίσουν οι πλιατσικολόγοι επενδυτές με τη βοήθεια της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. Γι' αυτό και η Γνωμοδότηση 69/2017 το Γ' Τμήματος του ΝΣΚ δεν άρσε καθόλου στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ και ιδιαίτερα

στον Φάμελλο. Ετσι, μολοντί έχουν περάσει οι τέσσερις μήνες από την έκδοσή της ο Φάμελλος δεν έκανε αποδεκτή τη Γνωμοδότηση, με αποτέλεσμα να μην καταστεί από δημόσιο έγγραφο, να μην είναι υποχρεωτική ή εφαρμογή της και έτσι να μην προστατεύεται το αστικό πράσινο.

Αντίθετα, όπως κατ' επανάληψη έχουμε επισημάνει, ο Φάμελλος έσπευσε να κάνει αποδεκτή τη Γνωμοδότηση 337/2016, με την οποία μπαίνει η ταφόπλακα στις τεχνητές δασικές φυτείες, οι οποίες δε θα προστατεύονται από την δασική νομοθεσία. Προκειμένου αυτή η Γνωμοδότηση να επιβληθεί στον Δασόρχη Πειραιά, για να προχωρήσει σε αποχαρακτηρισμό των περιμετρικών δασών της έκτασης Ελληνικού – Αγίου Κοσμά, έγιναν πολλές παράνομες παρεμβάσεις από τον Φάμελλο και τον Φλαμπουράρη και θα έπρεπε ήδη να έχει παρέμβει υπατάχηντα η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου. Ουσιαστικά, ο Δασάρχης Πειραιά υποχρεώθηκε με το πιστόλι στον κρόταφο να αποχαρακτηρίσει 136 στρέμματα δάσους στην περιοχή, με την Πράξη Χαρακτηρισμού.

Σε παλαιότερα δημοσιεύματά μας είχαμε επισημάνει ότι με

Πυρά ενάντια στο πολυνομοσχέδιο Γαβρόγλου

Το σχέδιο νόμου του υπουργείου Παιδείας «Ρυθμίσεις για την Ανώτατη Εκπαίδευση, την Έρευνα και άλλες διατάξεις» κατατέθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και αναμένεται να ψηφισθεί στις αρχές Αυγούστου από τη Βουλή, εάν φυσικά βρεθεί άκρη με τις αντιρρήσεις των «θεσμών» (εφημερίδα «Αυγή») και με αυτές των πρυτάνεων και με όλον τον «εκσυγχρονιστικό» εσμό που ανέβηκε στα κάγκελα, κυρίως για αντιπολιτευτικούς λόγους.

Αν και το υπουργείο Παιδείας δηλώνει ότι στο τελικό σχέδιο νόμου έχουν ενσωματωθεί πολλά από αυτά που συμφωνήθηκαν μετά τη Σύνοδο των Πρυτάνεων και των Προέδρων των ΤΕΙ, οι Πρυτάνεις, με νέα ανακοίνωσή τους, μετά από έκτακτη σύνοδο που πραγματοποίησαν μέσω τηλεδιάσκεψης, φρόντισαν να καταρρίψουν το καλό κλίμα των «συγκλίσεων», που καλλιεργούσε σκόπιμα ο Γαβρόγλου όλο το προηγούμενο διάστημα.

Διαφωνούν με βασικές διατάξεις του σχεδίου νόμου, όπως: το άσυλο, τις μεταπτυχιακές σπουδές, την ανάδειξη των οργάνων διοίκησης των Πανεπιστημίων, την κατάρτιση του διακριτού ρόλου Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, την ίδρυση Πανεπιστημίου με τη μέθοδο συγχώνευσης ΤΕΙ, την εκλογή καθηγητών με κλειστές διαδικασίες.

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα σημειώνουμε εμείς. Οι διαφωνίες των Πρυτάνεων [με άκρως αντιδραστική πολιτική (π.χ. άσυλο) και συντηρητική χροιά] ουδεμία σχέση έχουν με την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου.

Το νομοσχέδιο, με φερετζέ κάποιες επιφανειακές ψευδο-δημοκρατικές ρυθμίσεις (π.χ. ψευδεπίγραφη επαναφορά ασύλου, ανεμική συμμετοχή των φοιτητών στα πολυπρόσωπα όργανα, κατάρτιση Συμβουλίων διοίκησης, αλλά δημιουργία Ακαδημαϊκών Περιφερειακών Συμβουλίων, πρόσβαση οικονομικά ασθενέστερων φοιτητών στα μεταπτυχιακά) αφήνει αναλόγως τον χαρακτήρα του επιχειρηματικού πανεπιστημίου του νόμου Διαμαντοπούλου. Ισα-ίσα, τον στηρίζει ακόμα πιο καλά «στα πόδια του» και τον ενισχύει παραπέρα.

Σημειώνουμε τους τρεις κύκλους σπουδών της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια, τις πιστωτικές μονάδες, το πτυχίο master για τις πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές (Πολυτεχνεία, Γεωπονικές Σχολές), που εντάσσονται σε αυτό το πλαίσιο, τις διετείς δομές στα ΑΕΙ για αποφοίτους ΕΠΑΛ, τα Κέντρα Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης στα ΑΕΙ, τα δίδακτρα (τέλη φοίτησης) στα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ), τη χρηματοδότηση από ιδιωτικούς φορείς, τα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας που θα συνδέουν τα Πανεπιστήμια με τις επιχειρήσεις και την «τοπική κοινωνία», τα παραρτήματα των ΑΕΙ σε άλλες χώρες (αναλυτικά στην Κόντρα, αρ. φύλ. 923).

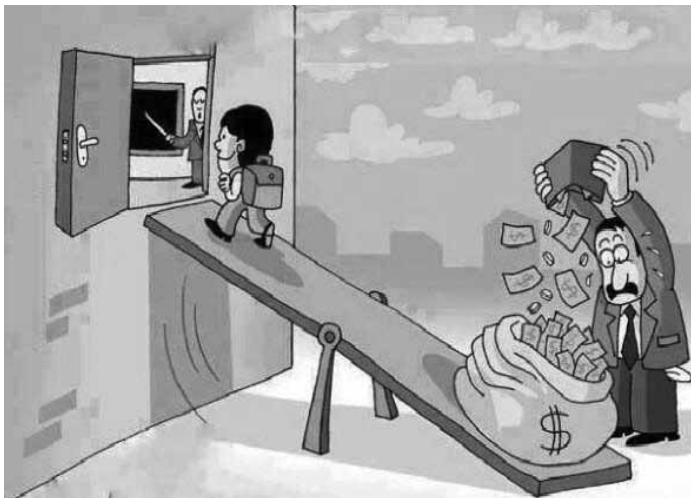
Την ίδια στιγμή, ο Γαβρόγλου, επιχειρώντας να διευρύνει το «μέτωπο» (;) των ευνοϊκά διακείμενων στη συγκυβέρνηση, συζητά με τους Προέδρους των ΤΕΙ την αλλαγή της ορολογίας των Ιδρυμάτων [π.χ. απόδοση του τίτλου του πανεπιστημιακού στους διδάσκοντες των ΤΕΙ (μέλη ΔΕΠ), μετονομασία των οργάνων των ΤΕΙ σε αντιστοιχία με εκείνων των Πανεπιστημίων (Σύγκλητος, Πρυτανικό Συμβούλιο, κ.λπ.)]. Παράλληλα, προχωρά τις διαδικασίες για συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά και τη μετονομασία τους σε Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Μια ακόμη «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ επιχειρείται στα χαρτιά. Η τακτική αυτή δεν έχει μόνο ψηφοθηρικούς σκοπούς. Υλοποιεί την κατεύθυνση της Διακήρυξης της Μπολόνια για τρεις κύκλους σπουδών, εκ των οποίων ο πρώτος (bachelor) είναι τριετής. Η υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών είναι αναπόφευκτη.

Γιούλα Γκεσούλη

Χιλιάδες παιδιά εκτός παιδικών σταθμών

Σε κίνδυνο το Νηπιαγωγείο

ΔΟΕ 17/7/17).

◆ **Χιλιάδες παιδιά μένουν για μια ακόμη χρονιά εκτός παιδικών σταθμών.**

Σύμφωνα με στοιχεία που αναφέρει το δελτίο Τύπου του Συντονιστικού Νηπιαγωγών «Μετά την ανακοίνωση από την ΕΕΤΑΑ (4/7/2017) για τους δικαιούχους των κουπονιών αποκαλύπτεται ότι 40.000 παιδιά σε πρώτη φάση είναι εκτός Δομών. Μετά τη δεύτερη φάση που θα γίνει το Σεπτέμβριο θα απορροφηθούν αλλά 9.000 παιδιά πράγμα που σημαίνει ότι 31.000 και αδιευκρίνιστος αριθμός από αυτά που δεν δικαιούνται κουπόνια θα είναι εκτός Δομών (δημόσιων και ιδιωτικών).

Πρέπει να επισημάνουμε ότι ένας σημαντικός αριθμός γονιών (π.χ. δημόσιοι υπάλληλοι) δεν πληρούν τα κριτήρια για αξία τοποθέτησης (voucher), άρα δεν μπορούν να υποβάλλουν αίτηση διά μέσω ΕΣΠΑ κι έτσι αν γίνουν δεκτά τα παιδιά τους στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς θα πληρώνουν τροφεία. Σε διαφορετική εξέλιξη ο μόνος δρόμος που υπάρχει είναι αυτός των ιδιωτικών Παιδικών Σταθμών όπου θα πληρώνουν δίδακτρα».

◆ **Ιδιοκτήτες ιδιωτικών παιδικών σταθμών, που συμμετέχουν στο παραπάνω πρόγραμμα, βρήκαν την ευκαιρία και τσάμπα χρηματοδότηση να εξασφαλίζουν από τα vouchers και να εξοικονομούν επιπλέον παραδάκι, εκβιάζοντας ουσιαστικά τους γονείς να πληρώσουν επιπλέον.**

Για το ζήτημα αυτό έγινε πλήθος καταγγελιών και η ΓΣΕΕ αναγκάστηκε να βγάλει σχετική ανακοίνωση:

Ιδιοκτήτες ιδιωτικών παιδικών σταθμών «εφαρμόζοντας ένα ιδιότυπο face control, απορρίπτουν αιτήσεις γονέων για τη φιλοξενία των παιδιών τους σε παιδικούς σταθμούς, με το επιχείρημα ότι οι θέσεις έχουν καλυφθεί εδώ και εβδομάδες» (ο.σ. οι λίστες των δικαιούχων είχαν ανακοινωθεί μόλις το προηγούμενο βράδυ από τους ισχυρισμούς των ιδιοκτητών παιδικών σταθμών) (δελτίο Τύπου ΓΣΕΕ 5/7/17).

Ανακοίνωση εξέδωσε και η Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης ΑΕ, που διαχειρίζεται τα κονδύλια ΕΣΠΑ:

«Οι παιδικοί σταθμοί που συμμετέχουν στο πρόγραμμα είναι υποχρεωμένοι να αποδέχονται τα προσφερόμενα από τους ωφελούμενους/δικαιούχους voucher, χωρίς να προβαίνουν σε αυθαίρετες διακρίσεις αυτών βάσει κοινωνικών, οικονομικών ή άλλων κριτηρίων. Απαγορεύεται δηλαδή η απαίτηση καταβολής επιπλέον χρημάτων ως προϋπόθεση για εγγραφή βρέφους ή νηπίου σε παιδικό σταθμό» (ανακοίνωση ΕΕΤΑΑ 13/7/17).

Γιούλα Γκεσούλη

Η αναίρεση ουσιαστικά της αρχικής πομπώδους εξαγγελίας Γαβρόγλου για θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής (επέκταση της υποχρεωτικότητας για ένα επιπλέον έτος) αφορά τα προνήπια, ηλικίας 4 ετών, που έως τώρα είτε εγγράφονται και φοιτούν στο Νηπιαγωγείο είτε πηγαίνουν στους παιδικούς σταθμούς είτε παραμένουν εκτός και των δύο αυτών δομών, της εκπαιδευτικής του Νηπιαγωγείου, ως μέρους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και της κοινωνικής μέριμνας του παιδικού σταθμού), άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου:

◆ **Σε κίνδυνο μπήκε το δημόσιο Νηπιαγωγείο, αφού αμφισβητείται ο εκπαιδευτικός και παιδαγωγικός του ρόλος, ενώ ορατός είναι ο κίνδυνος, με όχημα το Νηπιαγωγείο, να περάσει η δημόσια εκπαίδευση στους δήμους.**

Η θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής παραπέμφθηκε για το τέλος της τριετίας, όταν οι συριζαίοι, δηλαδή, δε θα είναι κυβέρνηση και τέλος αυτή έγινε αίτημα υπό αίρεση αφού το τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας αναφέρεται πλέον σε «εκτίμηση της ενδεχόμενης ανάγκης επέκτασής της».

Οι συριζαίοι πέταξαν στα σκουπίδια τις πραγματικές ανάγκες των παιδιών της προσχολικής ηλικίας (4 και 5 ετών), που είναι η φοίτηση όλων στο Νηπιαγωγείο, την πρώτη αλλά σημαντικότερη βαθμίδα της εκπαίδευσης, καθώς αυτό είναι ένας από τους βασικότερους, μετά την οικογένεια, θεσμούς κοινωνικοποίησης και η πρώτη στη ζωή του παιδιού επαφή με τον θεσμό του σχολείου.

Ταυτόχρονα, ο Γαβρόγλου δήλωσε ότι στον προγραμματισμό του υπουργείου Παιδείας είναι και η κατοχύρωση της διττής επιλογής των γονιών «εάν θέλουν να στείλουν τα τετράχρονα παιδιά στους παιδικούς σταθμούς ή στα Νηπιαγωγεία».

Κοντολογίς, στο «κάδρο» μπήκαν και οι δήμοι και ο εκπαιδευτικός και παιδαγωγικός ρόλος των Νηπιαγωγών τέθηκε υπό αμφισβήτηση, αφού συγχέεται με τον ρόλο άλλων επαγγελματικών ομάδων, που εργάζονται στους παιδικούς σταθμούς που έχουν στόχο την αγωγή και φροντίδα των παιδιών.

Το αστικό κράτος επίσης, κάνοντας χρήση προγραμμάτων (με κονδύλια ΕΣΠΑ), όπως αυτό της «Εναρμόνισης Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής» [οι δομές που υλοποιούν αυτό το πρόγραμμα και παρέχουν υπηρεσίες φροντίδας και φιλοξενίας σε βρέφη, νήπια, παιδιά και άτομα ΜΕΑ μπορούν να καλύψουν μέχρι το 70% της συνολικής τους δυναμικότητας με τα παιδιά των «κατόχων/ωφελούμενων» «Αξίας Τοποθέτησης» (Voucher).

Μπορούν, δηλαδή, να καλύψουν μεγάλο μέρος της λειτουργίας τους με τα «κουπόνια» (Voucher) των «ωφελούμενων»] αρνείται στο σύνολο των εργαζόμενων γονιών, των ανέργων το δικαίωμα της ακώλυτης και αδιαμφισβήτητης πρόσβασης στις κοινωνικές υπηρεσίες και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Ελληνικό αστικό κράτος και ΕΕ θεωρούν ότι κάνουν παραχώρηση σε αυτούς που δημιουργούν όλο τον κοινωνικό πλούτο γι' αυτό και θεσπίζουν εισοδηματικά κριτήρια για την πρόσβαση σε κοινωνικές υπηρεσίες και ονομάζουν «ωφελούμενους» αυτούς τους ανέργους και τους εργαζόμενους, που έχουν βάσει εισοδηματικών κριτηρίων δικαίωμα συμμετοχής στο εν λόγω πρόγραμμα.

«Η ιδιωτικοποίηση κομματιών της εκπαίδευσης παιδιών (4-5 ετών) με το σύστημα των voucher, όπου οι γονείς «επιλέγουν» δομές ή τους «επιλέγουν» οι δομές, αποτελεί χτύπημα προς το Δημόσιο αγαθό της παιδείας», σημειώνει το Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Η δε Διδασκαλική Ομοσπονδία με ανακοίνωσή της τονίζει:

Υπάκουοι δούλοι των δανειστών

Την υπόθεση των τριών αλλοδαπών τεχνοκρατών του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων του ΤΑΙΠΕΔ την κανόνισαν με... όλους τους τύπους. Η ίδια η αστική Δικαιοσύνη, που τους είχε παραπέμψει σε δίκη με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, κανόνισε να τους απαλλάξει με αναίρεση που άσκησε ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Χ. Βουρλιώτης. Ήταν όρος που τέθηκε από το Eurogroup, προκειμένου να εκταμειωθεί η τελευταία δόση. Η κυβέρνηση, χωρίς καμιά αντίδραση ή πίεση από την αντιπολίτευση (είναι χαρακτηριστικό ότι συνήγοροι των τριών ήταν μεγαλοδικηγόροι με σχέσεις με τη ΝΔ), απευθύνθηκε στην αστική Δικαιοσύνη και αυτή -παρά τη σοβούσα κόντρα τους- φρόντισε να ρυθμίσει το θέμα.

Κι ενώ φαινόταν ότι «κανόνισαν» και το ζήτημα του πρώην επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ (επί Γιωργάκη και Παπακωνσταντίνου), Ανδρέα Γεωργίου, που είχε απαλλαχθεί με δύο

«Η, υποτιθέμενη, θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, σε βάθος τριετίας (σύμφωνα με τις δηλώσεις του Υπουργού Παιδείας) συνδέεται με τη δυνατότητα επιλογής των γονέων μεταξύ ιδιωτικών και δημοτικών παιδικών σταθμών και Δημόσιου Νηπιαγωγείου. Ανοίγει, έτσι, ο δρόμος (με πολιορκητικό κριό το Νηπιαγωγείο) για την **εκχώρηση της δημόσιας εκπαίδευσης στην τοπική αυτοδιοίκηση** (κάτι που επιχειρήθηκε και στο παρελθόν και απετράπη από τη σθεναρή αντίσταση του κλάδου) καθώς και για την είσοδο των κουπονιών (vouchers), των διδάκτρων - τροφείων, καθώς και των ελαστικών ωραρίων και εργασιακών σχέσεων στην υποχρεωτική εκπαίδευση (στο πλαίσιο μιας έντεχνα προωθημένης «ενιαίας» λειτουργίας της εκπαίδευσης). **Οι μεθοδεύσεις αυτές οδηγούν στην πλήρη "ιδιωτικοποίηση" της προσχολικής αγωγής**, όπου ιδιωτικοί φορείς ή φορείς με ιδιωτικοοικονομική λειτουργία (δημοτικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί) θα ανταγωνίζονται για την εξασφάλιση της δημόσιας χρηματοδότησης» (ανακοίνωση

βουλευμάτων από τις κακουρηματικές κατηγορίες για «πείραγμα» των στοιχείων του ελλείμματος του 2010 (δικάζεται σε δεύτερο βαθμό για το πλημμέλημα της παράβασης καθήκοντος), ήρθε η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και άσκησε αναίρεση κατά του δεύτερου βουλεύματος, ζητώντας την παραπομπή του Γεωργίου. Ο οποίος έβαλε, τους «φίλους» του στην ΕΕ να ζητήσουν για λογαριασμό του τα δικαστικά έξοδα, που σύμφωνα με δημοσιεύματα ξεπερνούν τα 100.000 ευρώ. Το ιταμό αίτημα Γεωργίου μετατράπηκε σε προαπαιτούμενο από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές δανειστές και είναι πολύ πιθανό να του έχουν ήδη δοθεί τα λεφτά!

Το λέμε αυτό γιατί (παρά τον θόρυβο) δεν υπήρξε καμιά διάψευση από πλευράς κυβέρνησης. Το θέμα έφερε στη Βουλή ο νεοδημοκράτης Ν. Κακλαμάνης με ερώτηση προς τον Τσακαλώτο, του οποίου η απάντηση αναμένεται.

Νέα φάση στο δικαστικό σκάνδαλο κατά Ηριάννας και Περικλή

Αρνήθηκαν την αποφυλάκιση!

Με μια προκλητική απόφαση, που πάρθηκε με πλειοψηφία 3-2, το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων Αθηνών (Τμήμα Αναστολών) απέρριψε την περασμένη Δευτέρα τις αιτήσεις διακοπής έκτισης της ποινής, που είχαν υποβάλει η Ηριάννα Β.Λ. και ο Περικλής Μ. Τα δύο μέλη του δικαστηρίου που μειοψήφισαν είχαν τη γνώμη ότι η έκτιση της ποινής μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης πρέπει να αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους. Δηλαδή, δέχτηκαν αυτό που ήταν υποχρεωτικό για όλους τους δικαστές, αν ήθελαν να τηρήσουν αυτά που ο ίδιος ο νόμος τους προβλέπει.

Τι προβλέπει ο νόμος; Να υπάρχει ένας σοβαρός λόγος, να είναι ο κρατούμενος γνωστής διαμονής και να μην υπάρχει κίνδυνος να διαπράξει τα ίδια αδικήματα. Σοβαρός λόγος προβλήθηκε (για την Ηριάννα η βίαιη διακοπή της ακαδημαϊκής της σταδιοδρομίας, την οποία περιέγραψαν στο δικαστήριο δυο καθηγήτριες του ΕΚΠΑ - για τον Περικλή σοβαρός λόγος υγείας, τον οποίο περιέγραψε γιατρός πνευμονολόγος). Γνωστής διαμονής είναι. Και κίνδυνος διάπραξης των ιδίων αδικημάτων δεν υφίσταται **εξ ορισμού**. Επί της ουσίας Ηριάννα και Περικλής δε διέπραξαν κανένα αδίκημα, όμως -για τις ανάγκες της συζήτησης- θα δεχτούμε ότι το συγκεκριμένο δικαστήριο δεν εξετάζει την ουσία. Είχε, όμως, σαφέστατο και μη αμφισβητήσιμο κριτήριο: και οι δύο **δεν είχαν προφυλακιστεί κατά την προδικασία. Τους είχαν επιβληθεί περιοριστικοί όροι τους οποίους τήρησαν**. Μάλιστα, η Ηριάννα δύο φορές είχε ζητήσει την άρση της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, προκειμένου να συμμετάσχει σε επιστημονικά συνέδρια στο εξωτερικό, και με ισάριθμα βουλευμένα του Συμβουλίου Εφετών της είχε επιτραπεί να ταξιδεύει. Όταν οι περιοριστικοί όροι έχουν τηρηθεί απαρέγκλιτα κατά την προδικασία, ποιος -και με ποια δεδομένα- μπορεί να ισχυριστεί ότι δε θα τηρηθούν στο μεσοδιάστημα ανάμεσα στη δίκη του πρώτου και του δεύτερου βαθμού;

Και όμως, με όλα αυτά τα δεδομένα, το Πενταμελές Αναστολών δέχτηκε την πρόταση του εισαγγελέα, σύμφωνα με την οποία υπάρχει κίνδυνος διάπραξης των ιδίων αδικημάτων! Τσαλαπάτησαν όχι μόνο τα προβλεπόμενα από τον νόμο τους, αλλά και την ίδια την κοινή λογική. Και βέβαια, τσαλαπάτησαν το «κοινό περί δικαίου αίσθημα», που εκφράστηκε με έναν καταγισμό δηλώσεων αλληλεγγύης, όχι από τους πολιτικούς χώρους της επαναστατικής Αριστεράς και της αναρχίας/αντιεξουσίας, αλλά ακόμα και από αστικές ρεύματα.

Οι δικαστές γνώριζαν πολύ καλά την ουσία της υπόθεσης. Γνώριζαν ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει κανένα αδίκημα. Οτι δυο νέοι άνθρωποι καταδικάστηκαν καθαρά για πολιτικούς-εκδικητικούς λόγους. Είχαν την ευκαιρία να διορθώσουν εν μέρει την αδικία, αποφασίζοντας να κάνουν δεκτές τις αιτήσεις αποφυλάκισης, ώστε να μη μείνουν στη φυλακή οι δυο νέοι μέχρι την εκδίκαση της έφεσής τους. Βάσει των πραγματικών δεδομένων και του νόμου -το ξανατονίζουμε- έπρεπε το τρομοδικείο (Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων) που τους καταδίκασε να δώσει ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεσή τους. Αντί να διορθώσουν την αδικία, τουλάχιστον σ' αυτό το μίνιμουμ επίπεδο, επέλεξαν -απολύτως συνειδητά- να συνεχίσουν το δικαστικό πραξικόπημα, τσαλαπατώντας τον ίδιο τους το νόμο.

Η πλειοψηφία του Πενταμελούς Αναστολών είχε μια παράδοση να συνεχίσει. Όσοι έχουν καταδικαστεί για συμμετοχή στη ΣΠΦ πρέπει να πηγαίνουν στη φυλακή. Όχι μόνο τα μέλη της ΣΠΦ, που με υπερηφάνεια αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στην οργάνωση, αλλά και όσοι έχουν εμπλακεί από την Αντιτρομοκρατική, είτε λόγω προσωπικών σχέσεων με μέλη της ΣΠΦ, είτε επειδή έτυχε να περάσουν από ένα νεανικό σπίτι (που σκόπιμα το βάφτισαν «γιάφκα») και ν' αφήσουν εκεί ένα αποτύπωμα. Υπάρχουν, όμως, και πρόσθετοι λόγοι που οδήγησαν σ' αυτή την απόφαση.

Ο δικαστικός μηχανισμός έδειξε για μια ακόμα φορά το αποκρουστικό-δικτατορικό του πρόσωπο. Βασανίζοντας δυο νέους ανθρώπους, επέλεξε να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό: σ' αυτά τα θέματα κουμάντο κάνουμε εμείς και δε χαμπαριάζουμε από ανακοινώσεις και κινήματα αλληλεγγύης.

Το έχουν κάνει και σε άλλες περιπτώσεις, αδιαφορώντας για την κοινωνική κατακραυγή. Έτσι κι αλλιώς, αυτός ο μηχανισμός ουδέποτε πήρε υπόψη του την κοινωνία κι αυτό που στην ίδια τη νομική επιστήμη χαρακτηρίζεται «κοινό περί δικαίου αίσθημα». Καλυμμένος πίσω από την ισοβιότητα και την ασυλία, ο δικαστικός μηχανισμός έχει υπηρετήσει ιστορικά όλα τα καθεστώτα, αποτελώντας αιχμή του δόρατος της κρατικής καταστολής. Από το «ιδιώνυμο» του Βενιζέλου ενάντια στους κομμουνιστές, στη δικτατορία του Μεταξά. Από τα έκτακτα στρατοδικεία του εμφύλιου και το όργιο των εκτελέσεων λαϊκών αγωνιστών, μέχρι τα δικαστήρια της χούντας. Αυτόν τον ρόλο του υπενθυμίζει και τώρα, με τη φασιστική απόφαση να στείλει την Ηριάννα και τον Περικλή στη φυλακή και να τους κρατήσει εκεί, παρά τη γενική κατακραυγή.

Δεν μπορούμε να το πούμε με βεβαιότητα, όμως είναι βάσιμη η σκέψη ότι η Ηριάννα και ο Περικλής χρησιμοποιήθηκαν και σαν «υλικά» στην κόντρα που σοβεί ανάμεσα στους ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ και την πλειοψηφία του δικαστικού μηχανισμού, δεδομένου ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ταχθεί υποκριτικά υπέρ της αποφυλάκισης. Αν ισχύει αυτό, το δικαστικό πραξικόπημα γίνεται ακόμα πιο αποκρουστικό. Εχουμε μια εκδικητική συμπεριφορά, όχι μόνο για λόγους «αντιτρομοκρατικού» μένους, αλλά και για λόγους ενδοαστικής αντιπαράθεσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει τη σπέκουλα με το ζήτημα της Ηριάννας και του Περικλή, όπως γράφουμε στη διπλανή στήλη. Θα περίμενε κανείς, ιδιαίτερα από τον Κοντονή, να είναι προσεκτικός στις δηλώσεις του, για να μη δίνει λαβή είτε στον δικαστικό μηχανισμό είτε στη μνημονιακή αντιπολίτευση να τον κατηγορούν για «παρέμβαση στη Δικαιοσύνη». Όμως ο Κοντονής αδιαφορεί και συνεχίζει, όπως συνεχίζουν και τα άλλα κυβερνητικά στελέχη, γιατί το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να χρησιμοποιήσουν την υπόθεση της Ηριάννας και του Περικλή για τους δικούς τους σκοπούς.

Την ίδια σπέκουλα (από την αντίθετη) κάνουν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που κατήγγειλαν την κυβέρνηση για «παρέμβαση στη Δικαιοσύνη», παριστάνοντας πως δεν βλέπουν την ουσία της υπόθεσης. Γλείφουν έτσι τον δικαστικό μηχανισμό στην πιο αποκρουστική εμφάνισή του, προσδοκώντας σε σύσφιξη των σχέσεων τους και στην είσπραξη ανταλλαγμάτων στο παιχνίδι του εξουσιαστικού ανταγωνισμού.

Αισχρή σπέκουλα συριζαίων

Τη θέση τους στην κόντρα τους με τον δικαστικό μηχανισμό προσπαθούν να στηρίξουν οι συριζαίοι, κάνοντας αισχρή σπέκουλα με την απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αναστολών, που απέρριψε τις αιτήσεις αποφυλάκισης της Ηριάννας Β.Λ. και του Περικλή Μ. Χαρακτηριστικό το πρωτοσέλιδο της «Αυγής» την επομένη της δικαστικής απόφασης κι εξίσου χαρακτηριστική η δήλωση του υπουργού Δικαιοσύνης, Σταύρου Κοντονή, που δοκίμασε... «δυσάρεστη έκπληξη» από την απόρριψη των αιτημάτων αποφυλάκισης και σημείωσε ότι «οι πολίτες ζητούν και απαιτούν από τη Δικαιοσύνη ίσα μέτρα και ίσα σταθμά για όλους», αναφερόμενος σε αποφυλακίσεις ατόμων που έχουν καταδικαστεί σε πολυετείς ποινές για εμπόριο ναρκωτικών, εν αντιθέσει με την Ηριάννα (ο Περικλής για τον Κοντονή «δεν υπάρχει»). Ακόμα πιο αιχμηρός ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, Δημήτρης Τζανακόπουλος, χαρακτήρισε «κακή εξέλιξη» την απόφαση του Πενταμελούς Αναστολών, σημειώνοντας ότι «καταγράφεται στο "μαύρο βιβλίο" της ελληνικής Δικαιοσύνης». Και για να μη μείνει καμιά αμφιβολία ότι εκείνο που κάνουν είναι καθαρή σπέκουλα, ο Τζανακόπουλος δήλωσε ότι «η Δικαιοσύνη δημιουργεί την υπόνοια ότι κρίνει και σταθμίζει με κριτήρια πέραν της νομικής κρίσης».

Οι «παρτίδες» που έχουν οι συριζαίοι με τον αστικό δικαστικό μηχανισμό δεν έχουν καμιά σχέση με την καταστολή ενάντια σε αγωνιστές και κινήματα. Είναι κομμάτι του ενδοαστικού ανταγωνισμού για τον έλεγχο του κράτους. Για «βρομιές» συγκρούονται, όχι για το δίκιο. Καλά θα κάνουν, λοιπόν, να το βουλώσουν και να σταματήσουν την αισχρή σπέκουλα με την υπόθεση της Ηριάννας και του Περικλή.

Γιατί δεν μιλούν, αυτοί οι εραστές της δικαιοσύνης, για τα προκλητικά εισαγγελικά βέτο και τις εξίσου προκλητικές δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες κόβουν τις άδειες που δικαιούται ο Δημήτρης Κουφοντίνας, απαιτώντας απ' αυτόν δήλωση αποκήρυξης και μετάνοιας; Δεν υπάρχει και σ' αυτή την περίπτωση ζήτημα ορθής απονομής της δικαιοσύνης; Γιατί διατηρούν τη φασιστική διάταξη Δένδια, που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο, μετατρέποντας το Συμβούλιο της Φυλακής σε μονοπρόσωπο αυτοκρατορικό όργανο; Επέλεξαν την περίπτωση της Ηριάννας, που είναι πραγματικά για «κράξιμο», για να το παίξουν τζάμπα μάγκες και να σπεκουλάρουν παράλληλα στη διαμάχη τους με την πλειοψηφία του δικαστικού μηχανισμού, που ελέγχεται από τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης.

Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, όμως, η σπέκουλά τους είναι ξέχειλη από υποκρισία. Γιατί και πώς βρέθηκαν η Ηριάννα και ο Περικλής στα νύχια του δικαστικού μηχανισμού; Η Αντιτρομοκρατική έστησε τη σκευωρία, για να εκδικηθεί για την αθώωση του Κώστα Παπαδόπουλου, που τον είχε παραπέμψει ως μέλος της ΣΠΦ. Δεν κατάφεραν να καταδικάσουν τον Παπαδόπουλο (αθώθηκε πανηγυρικά από το τρομοδικείο, με αθωωτική πρόταση και από τον μακαρίτη εισαγγελέα Σ. Μπάγια) και έστησαν σκευωρία ενάντια στη σύντροφό του και τον πρώην συγκάτοικό του. Και υποστήριξαν αυτή τη σκευωρία και στο τρομοδικείο που στήθηκε, μιλώντας για «μερικό γενετικό αποτύπωμα» και άλλα τέτοια τερατογενήματα. Το ίδιο είχαν κάνει και με τον Τάσο Θεοφίλου, που τον έκλεισαν πέντε χρόνια στη φυλακή μέχρι που αθώωθηκε.

Αν ο δικαστικός μηχανισμός έχει την υποκριτική ασπίδα της «ανεξαρτησίας», βάσει της ψευδεπίγραφης αρχής της διάκρισης των εξουσιών, ο αστυνομικός μηχανισμός -από τον οποίο ξεκινούν όλες οι σκευωρίες- είναι απόλυτα ελεγχόμενος από την κυβέρνηση. Ανά πάσα ώρα και στιγμή. Τι έκανε η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για να ελέγξει σε αστυνομικό επίπεδο το στήσιμο της σκευωρίας σε βάρος της Ηριάννας και του Περικλή; Τι έκανε για να ελέγξει τους σκευωρούς της Αντιτρομοκρατικής, μετά την παταγώδη κατάρρευση της σκευωρίας σε βάρος του με την αθώωση του Τάσου Θεοφίλου; Ποιες παρεμβάσεις στην ηγεσία της μπατσαρίας και στο άντρο της Αντιτρομοκρατικής έκανε ο υπουργός Καταστολής, Τόσκας; Τι έλεγχο έκανε στον υπουργό του ο πρωθυπουργός Τσίπρας, τι εντολές του έδωσε; Τι έκανε η κυβέρνηση για το κακόφημο «βιολογικό εργαστήριο» της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, που με τα κωλόχαρτά του προσπαθεί να αποσπάσει καταδίκες από τα δικαστήρια;

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Οφείλουμε να σημειώσουμε ότι σαν σήμερα πριν από 92 χρόνια γεννιόταν στη Χίο ο Μίκης Θεοδωράκης.

«Όλες οι πτυχές της ζωής τους τώρα μιλούσαν για απώλεια, πόνο και ασπλαχνία: διεφθαρμένες διοικήσεις πανεπιστημίων, τρελές κυβερνήσεις χαυνωμένες από την εξουσία και τον θάνατο που εκπορεύεται από αυτή, ένας κόσμος κυριευμένος από το μίσος, τις ανόητες προκαταλήψεις, τη μολυσματική απληστία και τη λιμοκτονία εκατομμυρίων. Οι πλούσιοι τρύπωναν στους αηδιαστικούς σωρούς των κακόγουστων, φανταχτερών, άχρηστων κοσμημάτων τους. Οι μορφωμένοι κρύβονταν ανάμεσα στις ελιτίστικες και ακατανόητες ειδικότητές τους. Και οι δυο έβριζαν τους αδύναμους, τους φτωχούς, τους ανίσχυρους, και έτρεφαν τις φοβερές, βρυχώμενες φωτιές του μίσους και της οργής με την εύφλεκτη βενζίνη των ψεμάτων και της περιφρόνησης» (Hilbert Schenck).

Τι έχει η Πεντέλη και βογκά, ο Υμηττός και κλαίει; Τι έχουν και οργίζουνται τόσο πολύ οι ραγιάδες; Τέτοια ξευτίλα δεν χωρά σ' ολάκερη την πλάση να είναι έξω οι λαοί και μέσα οι γερακίνες έτσι πως θέλει η τυφλή που όμως καλοβλέπει και τα ζυγιάζει όλα καλά, κατά πώς τη βολεύει τσιμπώντας τους ξιπόλητους όπως το μαύρο φίδι χορτάτη, διαπλεκόμενη, στυγνά προνομιούχα.

Δηλαδή τι μπορεί να περιμένει κανείς από αυτούς που προσκυνάνε κάστανα στον 21ο αιώνα; Τι δικαιολογίες να σκαρφιστεί ή έστω τι να ανασύρει για... να βρει δικαιολογίες;

«Όσοι δουλεύουν, φοβούνται μη χάσουν τη δουλειά τους. Όσοι δεν δουλεύουν, φοβούνται μη δεν βρουν ποτέ δουλειά. Οποιοι δεν φοβάται την πείνα, φοβάται το φαγητό. Οι οδηγοί αυτοκινήτων φοβούνται να περπατήσουν και οι πεζοί φοβούνται μην τους πατήσουν τα αυτοκίνητα. Η δημοκρατία φοβάται να θυμηθεί και η γλώσσα φοβάται να τα πει. Οι πολίτες φοβούνται τους στρατιωτικούς, οι στρατιωτικοί φοβούνται την έλλειψη όπλων, τα όπλα φοβούνται την έλλειψη πολέμων. Ζούμε στα χρόνια του φόβου. Φοβάται η γυναίκα τη βία του άντρα και ο άντρας την άφοβη γυναίκα. Φόβος των κλεφτών, φόβος της αστυνομίας. Φόβος της πόρτας χωρίς κλειδαριά, του χρόνου χωρίς ρολόγια, του παιδιού χωρίς τηλεόραση, φόβος της νύχτας χωρίς υπνωτικά χάπια και φόβος της ημέρας χωρίς διεγερτικά χάπια. Φόβος του πλήθους, φόβος της μοναξιάς, φόβος απ' όσα έγιναν και για όσα θα γίνουν, φόβος του θανάτου, φόβος της ζωής» (Eduardo Galeano).

Οι εκδηλώσεις «λατρείας» προς το πολιτικό προσωπικό της άρχουσας τάξης δεν είναι –φυσικά– ελληνικό φαινόμενο. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα με τους καφέδες και τα νερά σε Φίλη και Ευδάκη επισκιάζεται από όσα συνέβησαν στη Βραζιλία και μάλιστα σε γάμο πολιτικού. Ο γάμος της 25χρονης Μαρία Βικτόρια Μπάρος, βραζιλιάνας πολιτικού, μέλους της πολιτειακής συνέλευσης του Παρανά και κόρης του υπουργού Υγείας Ρικάρντο Μπάρος, μετατράπηκε σε διαδήλωση κατά της κυβέρνησης όταν εκατοντάδες συγκεντρωμένοι πέταξαν αυγά και μπουκάλια και στο τέλος χρειάστηκε η παρέμβαση της αστυνομίας. Στην πολυτελή τελετή ήταν παρούσα η πολιτική ελίτ της χώρας, καθώς παρευρέθηκαν τουλάχιστον τριάντα μέλη του Κογκρέσου. Όμως δεν υπολόγισαν τις αντιδράσεις του κόσμου, που συγκεντρώθηκε με πλακάτ που είχαν μηνύματα κατά της κυβέρνησης, ενώ φώναζαν συνθήματα κατά της νύφης, την οποία αποκαλούσαν συνωμότρια. Άνδρες της ασφάλειάς της άνοιξαν ομπρέλες για να προστατέψουν το ζευγάρι από τα αντικείμενα που πετούσε ο κόσμος, ενώ τελικά χρειάστηκε η παρέμβαση της αστυνομίας για να προστατευθούν οι νεόνυμφοι και οι καλεσμένοι τους. Η Μπάρος δήλωσε ότι η διαδήλωση συνδέεται με την πρόσφατη απόφαση της μητέρας της να είναι υποψήφια για κυβερνήτης και υποστήριξε ότι η κινητοποίηση χρηματοδοτήθηκε από αριστερά κόμματα και σωματοεία...

«Είμαστε ο πόλεμος ο εμφύλιος του δούλου ενάντια στον αφέντη, η βία ενάντια στη βία. Οχτρός δεν είναι ο αλλόγλωσσος, ο αλλόθρησκος, ο ξένος. Ο οχτρός μας είναι μες στο σπίτι μας, το κράτος είναι ο οχτρός μας, το κράτος είναι ο ξένος. Το χέρι ετούτο δεν θα σηκωθεί ενάντια στους αδερφούς, το ατσαλωμένο χέρι μας θα σηκωθεί στους τύραννους ενάντια» (Κώστας Βάρναλης).

Κοκκινοσκουφίτσα

Δημήτρης Κουφοντίνας

Ένας επαναστάτης δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τιμή

Ένας επαναστάτης πολιτικός κρατούμενος μπορεί να ζήσει και χωρίς άδεια, όμως δεν μπορεί να ζήσει άτιμος, δίχως ακέραια τη συνείδηση και την ιδεολογία του. Κι επειδή η δική μου συνείδηση τροφοδοτείται από τη μνήμη των αγώνων, αυτή τη μνήμη θα την υπερασπιστώ με κάθε κόστος.

Αυτή ήταν η -αναμενόμενη- απάντηση του Δημήτρη Κουφοντίνα στη νέα ιταμή πρόκληση του αστικού κράτους, που του ζήτησε για μια ακόμα φορά, μέσω της απόφασης του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά, να προβεί σε δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης της ιδεολογίας του για να του χορηγηθεί η άδεια που δικαιούται (αναλυτικά γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας).

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της δήλωσης του Δημήτρη Κουφοντίνα:

Η τελευταία απόφαση του Συμβουλίου του Πειραιά, με την οποία ακυρώνεται η απόφαση του Συμβουλίου της φυλακής για άδεια εξόδου μου από τη φυλακή, ξεπέρασε κάθε προηγούμενη. Μέχρι τώρα, εισαγγελέις και δικαστές απαιτούσαν αποκήρυξη και δηλώσεις μετάνοιας. Τώρα προχωρούν πιο βαθιά, μέχρι τον πυρήνα της

ανθρώπινης συνθήκης, την ίδια τη συνείδηση: «ουδόλως έχει διαφοροποιηθεί το συνειδησιακό του υπόβαθρο» αποφαίνονται, ενώ χαρακτηρίζουν «στρεβλή» την ιδεολογία μου, τον κομμουνισμό.

Δεν ξέρω τι τρόπους και τι μεθόδους έχουν στον νου τους οι δικαστές του Πειραιά για να μεταβληθεί αυτό το «συνειδησιακό υπόβαθρο» και να «ισιώσει» αυτή η στρεβλή ιδεολογία. Ξέρω όμως ότι τα πρότυπα του βαθέος κράτους, ιστορικά δοκιμασμένα, είναι τα έκτακτα στρατοδικεία και η Ιερή Εξέταση. Όπως ξέρω ότι έχουν πάντα προτεταμένες τις κεραίες τους και συλλαμβάνουν τα μηνύματα και τη βούληση που εκφράζουν

πρεσβείες και ισχυρές φαμίλιες (υπόλογες για τη λεηλασία και την καταστροφή της χώρας, αλλά «ουδόλως» αγγιγμένες από τη Δικαιοσύνη τους).

Όπως ταυτόχρονα συλλαμβάνουν και τα μηνύματα από την Κυβέρνηση, η οποία επιμένει να διατηρεί τη φασιστική διάταξη Δένδια, που ακυρώνει την αρχή της πλειοψηφίας στο Συμβούλιο της φυλακής και το μετατρέπει από τριμελές σε Εισαγγελικό Μονομελές. Ετσι, μπορούν να πουν απλά και παστρικά -ταξικά-, ότι για τους αμετανόητους δεν ισχύει κανένας Κώδικας και κανένας νόμος. Εκτός αν αποδογυρίσουν τη συνείδηση και την ιδεολογία τους, και αν κάποιο Συμβούλιο εκδώσει το

κατάλληλο πιστοποιητικό «διαφοροποιήσεως συνειδησιακού υποβάθρου και ευθυγραμμίσεως στρεβλών ιδεολογιών».

Ο θεσμός της άδειας δεν είναι κάποια παραχώρηση μιας καλοσυνάτης εξουσίας, αλλά μια κατάκτηση αγώνων την οποία δεν πρόκειται να εγκαταλείψουμε αμαχητί. Όπως δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε καμιά κατάκτηση αγώνων, ιδιαίτερα σήμερα, στα χρόνια της μνημονιακής χολέρας, όταν η περιστολή των δικαιωμάτων είναι η άλλη όψη της μόνιμης λιτότητας.

Όσο με αφορά, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι ένας πολιτικός κρατούμενος μπορεί να ζήσει και χωρίς άδεια. Αλλωστε ποτέ η προσωπική του τύχη δεν μπορεί να είναι στην κορυφή των προτεραιοτήτων του. Όμως δεν μπορεί να ζήσει άτιμος. Δίχως ακέραια τη συνείδηση και την ιδεολογία του.

Και επειδή η δική μας συνείδηση τροφοδοτείται από τη μνήμη των αγώνων, να το πούμε άλλη μια φορά, για να το καταλάβουμε, ότι αυτήν τη μνήμη ξέρουμε να την υπερασπίζουμε με κάθε κόστος.

Δημήτρης Κουφοντίνας

12 Ιουλίου 2017

Φυλακές Κορυδαλλού.

Φιλανθρωπία βιτρίνας

Ένας δήμαρχος (Καμίνης), μια ΜΚΟ (Ανθρώπινο Ανθρώποι), ένα ίδρυμα (Χατζηκώστα) και στη μέση εννιά οικογένειες που από το 2014 τις στέγασαν στην «κοινωνική πολυκατοικία» στη Μπουμπουλίνια 36 με πολλά ταρατατζούμ και τώρα τις πετάνε στον δρόμο, γιατί το ίδρυμα ζητάει ενοίκιο από τον Δήμο, ο δήμος δεν έχει να πληρώσει (έχει μόνο για έργα βιτρίνας τουριστικού ενδιαφέροντος) και η ΜΚΟ φαίνεται πως έχασε πλέον το... ανθρώπινο ενδιαφέρον της. Το όλο θέμα «κλείνει» με μια τελεσιγραφική ανακοίνωση προς τους πρώην άστεγους: παραδώστε τα κλειδιά και ξαναγυρίστε στα παγκάκια, γιατί την Παρασκευή 21 Ιουλίου (χτες) θα κοπεί το ρεύμα και το νερό.

Μετά το σχετικό θόρυβο, ενδεχομένως να υπολογίσουν τον αρνητικό αντίκτυπο και να «βρουν» μερικές χιλιάδες ευρώ για να δώσουν μια προσωρινή λύση. Το θέμα όμως θα εξακολουθήσει να υπάρχει. Οχι μόνο για τις λίγες οικογένειες της «κοινωνικής πολυκατοικίας», αλλά για χιλιάδες άστεγους και εξαθλιωμένους ανθρώπους που φυτοζωούν είτε με τα ισχνά φιλανθρωπικά βοηθήματα είτε με τη βοήθεια γειτόνων και φίλων.

Ο καπιταλισμός ανοίγει συνέχεια κοινωνικές πληγές. Σαν αντίδοτο, παρουσιάζει μια φιλανθρωπία βιτρίνας, που θυμίζει τους γκάνγκστερ και τις δωρεές τους στις εκκλησίες για τη σωτηρία της ψυχής τους. Τις τελευταίες δεκαετίες ευδοκίμει και το φρούτο των ΜΚΟ που έχουν κάνει τη φιλανθρωπία επικερδή μπίζα. Έχουν αναπτύξει το know how και το πουλάνε στο σύστημα που το έχει ανάγκη.

Ηχηρή καταγγελία του τραμπουκαριού

Αντιγράφουμε από κείμενο της «Συνέλευσης για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων», με τίτλο «Στα Εξαρχεία ο αγώνας απέναντι στα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού συνεχίζεται».

«Καθοριστικό παράγοντα επιβολής στη γειτονιά αποτελεί παράλληλα μια δράκα οργανωμένων οπαδών, που μάλιστα παριστάνουν τους αναρχικούς τη στιγμή που ορισμένοι εξ αυτών συμμετέχουν σε επιθέσεις εναντίον δομών του κινήματος καθώς και σε αντιαναρχικές διαδηλώσεις. Δεν διστάζουν μάλιστα να χρησιμοποιούν την προσφυγική ιστορικότητα ενός αθλητικού συλλόγου όπως και να επικαλούνται την παρουσία ορισμένων σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις για να δικαιολογούν έτσι τις ανά καιρούς ντροπιαστικές τους πράξεις. Είναι γνωστή εξάλλου σε όλους η αντικοινωνική σχέση που αναπτύσσουν ορισμένοι από αυτούς με τη γειτονιά. Άλλοτε σαν “προστασία” σε μαγαζιά, άλλοτε σαν πορτιέρηδες σε συναυλίες και διασκεδαστήρια και άλλοτε σαν τραμπούκοι που επιχειρούν να ορίσουν τι είναι επιτρεπτό να τίθεται, να κριτικάρεται και να στηλιτεύεται δημόσια από τις δυνάμεις του κινήματος, προσπαθώντας να επιβάλλουν το δόγμα “εδώ μόνο εμείς”.

Αποθρασυμένοι από την πρόσφατη επίθεση και διάλυση της κατάληψης “Στρούγκα” στη Ν. Φιλαδέλφεια με την κάλυψη που παρέχει το κράτος στο αφεντικό της ομάδας τους και από τις σχέσεις που ακόμα συντηρούν με συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους οι οποίοι τους δίνουν πάτημα και βήμα καλύπτοντας έτσι την εξ αντικειμένου αντικοινωνική και εξουσιαστική δράση τους,

έφτασαν στο σημείο να απειλούν, να τραμπουκίζουν και να βρίζουν συντρόφους, λίγα λεπτά μετά το τέλος προγραμματισμένης εκδήλωσης στο πολιτικό περίπτερο στην πλατεία Εξαρχείων. Άλλη μια προκλητική κίνηση που ήρθε αμέσως μετά τη δίκαιη αντίδραση συντρόφων να υπερασπιστούν σύντροφο που συμμετείχε στη συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων, ο οποίος την προηγούμενη μέρα είχε δεχτεί απρόκλητη επίθεση από έναν από αυτούς.

Όμως δεν μπορούμε επίσης να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι οι διαγκωνισμοί όλων των παραπάνω, οι κατά καιρούς συγκλίσεις και οι αποκλίσεις τους, οι “συμπλοκές” τους και τα νταηλίκια τους είναι κομμάτι μιας ανατροφοδοτούμενης σάπιας κατάστασης που σοβεί μέσα στα Εξάρχεια και παρασιτεί ή επιτίθεται κιόλας στο κίνημα, και η οποία είναι παράγωγο σε μεγάλο βαθμό της γενικότερης σήψης του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος εξουσίας και των συνθηκών κοινωνικού κανιβαλισμού που επιβάλλει. Αυτοί λοιπόν που επιχειρούν να μετατρέψουν τα Εξάρχεια σε φέουδα, ελεγχόμενα από τη μια ή την άλλη ομάδα με τις εκάστοτε συμμάχους και λυκοφιλίες της η καθεμιά, και να επιβάλουν ως όρο για την κοινωνική ζωή ή την πολιτική δράση το φόβο και το νόμο του ισχυρότερου, να ξέρουν πως είμαστε και θα είμαστε πάντα απέναντί τους. Και όσοι σήμερα σιωπούν, συναινούν ή συνδιαλέγονται με αυτούς που προσπαθούν να επιβάλλουν τη “φεουδαλοποίηση”, είναι όμηροί τους και έχουν βαρύτατες ευθύνες γι’ αυτήν την κατάσταση».

«Γήπεδο Μελισσανίδη» Καυτά ερωτήματα στους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΥΕΝ

Στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας» δημοσιεύσαμε ανάλυση με τίτλο: «Γήπεδο Μελισσανίδη» δεν μπορεί και δεν πρόκειται να χτιστεί, στην οποία συνοψίσαμε το ιστορικό αυτής της σκανδαλώδους υπόθεσης.

Το συγκεκριμένο άρθρο κοινοποιήσαμε με αίτησή μας, την περασμένη Δευτέρα, στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, υποβάλλοντάς τους ορισμένα κρίσιμα ερωτήματα, στα οποία περιμένουμε απάντηση. Η αίτηση πρωτοκολλήθηκε στα γραφεία του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Πολεοδομίας, Γεώργιου Γκανασούλη (αρ. Πρωτ. 336/17.7.2017), της προϊσταμένης της ΔΑΟΚΑ, Θεοδώρας Γαλάνη (αρ. Πρωτ. 12530/17.7.2017), και του προϊσταμένου του Τμήματος Αδειοδοτήσεων, Νίκου Μπία (αρ. Πρωτ. 12531/17.7.2017).

Την ίδια μέρα, δώσαμε στη δημοσιότητα το περιεχόμενο αυτής της παρέμβασής μας, που έχει ως εξής:

- Αθήνα, 17.07.2017
- Προς
1. Προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης Πολεοδομίας, ΓΕΩΡΓΙΟ ΓΚΑΝΑΣΟΥΛΗ
 2. Προϊσταμένη ΔΑΟΚΑ, ΘΕΟΔΩΡΑ ΓΑΛΑΝΗ
 3. Προϊστάμενο Τμήματος Αδειοδοτήσεων, ΝΙΚΟ ΜΠΙΑ

Όπως γνωρίζετε, η εφημερίδα μας ασχολείται επί μακρόν με το ζήτημα της επιχειρούμενης, από την εταιρία ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ, έκδοσης Εγκρισης και Αδειας Δόμησης επί οικοπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, το οποίο έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο στο ερασιτεχνικό αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, και, ως εκ τούτου, αποτελεί πράγμα εκτός συναλλαγής, το οποίο δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε κανέναν τρίτο, πολλώ δε μάλλον σε ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτι-

κού δικαίου (όπως η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), του οποίου οι σκοποί αντιβαίνουν στον κοινωνική σκοπό για τον οποίο έγινε η παραχώρηση.

Θέτουμε υπόψη σας δημοσίευμα της εφημερίδας μας, στο φύλλο της 15ης Ιούνη του 2017, σελίδα 8, το οποίο αναφέρεται συνοπτικά στο ιστορικό της σκανδαλώδους αυτής υπόθεσης, καθώς και σε φήμες σύμφωνα με τις οποίες επίκειται η έκδοση Εγκρισης Δόμησης για την ανέγερση γηπέδου με φορέα υλοποίησης και κύριο του έργου την εταιρία ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ. Πέραν των δημοσιογραφικών μας πληροφοριών, σχετικά με τη μεθόδευση που επιχειρείται, το βάσιμο των φημών προκύπτει και από δημόσιες δηλώσεις που έχουν γίνει από τους Δημήτριο Μελισσανίδη και Δημήτριο Ανδριόπουλο, οι οποίοι προεξόφλησαν την έκδοση της άδειας «ίσως και την ερχόμενη εβδομάδα» (δηλαδή την τρέχουσα εβδομάδα). Στο πλαίσιο αυτών των δηλώσεων έγινε και αναφορά σε συγκεκριμένο κυβερνητικό στέλεχος, τον υπουργό Επικρατείας Αλέξανδρο Φλαμπουράρη, ο οποίος -αν και παντελώς αναρμόδιος, σύμφωνα με τον νόμο- βοηθά την εν λόγω εταιρία στην υλοποίηση του σχεδίου της ενώπιον των υπηρεσιών της Δημόσιας Διοίκησης (εμμέσως πλην σαφώς, περιγράφεται καθεστώς παρεμβάσεων, αν όχι πιέσεων, προς τους υπηρεσιακούς παράγοντες, από αναρμόδιο κυβερνητικό στέλεχος). Οι δηλώσεις αυτές έγιναν κατά τη γενική συνέλευση του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ στις 11.7.2017 και φιλοξενήθηκαν από όλο το φάσμα των εντύπων και ηλεκτρονικών ΜΜΕ.

Στο ίδιο δημοσίευμα της εφημερίδας μας, κάνουμε και μια πρόσθετη αποκάλυψη, που αφορά την εμφάνιση στο Κτηματολόγιο δύο ιδιοκτητών της επίμαχης έκτασης. Η μεν έκταση των 26,126 στρεμμάτων έχει ως ιδιοκτήτη (100/100) το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, που την έχει εγγράψει στο Υποθηκοφυλακείο από το έτος 1947, η δε έκταση των 2,966 στρ., που παραχωρήθηκε πρόσφατα κατά χρήση-δι-

οίκηση-διαχείριση στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ, έχει ως ιδιοκτήτη (100/100) το Ελληνικό Δημόσιο.

Κατόπιν αυτών, παρακαλούμε να μας απαντήσετε στα εξής ερωτήματα:

1. Επειδή η ΔΑΟΚΑ, όπως η ίδια μας έχει ενημερώσει εγγράφως με το υπ' αρ. Πρωτ. 53835/8.12.2014 έγγραφό της, έχει ζητήσει τη «συνδρομή του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του Υπουργείου μας όσον αφορά στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Αθλητικής Ένωσης Κωνσταντινουπόλεως», **προτίθεστε να εκδώσετε Εγκριση Δόμησης μολονότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου δεν έχει απαντήσει θετικά ως προς το ιδιοκτησιακό, δηλαδή ως προς τη νομιμοποίηση της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ ως φορέα υλοποίησης του έργου;**

2. Δεδομένου ότι το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου δεν έχει γνωμοδοτήσει θετικά ως προς τη νομιμοποίηση της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ (αντιθέτως, όπως ασφαλώς γνωρίζετε, εισηγήθηκε στον υπουργό ΠΕΝ, Γιώργο Σταθάκη, την υποβολή σχετικού Ερωτήματος στο ΝΣΚ, εισήγηση την οποία ο υπουργός δε δέχτηκε), **προτίθεστε εσείς να εκδώσετε την αιτηθείσα Εγκριση Δόμησης στο όνομα της ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ;**

Κατά την άποψή μας, αυτό θα ήταν παντελώς παράνομο και θα γεννούσε ένα ακόμη σκάνδαλο σε βάρος της δημόσιας περιουσίας, ανάλογο με το περιβόητο σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Παρακαλούμε για τις απαντήσεις σας στα ανωτέρω ερωτήματα, δεδομένου ότι απασχολούν την επικαιρότητα και εμείς έχουμε χρέος να ενημερώσουμε τον ελληνικό λαό, όπως πράττουμε από τότε που ξεκίνησε αυτή η όζουσα υπόθεση.

στήμης. Ο ίδιος εμφανίστηκε και κατέθεσε ως μάρτυρας με την ιδιότητα του προέδρου της ΑΕΚ. Ως εδώ καλά. Στη δίκη, όμως, έγιναν και δύο ακόμα πρόσθετες παρεμβάσεις (υπέρ της νομιμότητας του παραχωρητηρίου αυτές). Μία από την ΠΑΕ ΑΕΚ και μία από τη ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ. Και τις δύο αυτές πρόσθετες παρεμβάσεις κατέθεσε ο Αλεξίου, με την ιδιότητα του δικηγόρου! Πράγμα που δεν είναι σύννομο, γιατί ο ίδιος είναι διάδικος (ως πρόεδρος της ΑΕΚ) και δεν μπορεί να εμφανίζεται και ως πληρεξούσιος δικηγόρος των προσθέτως παρεμβαίνόντων! Το γεγονός εντοπίστηκε αμέσως από την πλευρά των μελών της ΑΕΚ που άσκησαν την αγωγή και την πρόσθετη παρέμβαση και κατατέθηκε ένσταση στο ακροατήριο (η οποία υποθέτουμε θα επαναλαμβάνεται και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν).

Είπαμε, όμως, τι να σου κάνει ένας άνθρωπος που πρέπει να τα κάνει όλα μόνος του; Εύλογο είναι να κάνει και... λαθάκια.

Αποκαλυπτήρια για Τσίπρα και «Ευγενίδειο»

Η καταγγελία της Πρωτοβουλίας Εργαζομένων Πανεπιστημίου Αθηνών «μιλάει» από μόνη της. Τη δημοσιεύουμε χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο:

Παρασκευή, 7/7/2017. Άλλη μια επίδειξη «δημοκρατικής ευαισθησίας» από πλευράς διοικήσεων Ευγενίδειου και ΕΚΠΑ!

Οι εργαζόμενοι, οι οποίοι **παραμένουν απλήρωτοι**, παρά και τη δικαίωσή τους στα δικαστήρια, αποφάσισαν να διαμαρτυρηθούν για τη συνεχιζόμενη ασυνέπεια της διοίκησης στο θέμα των πληρωμών τους. Το λάθος τους όμως ήταν πως θα εισέρχονταν ο κ. Τσίπρας για μια μικρο-επέμβαση στο Θεραπευτήριο την ίδια μέρα και φυσικά ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΕ η διοίκηση να δει ο πρωθυπουργός τα πανό και τους απλήρωτους εργαζόμενους μπροστά στην κεντρική είσοδο. Ούτε βέβαια η επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης επέτρεπε να φανεί ο Πρωθυπουργός σε όλα τα κανάλια να μπαίνει για επέμβαση σε θεραπευτήριο με απλήρωτους εργαζόμενους...

Δεν έλειψαν οι απειλές-«προειδοποιήσεις» από προϊστάμενους-παράγοντες του νοσοκομείου. Αλλά και οι παραιτήσεις από πλευράς πρυτανικών αρχών, που βρίσκονταν εκεί για να υποδεχθούν τον πρωθυπουργό. Όμως οι εργαζόμενοι δεν κάμφθηκαν. Τελικά, έπειτα από αλληπάλληλες συνεννοήσεις παραγόντων, προκρίθηκε η λύση της εισόδου του πρωθυπουργού από την πίσω πόρτα για **«λόγους ασφαλείας»!** Προφανώς, οι διαμαρτυρίες απλήρωτων εργαζόμενων θεωρούνται υψηλού βαθμού επικινδυνότητας δράσεις, σε αντίθεση με τις... ασφαλείς ενέργειες όλων εκείνων που τους παρακρατούν τους μισθούς και αλλάζουν μονομερώς προς το χειρότερο για τους εργαζόμενους τους όρους της συλλογικής σύμβασής τους.

Το ζήτημα άλλωστε δεν είναι αν παραμένουν απλήρωτοι οι εργαζόμενοι, αλλά το να μην το μαθαίνει κανείς: γι' αυτό το λόγο προφανώς όταν μένει πανό εργαζομένων έξω από το Θεραπευτήριο, μυστηριωδώς, με **καταδρομικού τύπου** επιχειρήσεις, το κατεβάζουν κάποιοι άγνωστοι με καλυμμένα χαρακτηριστικά εποχούμενοι πάνω σε μηχανάκια με άφαντες πινακίδες...

Όσο για την πολιτική ηγεσία; Ο πρωθυπουργός μέσω twitter ευχαρίστησε «...τους ιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό που παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του καθήκοντος. Τα δημόσια νοσηλευτήρια αξίζουν της εμπιστοσύνης και της στήριξής μας, πάνω από όλα γιατί εκεί υπηρετεί το πιο αξιόλογο έμφυχο δυναμικό». Μόνο που, όσο κι αν το Ευγενίδειο εξυπηρετεί πρώην και νυν πρωθυπουργούς, δεν είναι δημόσιο, δεν έχει πρόσβαση σ' αυτό ο καθένας, πρέπει να πληρώσει για τις κλίνες του και για τις υπηρεσίες των μεγαλοκαθηγητών του ΕΚΠΑ. Από την άλλη, ο αναπληρωτής υπουργός Υγείας κ. Πολάκης που **γνωρίζει το ιστορικό** των απλήρωτων εργαζομένων, τους έχει άλλωστε δει και στο υπουργείο σε συναντήσεις με τη Διοίκηση, έκανε δηλώσεις μπροστά από την είσοδο του Ευγενίδειου αφού βέβαια τα πανό είχαν κατέβει και οι διαμαρτυρόμενοι εργαζόμενοι είχαν φύγει... Βέβαια, από κάποιους που το περήφανο ΟΧΙ ενός λαού, το μετέτρεψαν σε δικό τους επαίσχυντο ΝΑΙ, είναι μάλλον «πολιτικά ηθικό» και «αριστερό» να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης που εκμεταλλεύεται και εκβιάζει ταυτόχρονα τους εργαζομένους της, μιας επιχείρησης ενός πανεπιστημίου που επί χρόνια κωφεύει στις καταγγελίες τους για κακοδιαχείριση...

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΜΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ
ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ
ΚΑΛΟΥΜΕ ΑΠΟ ΠΡΥΤΑΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟ ΚΡΥΦΤΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΔΘΕΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΠΑ. ΤΕΡΜΑ Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόεδρος πασπαρτού

Ο Αλεξίου, πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, δεν είναι μόνο ένας «αξιόλογος άνθρωπος», που «τον τρέχουν στους εισαγγελείς», όπως είπε ο Μελισσανίδης. Είναι ταυτόχρονα και ένας πολυπράγμων άνθρωπος. Το παιδί για όλες τις δουλειές, κυριολεκτικά. Οποια πέτρα κι αν σηκώσεις, τον βρίσκεις από κάτω. Αλεξίου στα Τρίκαλα, Αλεξίου στην Αθήνα, τώρα και στο Παρίσι όπως έλεγε μια παλιά διαφήμιση ελληνικού «οίκου μόδας». Κάποιοι... κακεντρεχείς επιμένουν πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να μοιράσει δυο γαϊδουριών άχυρα και κάνει τη μια γκάφα μετά την άλλη, όμως εμείς πιστεύουμε ότι αυτό δεν είναι αποτέλεσμα ανικανότητας, αλλά... υπερβολικού φόρτου εργασίας. Ενα μυαλό και δυο χέρια, χειμώνα-καλοκαίρι, τι να πρωτοπρωλάβει ο άνθρωπος και πώς να μην του ξεφύγει τίποτα.

Να, ας πούμε, το ζήτημα των διαγραφών των «αντιφρονούντων» ΑΕΚτζήδων, που υλοποίησε στην πρόσφατη «γενική συνέλευση». Πήρε στα χέρια το

«τέζα» και τους «καθάρισε σαν κατσαρίδες». Του ξέφυγαν, όμως, δυο-τρεις, μεταξύ των οποίων και ο Βασίλης Αργυρόπουλος, το μέλος της ΑΕΚ που άσκησε την αγωγή για το παράνομο παραχωρητήριο (του οικοπέδου της ΑΕΚ στην εταιρία του Μελισσανίδη). Στο δικαστήριο που έγινε, η πλευρά Αλεξίου υποστήριξε ότι το συγκεκριμένο μέλος της ΑΕΚ έχει διαγραφεί από τον Νοέμβριο του 2016. Όμως, η σχετική απόφαση του ΔΣ δεν επικυρώθηκε από γενική συνέλευση, άρα δεν ισχύει. Στη δίκη άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση δυο ακόμα μέλη της ΑΕΚ, οι Βασίλειος Καπετανόπουλος και Ιωάννης Πολιτόπουλος. Η πλευρά Αλεξίου υποστήριξε στο δικαστήριο ότι και αυτοί έχουν διαγραφεί. Όμως, στη γενική συνέλευση στις 11 Ιουλίου ψήφισαν πρόταση για διαγραφή των «αντιφρονούντων», μεταξύ των οποίων και οι Καπετανόπουλος και Πολιτόπουλος. Επομένως, στις 2 Μάρτη που έγινε η δίκη και τα δυο εν λόγω μέλη της ΑΕΚ έκαναν την πρόσθετη παρέμβαση, δεν είχαν

διαγραφεί (ανεξάρτητα αν είναι νόμιμη ή παράνομη η διαγραφή τους).

Επομένως, ο Αλεξίου και ο δικηγόρος του είπαν ψέματα προσπαθώντας να παραπλανήσουν το δικαστήριο. Αυτό είναι τουλάχιστον «απόπειρα απάτης επί δικαστηρίω» (που θα είναι τετελεσμένη, αν το δικαστήριο δεχτεί τους ψευδείς ισχυρισμούς της πλευράς Αλεξίου). Κι επειδή το επίδικο αντικείμενο (το οικόπεδο της ΑΕΚ) είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, η ποινή είναι τουλάχιστον δυο χρόνια φυλακή (δε φταίμε εμείς, τόσα προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας, άρθρο 386, παρ. 1).

Pas mal (καθόλου άσχημα: γαλατική ειρωνεία). Ήδη κατηγορούμενος για απιστία σε βαθμό κακουργήματος, ο Αλεξίου κινδυνεύει να βρεθεί κατηγορούμενος και για «απάτη επί δικαστηρίω».

Στην ίδια δίκη υπήρξε και ένα ευτράπελο που απέδειξε ότι ο Αλεξίου -εκτός από εραστή και ανιδιοτελή εργάτη του ερασιτεχνικού αθλητισμού- είναι και ένας γίγαντας της νομικής επι-

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Αρχισαν τα όργανα στην κυβερνήση, μετά τα δημοσιεύματα που αναφέρονταν στην κατάργηση του «νόμου Κοντονή» μετά από πιέσεις της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ. Οι εκπρόσωποι των διεθνών ομοσπονδιών, στην πρόσφατη περιοδεία τους στην Αθήνα, απαίτησαν από τον υφυπουργό Αθλητισμού Γιώργο Βασιλειάδη να τροποποιήσει άμεσα ορισμένα σημεία της νομοθεσίας και ιδιαίτερα αυτά που αναφέρονται στις κυρώσεις των ομάδων σε περιπτώσεις εμπλοκής τους σε παραπτώματα που αφορούν περιστατικά αθλητικής βίας.

Οι αξιωματούχοι της ΟΥΕΦΑ θεωρούν τη δυνατότητα του υφυπουργού να αναβάλει τους αγώνες «καταχρηστική» και προτείνουν ελαφρύτερες ποινές, όπως απαγόρευση μετακίνησης οπαδών, κλείσιμο της θύρας των φανατικών οπαδών, διεξαγωγή των αγώνων κεκλεισμένων των θυρών, οι οποίες δε θα διαταράσσουν τον προγραμματισμό διεξαγωγής των πρωταθλημάτων ή των άλλων αθλητικών διοργανώσεων. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ δε διαπραγματεύονται στο ελάχιστο το δικαίωμά τους να αποφασίζουν αυτές και μόνον αυτές για όσα διαδραματίζονται στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Ενα επιπλέον σημείο που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι στις προτεινόμενες ποινές δεν υπάρχει πρόβλεψη για πρόστιμα, προκειμένου να μη χρειαστεί να βάλουν το χέρι στην τσέπη οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες των ομάδων. Για να κρατήσουν τα προσχήματα και για να μη φανεί ότι αδιαφορούν για τα περιστατικά βίας που σχετίζονται με το ποδόσφαιρο, δήλωσαν ότι το μέτρο της αναβολής των αγώνων θα πρέπει να λαμβάνεται μόνο σε ακραίες περιπτώσεις και εφόσον δεν έχει αντιμετωπιστεί το πρόβλημα με τα «ελαφρύτερα» μέτρα.

Αν και ο Βασιλειάδης δήλωσε σύμφωνος με τις απόψεις της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ και στις δηλώσεις του άφησε να εννοηθεί ότι θα φέρει σύντομα στη Βουλή σχετική νομοθετική ρύθμιση, ο Κοντονής, σύμφωνα με «διαρροές», εξέφρασε την αντίθεσή του σε οποιαδήποτε αλλαγή της νομοθεσίας και ζήτησε να μην υπάρξουν άμεσες νομοθετικές παρεμβάσεις. Και επειδή τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ο Κοντονής βάζει πλάτη στον Τσίπρα για να «μαζευτούν» οι λαμακίες του Καμμένου, όλα δείχνουν ότι η κυβερνητική επιλογή είναι να μην τον «αδειάσουν», να μην καταργηθεί ο νόμος του και να επιδιωχθεί συνεννόηση με την ΟΥΕΦΑ.

Η κυβέρνηση θα προτείνει να μην αλλάξει η κείμενη νομοθεσία για να ικανοποιηθεί ο Κοντονής και ταυτόχρονα θα δεσμευτεί ότι ο Βασιλειάδης δε θα ασκήσει το δικαίωμα που του δίνει ο νόμος, ενώ θα γίνουν οι αναγκαίες παρεμβάσεις προς την αθλητική δικαιοσύνη ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι ποινές που θα αποφασίζει θα είναι συμβατές με τις οδηγίες της ΟΥΕΦΑ.

Ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης, είτε νομοθετήσει την κατάργηση του νόμου Κοντονή είτε δεσμευτεί για τη μη εφαρμογή του, η κυβέρνηση κατάφερε για μια ακόμη φορά να γελοιοποιηθεί και να αποδείξει ότι είναι ένα τσούρμιο ανδρείκελων που δεν έχουν τη δυνατότητα να αποφασίσουν μόνα τους ούτε τον τρόπο που θα αντιμετωπίσουν τα περιστατικά αθλητικής βίας.

Η λύση αργεί, αλλά θα βρεθεί

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, οι τέσσερις μεγάλοι του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου συντονίζουν τις κινήσεις τους προκειμένου να βρεθεί λύση στο διαφαινόμενο αδιέξοδο των τηλεοπτικών δικαιωμάτων του πρωταθλήματος της Super League. Έχει ήδη γίνει επαφή με τηλεοπτικό πάροχο από το εξωτερικό, ο οποίος εξειδικεύεται στην προβολή αθλητικών δραστηριοτήτων, ενώ στο εσωτερικό γίνονται συζητήσεις με την ΟΤΕ TV, οι οποίες -σύμφωνα με τις «διαρροές»- βρίσκονται σε καλό επίπεδο. Αν κάποιος διαβάσει προσεκτικά τα σχετικά δημοσιεύματα, θα διαπιστώσει ότι οι «4», εκτός από τη στάση τους απέναντι στο συνδρομητικό κανάλι, φέρονται να συζητούν για «μακροχρόνιους και όχι βραχυχρόνιους στόχους» και να συμφωνούν ότι απαιτείται «μια αναβάθμιση στο προϊόν και χάραξη από κοινού ενός στρατηγικού σχεδίου με πολυετή ορίζοντα» και «μια αλλαγή συμπεριφοράς που θα πρέπει να υπάρξει από το νέο πρωτάθλημα», προκειμένου να αναβαθμιστεί το προϊόν. Στόχος τους είναι φυσικά να το «πουλήσουν» σε καλύτερη τιμή, γιατί σύμφωνα με τις πάντα καλά ενημερωμένες πηγές, η φθίνουσα πορεία του πρωταθλήματος συνεχίζεται και η διαπραγματευτική του τιμή είναι κάτω από τα 15.000.000 ευρώ.

Ακούγοντας τα παραπάνω όσοι διαθέτουν στοιχειώδη κριτική ικανότητα καταλαβαίνουν ότι η σύμπραξη των «4» έχει επικοινωνιακή και μόνο αξία και ότι ο στόχος τους είναι να ασκήσουν πίεση προς τη NOVA, αλλά και προς τις μικρομεσαίες ομάδες του πρωταθλήματος, και

όταν βρεθεί κάποια λύση στα τηλεοπτικά όλα τα παραπάνω θα αποτελέσουν παρελθόν. Η πίεση προς το συνδρομητικό κανάλι μεταφράζεται: «δώσε κάτι παραπάνω και εμείς εδώ είμαστε». Και προς τους μικρούς: «δείξτε μας εμπιστοσύνη και δε θα χάσετε».

Ενας επιπλέον λόγος που ενισχύει το επιχείρημα της ευκαιριακής «συμμαχίας» είναι ότι την ίδια στιγμή που οι «4» εμφανίζονται στα αθλητικά Μέσα ενωμένοι, να ομονοούν και να συζητούν σε καλό κλίμα για τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τις πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρουν για να αναβαθμιστεί το πρωτάθλημα, στις πολιτικές εφημερίδες και στη συντριπτική πλειοψηφία των διαδικτυακών Μέσων το βασικό θέμα της επικαιρότητας είναι ο επιχειρηματικός πόλεμος που μαινεται ανάμεσά τους, ο οποίος δείχνει να έχει πάρει σοβαρές διαστάσεις, με πολλά χτυπήματα κάτω από τη μέση. Μπορεί οι «αναλυτές» στις αθλητικές φυλλάδες, επειδή απευθύνονται σε οπαδούς, να θεωρούν ότι μπορούν να τους πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες και να παρουσιάζουν την ευκαιριακή συμμαχία των μεγάλων ομάδων σαν μια νέα αρχή για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, όμως στο συνδρομητικό κανάλι γνωρίζουν καλά την πραγματικότητα και αξιολογούν τις εξελίξεις στην πραγματική τους διάσταση.

Στη NOVA είναι γνωστές οι σημαντικές επιχειρηματικές διαμάχες ανάμεσα στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες των μεγάλων ομάδων (άλλωστε και οι ίδιοι είναι καπιταλιστές και γνωρίζουν από πρώτο χέρι πώς παίζεται το παιχνίδι) και ξέρουν ότι δεν έχουν τη

δυνατότητα να παραμείνουν για πολύ καιρό ενωμένοι. Έχοντας αυτό το δεδομένο, οι κινήσεις του συνδρομητικού καναλιού είναι πολύ προσεκτικές. Προσπαθούν να κρατούν ανοιχτό το θέμα, στοχεύοντας να αξιοποιήσουν την αδυναμία της Λίγκας να βρει άλλο χορηγό, αλλά και τις εσωτερικές διαμάχες ανάμεσα στους «4» μεγάλους και τις υπόλοιπες ομάδες.

Ηδη έχουμε μια πρώτη κίνηση από πλευράς NOVA, με την οποία αύξησε την προσφορά της και δέχεται να επιστρέψει το 50% από τις ρήτρες που είχε ενεργοποιήσει στις αρχές της σεζόν εξαιτίας της αναβολής έναρξης του πρωταθλήματος (θα επιστρέψει στις ομάδες 1.200.000 ευρώ από τα 2.400.000 ευρώ που είχε δεσμεύσει). Προϋπόθεση για τη συνέχιση της χορηγίας είναι η μείωση των ομάδων της Λίγκας από 16 σε 12 ή 14 και η ανάδειξη του πρωταθλητή μέσω πλείοφ. Στο κανάλι πιστεύουν ότι με τον τρόπο αυτό θα ενισχυθεί η αγωνιστική εικόνα των ομάδων και το θέαμα που θα προσφέρουν, συνεπώς θα γίνει περισσότερο ελκυστικό το πρωτάθλημα, θα αυξηθούν τα φράγκα που θα τζιράρονται γύρω από αυτό, άρα θα αυξηθούν και τα φράγκα που θα μπουκ στο ταμείο κάθε ομάδας.

Η νέα προσφορά της NOVA δείχνει να πετυχαίνει το σκοπό της, αφού αναζωπύρωσε τις αντιθέσεις των ομάδων της Super League. Οι μεγάλοι δείχνουν διατεθειμένοι να υποστηρίξουν τα αιτήματα του συνδρομητικού καναλιού προκειμένου να αυξηθούν τα φράγκα που θα μοιραστούν, όμως οι μικρομεσαίοι δε δείχνουν διατεθειμένοι να βάλουν το κεφάλι τους στο ντορβά και να ρισκάρουν την παραμονή τους στη μεγάλη κατηγορία. Βεβαίως, επειδή για τους καπιταλιστές τα φράγκα είναι πάνω απ' όλα, ήδη κάποιος από τους μικρομεσαίους έχουν αρχίσει τις αντιπροτάσεις και δέχονται να συμφωνήσουν με τα αιτήματα του καναλιού, με την προϋπόθεση ότι οι μεγάλοι θα αποδεχτούν να «απορροφήσουν» τη μείωση και να επωμιστούν τις οικονομικές απώλειες που θα προκύψουν.

Όλα δείχνουν ότι η λύση θα βρεθεί λίγο πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος και ότι μέχρι τότε θα έχουμε πολλά επεισόδια στο σίριαλ.

Κος Πάπιας
 papias@ekseggersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΓΟΥΙΤ ΣΤΙΑΜΑΝ

Ερωτες και φιλίες

Ο αμερικανός σκηνοθέτης έκανε το ντεμπούτο του στο σινεμά με την ταινία «Metropolitan» το 1990, η οποία μάλιστα είχε κερδίσει και υποψηφιότητα για όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου. Εκτοτε, σκηνοθέτησε άλλες τρεις ταινίες ανάλογου λίγο πολύ ύφους («Barcelona», «The Last Days of Disco», «Damsels in Distress»), χωρίς όμως την επιτυχία της πρώτης του. Τώρα διασκευάζει ένα επιστολικής μορφής μυθιστόρημα της Τζέιν Οστιν, τη «Λαίδη Σούζαν», αλλά δανείζεται τον τίτλο από ένα άλλο -επιστολικής πάλι μορφής- διήγημα που έγραψε στα δεκατέσσερα της η Τζέιν Οστιν, με σατιρική διάθεση, προς ευχαρίστηση των μελών της οικογένειάς της. Η «Λαίδη Σούζαν» είναι το τελευταίο μυθιστόρημα της Τζέιν Οστιν (1775-1817), η οποία εξέδωσε μόλις τέσσερα μυθιστορήματα κατά τη διάρκεια της ζωής της, ενώ τρία ακόμα εκδόθηκαν μετά το θάνατό της. Τα πιο γνωστά έργα της είναι τα «Περηφάνια και Προκατάληψη», «Λογική και ευαισθησία» και «Εμμα».

Η όμορφη νεαρή χήρα λαίδη Σούζαν Βέρνον (Κέιτ Μπέικινσεϊλ) εγκαθίσταται προσωρινά στην έπαυλη των πεθερικών της, μέχρι να καταλαγιάσουν οι φήμες που κυκλοφορούν στους αριστοκρατικούς κύκλους σχετικά με τις ερωτικές της περιπέτειες. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της εκεί, ψάχνει γαμπρό, τόσο για την ίδια όσο και για την κόρη της Φρειδερίκη, που -αν και σε ηλικία γάμου- δε φαίνεται να συμμαζεύεται τις αγωνίες της μητέρας της. Η λαίδη Σούζαν όμως, δεν πτοείται, προσελκύοντας ταυτόχρονα την προσοχή του όμορφου και νεαρού Ρέτζιναλντ Ντε Κόρσι, του πλούσιου αλλά ανόητου σερ Τζέιμς Μάρτιν και του πολύ γοητευτικού, αλλά παντρεμένου λόρδου Μάνγουερικ. Όπως είναι αναμενόμενο, ο έλεγχος της κατάστασης δε θα μείνει στα χέρια της νεαρής χήρας για πολύ...

ΖΑΝ ΖΙΠΟ

Οι ασύλληπτες διακοπές του Λουί Ντε Φινές

Εχοντας συνεργαστεί σε 12 συνολικά ταινίες (έξι της σειράς «Ο Χωροφύλακας του Σεν Τροπέ»), οι Ζαν Ζιρό και Λουί ντε Φινές αποφάσισαν το 1967 να κάνουν τις «Ασύλληπτες διακοπές», μια κωμωδία που θεωρείται από πολλούς κλασική.

Ο αυταρχικός διευθυντής ενός αυστηρού γαλλικού οικοτροφείου ανακαλύπτει έξαλλος ότι ο γιος του απέτυχε σε όλα τα μαθήματα παταγωγδώς. Αποφασίζει να στείλει τον γιο του,

με ένα πρόγραμμα ανταλλαγής σπουδαστών, για μετεκπαίδευση στην Αγγλία και να δεχτεί την Σίρλεϊ, κόρη ενός πλούσιου παραγωγού ουίσκι, στη θέση του. Ο Φιλίπ έχει άλλα σχέδια, όμως. Στέλνει στη θέση του τον Μισονέ, έναν χοντρούλη συμμαθητή του, κι εκείνος φεύγει με τους φίλους του για καλοκαιρινές διακοπές με ένα γιοστ. Συμπτωματικά, θα γνωρίσει την Σίρλεϊ και τα δυο παιδιά θα αγαπηθούν. Ο διευθυντής τους ανακαλύπτει, τους ακολουθεί και προσπαθεί να πείσει το γιο του να γυρίσει πίσω.

Σε όποιον αρέσει αυτού του είδους η κωμωδία, τώρα το καλοκαίρι, που οι επιλογές σε νέες κινηματογραφικές παραγωγές λιγοστεύουν, αποτελεί μια καλή ευκαιρία. Εμείς θα συστήναμε ανεπιφύλακτα την επανέκδοση του «**Ακατόνε**», της πρώτης ταινίας του **Πιέρ-Πάολο Παζολίνι**, ένα θαυμάσιο δείγμα ιταλικού νεορεαλισμού, μια γροθιά στο στομάχι του θεατή.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► Τι μας λέει ο συνδικαλιστής του ΠΑΜΕ Γ.Δ. στο φύλλο του Ριζοσπάστη (16/7/2017): ότι χάρη στη δουλειά του ΠΑΜΕ έγινε δυνατή η (όχι 24ωρη...) απεργία των συμβασιούχων στους δήμους. Αυτός λοιπόν, ο «ταξικός» (τοξικός...) συνδικαλισμός πώς και δεν μπόρεσε ΝΑ ΜΠΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ σε μία τόσο κρίσιμη αναμέτρηση της εργατικής τάξης με την (δημοτική) εργοδοσία; Διότι, βέβαια, όταν αποδίδει κανείς εύσημα στον... εαυτό του θα πρέπει να κάνει τον κόπο να δει τη συνολική στάση του πολιτικού φορέα του. Κι εκεί τα πράγματα δείχνουν πως η 24ωρη είναι η μητέρα (όλων;) των μαχών...

► 101 ευρώ οφειλή στην ΕΥ-ΔΑΠ και χραπ! Κόβει το νερό... Όσο για τις διευκρινίσεις της εταιρίας ας τις βάλουν...

► Γουάι Φάι σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία. Νάτο! Αυτό έλειπε από τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους. Και μια φαγούρα...

► Ιδιωτική η αγορά Μοδιάνο στη Θεσσαλονίκη. Υλοποιήσεις...

► Φαρμάκι τα ΝΕΑ: «Καταστροφές στην Ερμού για την Ηριάννα». Η καταστροφή της ζωής δύο ανθρώπων δε συγκινεί τη φυλλάδα.

► Μόρια: η συνέχεια του εγκλεισμού.

► Ο Κ. Αρβανιτόπουλος δεν χρησιμοποιεί τη λέξη «κομμουνισμός» για την Κίνα στο άρθρο του στα ΝΕΑ. Μόνο μια φορά κάνει λόγο για την «κομμουνιστική Τσεχοσλοβακία». Αρκετά προσεχτικός... (www.tanea.gr/opinions/all-opinions/article/5460213/h-allh-Kina/).

► Μπορεί να πέθανε ο Τζωρτζ Ρομέρο, όμως τα ζόμπι κυκλοφορούν ανάμεσά μας παντοδύναμα.

► Ε, να μην πει το κατιτίς του και ο Δένδιας (περί παρεμβάσεων στη Δικαιοσύνη και απάθειας στη βία); Τους μπάτσους στο μετρό τους είδε άραγε;...

► Δεν κρατιέται η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ: «Δεν ανοίγουν τις Κυριακές γιατί φοβούνται τα επεισόδια». Η έλλειψη ρευστού, η φτώχεια, η ανεργία δεν παίζουν κανένα ρόλο φαίνεται.

► Πτώση στο Χρηματιστήριο: η Πατρίς κινδυνεύει...

► Την εισαγωγή του μαθήματος της «επιχειρηματικότητας» στα σχολεία υποστηρίζει ο Κ. Χατζηδάκης. Το πάθημα, απότι φαίνεται, δεν τούγινε μάθημα.

► Και της κάνει ένα «μπου!» της ανεργίας η Αχτσιόγλου και κείνη φοβήθηκε κι έφυγε.

Ιδού - ανασαίνω,

Δουλεύω,

Ζω

Και στίχους γράφω

(όσο κι όπως μπορώ)

Η ζωή με κοιτάει σκυθρωπή,

Το ίδιο κι εγώ

Και παλεύω μαζί της

Όσο κι όπως μπορώ.

Με τη ζωή είμαστε στα μαχαίρια από καιρό,

Αλλά ποτέ μη σου περάσει απ' το μυαλό

Πως εγώ τη μισώ.

Το αντίθετο συμβαίνει, το αντίθετο!

Τη στιγμή του θανάτου μου,

Τη ζωή με τα πέλματα

Που τα πάντα λιανίζουν,

Πάλι θ' αγαπώ!

Πάλι θ' αγαπώ!

(Νικόλα Βαπτσάροφ, από το ποίημα «Πίστη»)

► «...όπως πολύ δυσάρεστη και ενοχλητική είναι κάθε εικόνα μεμονωμένων ανθρώπων που δέχονται επίθεση από ένα οργανισμένο πλήθος. Δυσάρεστη, ενοχλητική και στενάχωρη» (απόσπασμα από το άρθρο «Εθνική Κατάντια», του Ηλία Μαγκλίνη στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ). Μάλιστα. Δηλαδή ο συγγραφέας ενοχλείται και από την ανάλογη κατάσταση του ιταλού Ντούτσε και της Κ. Πετάντσι;

► Ανεξάρτητη η αστική Δικαιοσύνη: τρεις φορές σε μία (1) εβδομάδα το Πρωτοδικείο Αθήνας έβγαλε την απεργία στην «Τοξότης Α.Ε.» παράνομη

και καταχρηστική.

► Και, είναι γεγονός, οι χιλιάδες απλήρωτοι εργαζόμενοι. Αφού αυτό απαιτεί η «συμβολή» τους στην «εθνική προσπάθεια» ανόρθωσης της οικονομίας...

► Μνημείο και Μουσείο για τον ΔΣΕ από τον Περισσό. Ακριβώς αυτό: μουσειακό είδος...

► Δεν πρωτοτυπεί ο Σύριζας μετερχόμενος τη θεωρία των δύο άκρων. Δήμιος, ανάλογος με τους Εμπερτ και Νόσκε, είναι.

► Ολα πάν' καλά με κόκα - κόλα, όλα - όλα. Περίπου έτσι

εκτίμησε τις «επιτυχίες» της κυβέρνησης ο Τσίπρας μιας και είδε προόδους στο κυβερνητικό έργο. Κι άλλο σανό;

► Γκρρρρ!

► Remember when you were young, you shone like the sun.

► Ο Μίχαλος δήλωσε ότι «ο επιχειρηματικός κόσμος καταδικάζει οποιαδήποτε μορφή βίας...». Και αυτήν της χούντας;

► Πάπαλα και τα επιδόματα συζύγου και τέκνου στις συντάξεις (και αυτό είναι μία κυβερνητική δέσμευση αλλά προς τους πιστωτές...).

► Ομίλησε και η ΓΣΕΕ.

► Πράσινο ομόλογο. Ορμάτε!

► Το πρωί

Στις 5

Ο ξηρός

Μεταλλικός ήχος

Υστερα από τα φορτωμένα καμινία

Που θρυμματίζουν τις πόρτες του ύπνου.

Και το τελευταίο «αντίο» της παραμονής

Και οι τελευταίοι βηματισμοί στις υγρές πλάκες

Και το τελευταίο σου γράμμα

Στο παιδικό τετράδιο της αριθμητικής

Σαν του μικρού παραμυθιού το δίχτυ

Που τεμαχίζει με κάθετες μικρές γραμμές

Του πρωινού χαρούμενου ήλιου την παρέλαση.

(Μαν. Αναγνωστάκης, «Το πρωί»)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ο σχολιασμός δεν αφορά το περιεχόμενο της απόφασης του ΠΑΜΕ. Τη συμμετοχή στην απεργία της περασμένης Κυριακής, για την υπεράσπιση της κυριακάτικης αργίας των εμπορούλληλων προπαγάνδιζε. Ουδείς ψόγος. Ο σχολιασμός αφορά την αφίσσα που με τόση επιμέλεια «πάτησαν» οι αφισκοκολλητές του ΠΑΜΕ. Ήταν αφίσσα του «Συντονιστικού Δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας», που προπαγάνδιζε και αυτή τη συμμετοχή στην ίδια απεργία. Για το ΠΑΜΕ, όμως, για τον Περισσό γενικότερα, σημασία δεν έχει ο αγώνας, το εύρος του, η μαζικότητά του. Σημασία έχει το δικό τους μονοπώλιο. Γι' αυτούς μεγαλύτερος εχθρός δεν είναι ο ταξικός εχθρός, αλλά κάθε φωνή μέσα στο κίνημα που δεν είναι δική τους.

Η ΑΥΓΗ 105.5 FM
 Ο ΚΥΒΟΣ ΕΡΡΙΘΗ...
Αντίστροφη μέτρηση
 για οριστική έξοδο από τα Μνημόνια

Θέμα πρόνουν το αποδοτικό βήμα της χώρας προς τις αγορές, που θα σηματοδοτήσει και την οριστική απαλλαγή από το κατεστραμμένο Μνημόνιο και της διεθνούς επιτροπείας. Συνεπώς, προτείνεται στο οικονομικό επιτε-

Λέο, σε συνεργασία με τους θεσμούς, για έκδοση πενταετούς ομολόγου το επόμενο διάστημα, αν και η ακριβής χρονική στιγμή δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Ενθαρρυντικές στοιχεία για την αποδοτικότητα κίνηση, η υπερπλεονάζουσα αύξηση των προεπλεγμένων το πρώτο εξάμηνο του 2017 και η θετική πορεία του Χρηματιστηρίου.

ΚΑΤΑΤΥΠΩΣΗ
 Το νομοσχέδιο για τον δημόσιο ΟΑΕΔ στη Βουλή

30 Σεπτέμβριος 2017

◆ Ειλικρινά απορούμε: υπάρχουν άνθρωποι που δίνουν έστω και ελάχιστη πίστη σ' αυτή τη χοντροκομμένη προπαγάνδα, που δε διαφέρει σε τίποτα από την προπαγάνδα των Σαμαροβενιζέλων το 2014; Υπάρχουν καστικές που καταναλώνουν αυτόν τον σάπιο σανό; Οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014, όταν «έβγαιναν στις αγορές», δυο φορές μάλιστα, είχαν τουλάχιστον «καθαρό ορίζοντα». Δεν είχαν υπογράψει τίποτα για το μέλλον. Χρειάστηκε να περάσουν μερικοί μήνες «μαγκιάς» («διώχνουμε το ΔΝΤ, αφού επαναγοράσουμε το χρέος του» κτλ. κτλ.) μέχρι να τους αναγκάσουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές να ξαναβάλουν την ουρά στα σκέλια και ν' αρχίσουν να μιλούν για «προληπτική πιστωτική γραμμή». Αντίθετα, οι συριζαίοι έχουν υπογράψει ήδη το τέταρτο Μνημόνιο, με προ-νομοθέτηση αντιλαϊκών μέτρων για το 2019-2020 και συνέχιση της επιτροπείας από την ιμπεριαλιστική τρόικα, ενώ έχουν υπογράψει και το προσχέδιο του πέμπτου Μνημονίου, έχοντας αποδεχτεί «πρωτογενή πλεονάσματα» πάνω από 2% για την περίοδο 2023-2060.

◆ Μια χαρά τα λέει η αφίσσα της «Λαϊκής Συνέλευσης Ν. Φιλαδέλφειας & Ν. Χαλκηδόνας», αλλά ο γνωστός... ούγκανος, με την ελάχιστη δυνατότητα σκέψης, θα πει: «λέτε για τον Μελισσανίδη, λέτε για τον Σαββίδη, λέτε για τον Αλαφούζο, αλλά δε λέτε για τον Μαρινάκη -βαλτοί από τον χοντρό είστε - ΑΕΚ ή φάπα». Κι άντε να του εξηγήσεις ποια είναι η πραγματικότητα...

◆ Εσύ φοβάσαι εμένα κι εγώ το ανεκπλήρωτο (ανυπόγραφο σύνθημα στη Νέα Φιλαδέλφεια)

Το φιλοσοφεί ο ερωτευμένος, αλλά δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι το φιλοσοφεί φέρνει αποτελέσματα σ' αυτές τις περιπτώσεις. Περιοριζόμαστε, λοιπόν, να σημειώσουμε την κυριαρχία του ατομικού πάνω στο συλλογικό.

Σιωπή για το κολαστήριο

Η μια μετά την άλλη ξεσπούν οι εξεγέρσεις των εγκλείστων στο κολαστήριο της Μόριας στη Λέσβο. Και έχουν πάντοτε το ίδιο αίτημα: να αποτρέψουν τις απελάσεις. Γιατί αυτοί που παραμένουν εγκλειστοί εκεί γνωρίζουν πως προορίζονται για «επαναπροώθηση», ώστε να παραμένει ενεργή η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Γι' αυτό και πέπλο σιωπής πέφτει αμέσως. Το ειδησεογραφικό ενδιαφέρον εστιάζεται αποκλειστικά στην «ανησυχία των κατοίκων της περιοχής» και όχι στο δράμα των μεταναστών

και προσφύγων που κατάφεραν -με μύριους κινδύνους και αβάσταχτες στερήσεις για να πληρώσουν τους διακινητές- να πατήσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος, και δεν είναι απλά εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα (όπως δεκάδες χιλιάδες άλλοι μετανάστες και πρόσφυγες), αλλά κλεισμένοι σ' ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου περιμένουν την απέλαση.

Δεν μας εκπλήσσει που αυτό το βρομερό έργο το διεκπεραιώνουν οι άλλοτε «no borders» συριζαίοι. Τόσα έχουν κάνει, γιατί όχι κι αυτό;

Τι πήγε στραβά και δεν έγινε την περασμένη Δευτέρα η «έξοδος στις αγορές», που οι πάντες -εντός και εκτός Ελλάδας- θεωρούσαν σίγουρη, αντλώντας πληροφόρηση από κυβερνητικά στελέχη; Δε θα πιστέψουμε, βέβαια, τις «καουμπόικες» δηλώσεις του Τζανακόπουλου και τα non paper του Μαξίμου, που ισχυρίζονται ότι τάχα δε θα τους υποδείξει κανένας πότε θα βγουν στις αγορές, διότι εργάζονται με σχέδιο κτλ. κτλ. Το πιθανότερο είναι ότι η «έξοδος» σκάλωσε στο επιτόκιο.

Να το εξηγήσουμε λίγο, για να περάσουμε σε πιο σοβαρά ζητήματα. Την προηγούμενη φορά που βγήκαν στις «αγορές» οι Σαμαροβενιζέλοι με τον Στουρνάρα, το επιτόκιο για το πενταετές ομόλογο διαμορ-

«βγουν στις αγορές» κάμποσες φορές μέχρι τον Αύγουστο του 2018, που λήγει το τρίτο Μνημόνιο (το τέταρτο Μνημόνιο, ως γνωστόν, δεν περιλαμβάνει ακόμα δάνειο). Αυτό είναι συμφωνημένο και με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, που έχουν αναλάβει και δέσμευση να βοηθήσουν. Πρέπει να φτιάξουν ένα «μαξιλάρι» ρευστότητας (καμιά δεκαριά δισ. ευρώ), με ομόλογα τριετή, πενταετή, δεκαετή, που θα δημιουργούν μια «καμπύλη επιτοκίων» που θα επιτρέπει το δανεισμό μετά τη λήξη του τρέχοντος δανειακού προγράμματος. Κι αν η «καμπύλη επιτοκίων» δεν είναι εκεί που τη θέλουν (προοπτική που είναι η πιθανότερη), τότε αναγκαστικά θα καταφύγουν στο άνοιγμα μιας «προληπτικής πιστωτικής γραμμής» από

με ήδη πάρει, καθώς η ΝΔ κατηγόρησε την κυβέρνηση για ασχετοσύνη, απ' αφορμή τη δήλωση Τζανακόπουλου ότι η έξοδος στις αγορές δεν προαναγγέλλεται (τη μπέρδεψε με την υποτίμηση του νομίσματος ο εκπρόσωπος της «παιδικής χαράς» του Μαξίμου). Αυτή η αντιπαράθεση, όμως, αν την πάρει κανείς τοις μετρητοίς, λειτουργεί καθαρά αποπροσανατολιστικά. Εστιάζει σε κάποιες διαχειριστικές ανθυπολεπτομέρειες και όχι στην ουσία. Ας δούμε, λοιπόν, τη μεγάλη εικόνα.

Τι σημαίνει «θα γίνουμε μια κανονική χώρα», όπως επαναλαμβάνουν συνεχώς οι συριζαίοι; Σημαίνει ότι το ελληνικό κράτος, με ένα χρέος χοντρά-χοντρά 300 δισ. ευρώ, που έχει δεσμευτεί να το αποπληρώσει

νικού λαού και του αποικισμού της χώρας. Συντάξεις πείνας και κοινωνικές δαπάνες φιλανθρωπικού τύπου από το κράτος, εργασιακές σχέσεις πλήρως ελαστικοποιημένες και εξευτελιστικοί μισθοί, και παράλληλα φορομπηξία σαν τη σημερινή, θα χαρακτηρίζουν την «κανονική» Ελλάδα του Τσίπρα. Η κεφαλαιοκρατία πέτυχε αυτό που ήταν όνειρό της από παλιά. Μέσα σε λίγα χρόνια κατόρθωσε -εκμεταλλευόμενη την κρίση- να πάρει πίσω όλες τις κατακτήσεις της προχουντικής και της μεταχουντικής περιόδου, που κατακτήθηκαν με σκληρούς και συχνά αιματηρούς αγώνες.

Αν το ξένο κεφάλαιο επιλέξει κάποια στιγμή να κάνει και παραγωγικές επενδύσεις στην Ελλάδα, θα το κάνει επειδή

βαθύ κόκκινο

Νταρλίν Γουάλακ

Στις 12 Ιούλη, έφυγε από τη ζωή, ύστερα από δίχρονη πάλη με τον καρκίνο, μια μεγάλη ψυχή, μια αγωνίστρια της ελευθερίας, μια αφοσιωμένη φίλη του παλαιστινιακού λαού, η Νταρλίν Γουάλακ.

Τη γνώρισα τον Ιούνιο του 2008, όταν στην Ερέτρια ετοιμάζαμε πυρετωδώς τον «Αι-Νικόλα», το ένα από τα δυο καΐκια με τα οποία σπάσαμε τον αποκλεισμό της Γάζας. Αυτή η μικροκαμωμένη, λιπόσαρκη γυναίκα, ντυμένη μόνιμα με φαρδιά ρούχα εργασίας, δούλεψε ακατάπαυστα. Οχι μόνο στην τοποθέτηση των ηλεκτρονικών, στα οποία είχε γνώσεις, αλλά σε οτιδήποτε χρειαζόταν. Πάντα χαμογελαστή και λιγομίλητη, αλλά και πεισματάρη στην έκφραση της γνώμης της.

Σύντομα διαπίστωσα, συζητώντας μαζί της, ότι αυτή η Αμερικανοεβραία από το Σαν Χοσέ της Καλιφόρνια είχε ήδη υποστεί μια απέλαση από το σιωνιστικό καθεστώς, το 2002 νομίζω. Και δεν ήταν οπαδός της «μη βίαιης αντίστασης». Υποστήριζε σθεναρά τον ένοπλο αγώνα των Παλαιστίνιων (ακόμα και τις επιθέσεις αυτοκτονίας), ενώ αποκάλυψε τους σιωνιστές «ιδίους με τους ναζί». Συμμετείχε, επίσης, στα κινήματα για την απελευθέρωση του Μουμιά Αμπού Τζαμάλ και του Λέοναρντ Πελτιέ.

Θυμάμαι πολύ καλά το απόγευμα που το καΐκι μας πλησίαζε στα Χανιά και φάνηκε μπροστά μας ο κόλπος της Σούδας με την αμερικανονατοϊκή βάση. Με ρώτησε τι είναι εκεί και όταν της εξήγησα, γύρισε και μου είπε με ένταση: «Γιατί δεν την ανατινάζετε;». Πίσω από τα βαριά μυωπικά γυαλιά της, φαινόταν καθαρά στα μάτια της το μίσος για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Στη Γάζα αισθανόταν σα στο σπίτι της. Με τα λίγα αραβικά που γνώριζε την έβλεπες να μιλά συνεχώς με Παλαιστίνιους, κυρίως με γυναίκες και παιδιά. Κι όταν η αποστολή έφτασε στη Ράφα και οργάνωσε μια εκδήλωση τιμής στη Ρέιτσελ Κόρι, ήταν η Νταρλίν που έδειξε την αγωνιστική της σεμνότητα, φωνάζοντας ότι είναι ντροπή να οργανώνεται εκδήλωση μόνο για την αμερικανίδα αγωνίστρια, ξεχωρίζοντάς την από τις εκατοντάδες γυναίκες της Παλαιστίνης που δολοφονήθηκαν από τους σιωνιστές.

Όταν πήραμε το δρόμο του γυρισμού, η Νταρλίν, η δίδυμη αδερφή της Ντόνα και άλλοι σύντροφοι της αποστολής έμειναν στη Γάζα για να δουλέψουν εκεί. Το Νοέμβρη του 2008 συνελήφθη πάνω σε μια παλαιστινιακή ψαρόβαρκα, σε μια ακόμα πειρατική επιχείρηση του σιωνιστικού Ναυτικού. Περιμένοντας την απέλαση στη φυλακή, έκανε απεργία πείνας με αίτημα να επιστραφούν στους παλαιστίνιους ψαράδες οι βάρκες τους, που είχαν αρπάξει οι σιωνιστές.

Μετά την απέλασή της, επέστρεψε μαζί με τη Ντόνα στις ΗΠΑ και συνέχισαν να κάνουν αυτό που έκαναν πάντοτε: όργωναν τη Βόρεια Καλιφόρνια και οργάνωναν ομιλίες υπέρ του παλαιστινιακού αγώνα, οργάνωναν διαδηλώσεις, έπαιρναν μέρος σε εκδηλώσειςμποϊκοτάζ, συμμετείχαν στα κινήματα υπέρ του Μουμιά και του Πελτιέ, αρθρογραφούσαν, πάντα ακούραστες, πάντα μαχητικές, πάντα αφοσιωμένες «ψυχή τε και σώματι» στον αγώνα για την ελευθερία. Μέχρι που την κατέβαλε ο καρκίνος και τα μαχητικά μηνύματα της Νταρλίν σταμάτησαν να έρχονται στο ηλεκτρονικό μας ταχυδρομείο. Για τον αγώνα ζωής που έδινε μαθαίναμε από την Ντόνα.

Αυτή η ευγενική αγωνιστική μορφή θα ζει για πάντα στις καρδιές όσων είχαν την τύχη να τη γνωρίσουν.

Π.Γ.

«Κανονική χώρα» με κινεζοποίηση και αποικισμό

φώθηκε σε 4,95%. Τότε, όμως, τα γερμανικά ομόλογα είχαν πολύ ψηλότερες αποδόσεις από σήμερα (η «ποσοτική χαλάρωση» της ΕΚΥ έφερε μείωση). Οπότε, αν δανείζονταν σήμερα με ένα επιτόκιο γύρω στο 4,7%, θα κατηγορούνταν ότι δανείστηκαν επί της ουσίας με τους ίδιους όρους που είχαν δανειστεί οι Σαμαροβενιζέλοι. Για να μπορέσουν να στηρίξουν την προπαγάνδα περί «επιστροφής στην κανονικότητα» πρέπει να δανειστούν μ' ένα επιτόκιο όχι πάνω από 4,25%. Και φαίνεται πως δεν υπήρξε τέτοια διάθεση από τις «αγορές».

Η συγκεκριμένη «έξοδος στις αγορές» είναι καθαρά στημένη (όπως ήταν και οι δύο των Σαμαροβενιζέλων) και γίνεται για πολιτικούς και μόνο λόγους, δεδομένου ότι αυτή τη στιγμή δεν έχουν ανάγκη από δανεικά (καλύπτονται από τη δόση του ESM, που είναι με επιτόκιο 1,2%). Όλη τη δουλειά θα την κάνει η τράπεζα των Ρότσιλντ, που θα πάρει φυσικά μια «γενναία» προμήθεια, ενώ το ποσό θα είναι μικρό 2-4 δισ. ευρώ. Έχουν, λοιπόν, την άνεση να περιμένουν μπας και διαμορφωθεί καλύτερο κλίμα, μετά την αναμενόμενη αναβάθμιση των ελληνικών ομολόγων κατά μία θέση από την Standard and Poors, ενδεχομένως μετά και από μια πιο ήπια διατύπωση για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους από το ΔΣ του ΔΝΤ.

Το βέβαιο είναι ότι πρέπει να

τον ESM, ώστε να πειστούν οι «αγορές» ότι το ελληνικό κράτος εξακολουθεί να έχει τη στήριξη της Ευρωζώνης.

Η «προληπτική πιστωτική γραμμή» θα συνοδεύεται από Μνημόνιο (αυτό προβλέπει το Καταστατικό του ESM), όμως οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν έχουν ανάγκη αυτό το ad hoc Μνημόνιο για να συνεχίσουν να ασκούν σκληρή αποικιοκρατική επιτροπεία. Ήδη έχουν υποχρεώσει την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων να υπογράψει ένα τέταρτο Μνημόνιο (χωρίς δανεικά), που περιλαμβάνει πρόσθετα μέτρα για το 2019 και το 2020 (έχουν προ-νομοθετηθεί, ως γνωστόν), «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% μέχρι και το 2022 και επιτροπεία της τρόικας για την εφαρμογή τους, ενώ -με εργαλείο την αναγκαία νέα αναδιάρθρωση του χρέους- θα διαμορφώσουν το μηχανισμό επιτροπείας για το πέμπτο Μνημόνιο, το προσχέδιο του οποίου έχει ήδη συμφωνηθεί και προβλέπει «πρωτογενή πλεονάσματα» πάνω από 2% για την περίοδο από το 2023 μέχρι το 2060. Την «προληπτική πιστωτική γραμμή» θα τη δώσουν -αν χρειαστεί- για να βοηθήσουν το ελληνικό κράτος να δανείζεται πλέον από τις «αγορές».

Είναι βέβαιο, ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα έχουμε τη γνωστή σκιμαχία κυβέρνησης-αντιπολίτευσης επί των αποτελεσμάτων της «εξόδου στις αγορές». Μια γεύση έχου-

μέχρι τελευταίου σεντ, θα δανείται από τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, για να μπορεί να εξυπηρετήσει αυτό το χρέος. Οπως γίνεται από καταβολής ελληνικού κράτους, θα παίρνει νέα δάνεια για να αποπληρώνει τα παλιά (που με τους τοκογλυφικούς τους όρους έχουν πληρωθεί πολλές φορές μέχρι τώρα και θα πληρωθούν πολλές φορές ακόμα). Η διαφορά με τις δεκαετίες που προηγήθηκαν είναι πως πλέον τα νέα δάνεια δε θα χρησιμοποιούνται για να καλύπτουν δημοσιονομικά ελλείμματα, αλλά αποκλειστικά για την αποπληρωμή των τοκοχρεολυτικών δόσεων των προηγούμενων δανείων. Τα δημόσια οικονομικά όχι μόνο απαγορεύεται να έχουν ελλείμματα, αλλά θα πρέπει να εμφανίζουν και «πρωτογενή πλεονάσματα» μεγάλου ύψους για μια πολύ μεγάλη διάρκεια: 3,5% για την περίοδο από το 2018 μέχρι και το 2022 και 2%+ για την περίοδο από το 2023 μέχρι το 2060.

Πρόκειται γι' αυτά που ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση, αποκαλούσε «ματωμένα πλεονάσματα», δεδομένου ότι βγαίνουν χάρη στη σκληρή λιτότητα και στα ξεπουλήματα κρατικής περιουσίας. Τώρα, τα ματωμένα πλεονάσματα βαφτίζονται «επιστροφή στην κανονικότητα»!

Η επιστροφή στην «κανονικότητα» σημαίνει διαιώνιση της κινεζοποίησης του ελλη-

θα έχει σταθεροποιηθεί ένα ασιατικού τύπου εργασιακό καθεστώς που -παράλληλα με ένα «φιλοεπενδυτικό» φορολογικό πλαίσιο- θα του επιτρέπει τη μέγιστη κερδοφορία. Παράλληλα, με το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, που οι Τσιπροκαμμένοι το έχουν βαφτίσει «αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας», το ξένο κεφάλαιο θα πάρει σε εξευτελιστικές τιμές «φιλέτα» κρατικής περιουσίας. Αυτή η διαδικασία έχει ήδη ξεκινήσει, αν και είναι προσανατολισμένη κυρίως στο real estate και τον τουρισμό. Βαθμιαία θα επεκταθεί σε βασικές υποδομές (ήδη παραχωρήθηκαν στη γερμανική Fraport τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια, στην Cosco ο ΟΛΠ και σε γερμανογαλλικό κονσόρτσιουμ ο ΟΛΘ) και σε βασικές παραγωγικές δομές, όπως η ΔΕΗ, που βγαίνει στο σφυρί το 2018. Τότε, θα υπάρξει μείωση της ανεργίας, όμως αυτό θα γίνει με θέσεις εργασίας «κινεζικού» τύπου. Ενδεχομένως δε να διαμορφωθούν και «ελεύθερες οικονομικές ζώνες», προκειμένου σ' αυτές να ισχύει μόνο «ο νόμος του αφεντικού».

Αυτή είναι η «κανονικότητα» που υπόσχεται ο Τσίπρας. Στις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί, η ελληνική εργατική τάξη δεν έχει άλλη επιλογή εκτός από το να ξεσηκωθεί ενάντια σ' αυτή την «κανονικότητα», την «κανονικότητα» της κινεζοποίησης. Όσο πιο γρήγορα το κάνει τόσο πιο γρήγορα θα τους χαλάσει τα σχέδια.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638